உ

சிவமயம்.

முற்கபுரியென்னும்

உடையார்பாளையம்

ஸ்தலபுராணம்.

அரண்மனை ப்ரம்மஸ்ரீ

ராஜாசாஸ்திரியாரவர்களால்

வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

மஹாகனம்பொருந்திய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

சமஸ்தானம் வித்வான்களி லொருவராகிய

சம்பராமாயணப் பிரசங்க

வீரசைவக் கனகசபைக்கவிராயர்

இயற்றியது.

சிதம்பரம் பெரியமடம் ஸ்ரீ சிம்மாசனாதிபதியாயும்

வித்வசிரோன்மணியுமாகிய

சென்னப்பநாய்க்கன்பாளையத்திலிருக்கும்

பச்சைக்கந்தையசுவாமிகள்

பார்வையிட்டு

கும்பகோணம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ

சா. சொ. சாமிநாதசெட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

சிதம்பரம்

ஸ்ரீ குஞ்சிதசரண அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912௵ ஜூலை௴ 20௳

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
21 AUG 1912
MADRAS

Q 23:38·2114
N12

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்
மஹாமஹோபாத்தியாயருமாகிய ப்ரம்மஸ்ரீ
உ. வெ. சாமிநாதையரவர்கள் இயற்றியது.

எவரங்கமிவரங்கத்திணையெனமன்னவரங்கமியையப்பெற்ற
நவரங்கமணியனையவுடையார்பாளையத்திறைவனலஞ்சேர்கச்சி
யுவரங்கக்காலாட்கடோழமகிபாலன்மகிழ்ந்துரைத்தலாலே
தவரங்கக்கனகசபைபயறணீசன்புகழைத்தழைவித்தானே.

தருமபுர வாதீனத்தைச்சேர்ந்த வித்வான்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முகசுவாமிகளவர்கள்
இயற்றியது.

தாலமுறுமன்னவர்களாற்புலத்தாலுவகையுறறகைமையன்
றென், றேலவுறுசெவிப்புலத்துக்கறிவுறுத்தல்புண்ணியஞ்சே
ரியற்கையென்றே, சீலமுறுசிவசரிதங்கேட்டிருமைப்பயன்பெ
றனற்செய்கையென்னக், கோலமுறுசெங்கோல்கொள்கச்சியுவ
ரங்கமன்னன்கூறக்கேட்டு.

சமுகமதிலுறைவீரசைவகுலத்தினின்வந்ததமிழ்ச்சிங்கேறு
ம், பமுகமதிலிலக்கியமுமிலக்கணமுங்கற்றுணர்ந்தபான்மைமி
க்க, சுமுகமதிக் கனகசபையெனும் புலவன்றென்மொழியாற்
சொல்லவேண்டிக்; குமுகுமெனமணக்கும்வகைப்பயறணீசன்
சரிதங்கொடுத்தான்மன்னோ.

சிதம்பரம் பெரியமடம் வீரசிம்மாசனாதிபதியாயும்
வித்வச்சிரோன்மணியுமாகிய சென்னப்ப நாய்க்கள்பாளையத்தில்
இருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ பச்சைக்கந்தையசுவாமிகள்
இயற்றியது.

கல்லாதபேர்களிடங்கற்றவரைவேண்டியனகனகந்தந்து
செல்லாதுவாழ்விக்குமருமையறிபெருந்தகமைச்சீயமன்னான்
வல்லாண்மையோர்வணங்கும்வல்லாண்மைமிக்கமதியந்த்ரியான
சல்லாபமானசமஸ்தானயுவரங்கேந்த்ரன்றனகுபேரன்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காரிருக்குங் கரதலத்தானுமைபாகப் பயறணிநாதன்றன்காதை, சீரிருக்கும்வடமொழியைமொழிபெயர்த்துத்தென்மொழியிற்செப்புகென்னக், கூரிருக்கும்புலவரெல்லாங்கூட்டுண்ணுமதுரமொழுகுறவேயென்றும், பேரிருக்கும்படிமொழிந்தான் வீரசைவக்கனகசபைப்பெயரினானே.

சிதம்பரம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சிம்மாசனாதிபதியான
குருநமசிவாயராதீனம் மாநேசரும் ஸ்ரீ சபாநாயகர்
காலசந்திக்கட்டளை ஸ்ரீமான் வெ. தில்லைநாயகமுதலியாரவர்கள்
மாணாக்கருமாகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ
ச. ஏகாம்பர ஐயரவர்கள் இயற்றியது.

பொற்கலையன்முதற்புலவோர்போற்றிசைக்குநடங்குனிப்பப்புகழ்ச்சிசான்ற; வற்கலையைவிரித்துடுத்திப்புற்கலையையேந்தித்தூய்வண்ணமாய, வெற்கலையைத்தரித்தபிரானெமதுபிரான்றிருவருளினெறியிலேகொண்ட, முற்கபுரிமான்மியத்தைமொழிபெயர்த்திங்கியற்றிடெனமொழிந்தான்மன்னோ.

அப்பெரியதகையுடையானுரிமை மிகுமத்தலத்துக்கரசனானோ,னைப்பறுசீர்யுவரங்கமகிபாலனெனவிளங்குமொருபேர்பூண்டோ, னிப்புவியினடப்பெருமாற்கிரசிதவாகனமுதலவீந்தவண்ணல்; செப்பரியசெவிச்செல்வஞ்செல்வமெனக் கொண்டொழுகுஞ்சீரோனம்ம.

அம்மன்னனுரைசெயல் கேட்டிருவருக்கு மெஞ்ஞான்றும்மழகிதென்னச், செம்மையுணர்வாலுகித்தந்நெறியைக்கடைப்பிடிக்குஞ்சீர்த்தியுள்ளோ, னிம்மெனுமுன்மொழுமொழெனத்தமிழ்ப்பாக்களிசைக்கவலவிளவேறன்னா; னெம்மையினும்புகழ்நிறுத்தக்கனகசபைக்கவிச்சிங்கவியல்வல்லோனே.

இப்புராணீகர் மாணாக்கருளொருவராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ
சோமசுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள் இயற்றியது.

கொடுக்கும்வகையறிந்திறத்தைப்பொருந்து புகழொன்றுறவேகுவலயத்திற், கொடுக்கவுரியோர்போலமற்றையர்க்குமதிப்புளதோகுணமுண்டேயோ, கொடுக்கும்வகையிலதுகாவொளிப்பாகுலோபியர்க்குக்கொடையினாலே;கொடுக்கக்காட்டுறவந்தகச்சிபுவரங்கேந்த்ரன்கூறுகென்ன.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆதியிற்றில்லையினிலம்பலத்தாடியாமையனோர்சீதகமொழியு
மமயமுக்குறுணிவிக்னேச்சுரனடஞ்செய்தானவன்வழிக்குருலி
ங்கமே, நீதியிற்கிஷ்ணபாரதமொழிந்தான்வழியினிமலனாங்கந்
தசாமி நிபுணனேபரியனூரரசன்முன் னெமகண்டநேர்ந்துரைத்
தான்பேரனாஞ்; சோதிபெறுசுப்பய்யனேசாமிமலையினதுதூய்ப்
புராணஞ்சொற்றனன் சுதனென்னும்வேலையன்சுப்ரமணியக்கவி
ஞன்றா பழூவூர்ப்புராண,மோதினமையாலப்பரம்பரைவிடாம
லேயுற்றசெய்கனகசபையாமொண்கவிஞனிந்தவுடையார்பாளை
யப்புராணம்பலர்க்குதவினானே.

மேற்படி மாணாக்கருளொருவராகிய அழகாபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
சோசியம் சுப்பராய நாயுடுகார் இயற்றியது.

வாய்மைபொறையடக்கமிகு வண்மைகுணங்குலமாபின்றரு
மெய்வாய்ந்த; காய்மையெலாமோருருக்கொண்டென்னவருகுல
திலகதனவானான: சேய்மையெலாம்புகழ்மலிந்தகச்சியுவரங்க
மகிபாலச்சிரோன், ஆய்மெயிதவித்தலத்தின் மான்மியத்தைச்
செப்புகெனஅறிவித்தானால்.

என்போலப்பலருமறிதரக்கல்விப் பொருளதனையீயவல்ல,
பொன்போலுஞ்சற்குணமுஞ் சிவபூசை நெறிமுறைமைபொரு
ந்துமன்புந், தன்போலுநேரிலாக்கனகசபையெனும்புலமைத்த
கமையுள்ளோ; னன்போடும்பயறணிநாதன்புகழ்மைபரிமளிப்
பவளித்தான்மன்னோ.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந்நூலாசிரியர்பற்றியன.

கெங்கைகொண்டசோளேச்சரத்தலபுராணம்;
குழூர்த்தலபுராணம்.
உடையார்பாளயத்தலபுராணம்.
பெண்ணையாற்றுத்தலபுராணம்
திருப்புன்கூர்த்தலபுராணம்
திருக்கள்ப்பூர்த்தலபுராணம்
பெரியபுராணச்சுருக்கக்கலிவெண்பா
கடம்பர்கோயிற்பிள்ளைத்தமிழ்
மணத்தட்டைப்பிள்ளையார்பிள்ளைத்தமிழ்
சிவஞானபாலையசுவாமிகள்மாலை
குருநமசிவாயமாலை
திருவேரகமாலை
தையனாயகிமாலை
கணக்கர்மாலை
தருமகர்த்தாமாலை
உதயனத்தம் சண்டீஸ்பரியம்மன்பதிகம்
சாமிநாதசுவாமிபதிகம்.
இலையூர் சுப்பிரமணியர் பதிகம்.
பந்தணைநல்லூரம்மன் பதிகம்

MADRAS

உ

கணபதிதுணை.

முற்கபுரிஎன்னும் உடையார்பாளையத்

தலபுராணம்.

காப்பு.

உலகமெலாம்படைத்தளித்தேயொருவுவித்தறனைவிளையாட்டெனவுஞற்று, நிலவணிவேணிப்பெருமான்வேறுதான்வேறெனவேவிகழ்த்துமேவார்முன், னலைபவியெம்பேரறிமின் கையோமூக்கோவெனவபேதநாட்ட, வலநெடுங்கைநாசிகொண்டசந்திரசேகரக்களிற்றைவணங்கிவாழ்வாம்.

பாயிரம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

பயறணிநாதர்துதி.

பூமேவுமாதவனுமாதவனுமாதவரும்புகழ்ந்துபோற்ற [டி
வோமேவுமுதலவன்யானெனக்காட்டக்கடுக்கைமலருவந்துசூ
நாமேவுபாஞ்சுடராயெண்ணியவெலாமளிக்குநாதனாகித்
தாமேவுபயறணீச்சுரனடியையன்பினொடுதலைமேற்கொள்வாம்

நறுமலர்ப்பூங்குழல்நாயகியம்மைதுதி.

கறிமலரப்பயறுக்கியப்பயற்றைக்கறியாக்கக்கணவனுக்கே, பொறிமலரச்சத்திபளித் தச்சத்தியாற்பெயரும் புனைவதாக்கி, வெறிமலர்மாமகளிர்தமை விருப்பமெலாமளித்தருளவிழியாக்கொண்ட, நறுமலர்ப்பூங்குழலென்னுநாயகிதாண்மலர்முடிமேனண்ணவாழ்வாம்.

பிரணவத்தோடுகூடிய பஞ்சாக்ஷரம் போன்றது.
நரம்பும் ஐந்துஇதழும் கூடியது கொன்றைமலர்.
கறியென்பது; மிளகு.

சபாநாயகர் துதி.

மனமதியப்பொதுவினடமிடுவார்க்குப்பாரபட்சமருவாதெ
ன்று, மனகவடிகலவுமெனல்போற் கலகலென்றணிநூபுரங்க
ளார்ப்ப, நினைவரியவெளியாலெச்சமயத்தாருங்கரைந்தேகின்
றிறைஞ்சக், கனகசபையினினடஞ்செய்யொளிக்கொளியாய்பே
ரொளியைக்கருத்துட்சேர்ப்பாம்.

சிவகாமியம்மைதுதி.

கோட்டிமைக்குமலரென்னமுகமலர்ந்துபல்லுயிருங்குலவும்
வண்ணங், கோட்டிவைத்துவினைக்கயிறுகொடுமண்ணும்விண்
ணுமுறக்கோடியண்ட, மாட்டிவைப்பான்றன்னையாளாட்டிவை
ப்பனெனும் வன்மைக்கம்பலத்து, ளாட்டிவைத்துக் கூத்துக்
கொள்சிவகாமசுந்தரிதாட்கன்புசெய்வாம்.

தெக்ஷணாமூர்த்திதுதி.

மித்திரருக்கறம்பொருளின்பென்பவையைமண்ணவர்க்கும்
விண்ணவர்க்குஞ், சித்திரமாயளிக்குமொருமுழுமுதலேசனகா
திதெளிவினோருக், கெத்தரையுமறிவொண்ணாவழியாதசெல்வ
த்தினின்பத்தைச்சின், முத்திரையின்மரக்காலாலளந்தபொரு
ளாளிபதமுன்னிவாழ்வாம்.

வில்வளைத்தவிநாயகர் துதி.

மல்வளைத்தவவுணர்புரம்வதைப்பவெழிற்சானகியைமணப்ப
மேருக், கல்வளைத்தவில்வளைத்தல்தம்பொருட்டலாற்பிறரைக்
கருதியேயோ, சொல்வளைத்தபார்த்தனுக்காவுபகாரமிகக்கரு
திச்சுரந்தவன்பின், வில்வளைத்தவிநாயகன்றாட்டாமரையையனு
தினமும்வேண்டிவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

கருமையிலேறுறுமாலுங்கருமையிலேறுறுமாலுங்கண்டுகண்
டே, யருமையிலேறும்படிக்குமருகன் மாமனைவணங்குமுறை
மையன்றி, யொருமையிலேறிறைவன்றீங்கிருமையிலேறுவண்ண
மிறைஞ்சநிற்கும், பெருமையிலேறும்பெருமான் பெருமையி
லேறும்பதத்தைப்பேணிவாழ்வாம்.

மரக்காலால் என்பது, கல்லாலவிருக்ஷத்தினிடம்.

சரஸ்வதியம்மன்றுதி.

தண்கமலமயப்பொன்னிதனைத் தந்தோனொடு பிறந்துசங்கத்தொட்டிற், கண்கமலமலர்ந்திருந்துகற்றவருள்ளினினடந்து காதல்கொண்டே, பொண்கமலநாதனாவுறைந்தென்னாவினின டனமுஞற்றுகின்ற, வெண்கமலத்தாள்சிறந்த செங்கமலத்தாள்சிரத்தின்மேவவாழ்வாம்.

திருநந்திகேஸ்வரர்துதி.

அந்திமாமதிபுனையுமண்ணறிருச்சந்நிதியினமைந்தன்றன்சீர், கொந்தலராமணந்திடக்கல்யாணபுரிவசவண்ணகுருவாத்தோன்றி, வந்துலகில்வீரசைவசமையநெறிவழாதளித்தவள்ளலான, நந்திகேச்சுரனடியாநகைமலரையகமலரகண்ணிவாழ்வாம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிதுதி.

சேலாலேதிகழுங்கங்கைகடப்புறக்குகன்பாற்சென்று
போலாலேதம்பியென்றேயிழிவுரைபுகன்றோனைக்
கோலாலேயன்றிமுள்ளிக்கிராய்க்கரைக்குறுகியங்கண்
டாலாலேகாவாய்போக்குந்தலைவன்றாடலையிற்கொள்வாம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிதுதி.

முலைமிதப்பமடவாரைமுபங்கிமனமிதப்பதன்றிருதிர்கடற்கண், ணலைமிதப்பவழியாதவ்வனந்தனமளித்துயிலையமர்ந்தோனைக், கொலைமிதப்பச்செய்ததைவெம்பவக்கடலைக்கடந்துநாவரசாக்கூற, மலைமிதப்பச்செயப்பாடியவனடியென்றலைமிதப்பவணங்கிவாழ்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிதுதி.

கொங்கலர்மேவினானிம்முதுகிரிகுறுகியங்கண்
பிங்கலமிலாதிறப்பாதிவ்வூழ்பிரமனாணை
மங்கலைபடையாதுற்றுத்துய்ல்கையின்மன்னியுற்ற
செங்கலைப்பொன்னாத்தந்தான்றிருவடிசென்னிசேர்ப்பாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிதுதி.

நாதவேவென்றுபற்பனவியுழன்றடியரெல்லாம்
வேணதமிக்குற்றேயெம்மான்விரைமலரடிமேவுற்று

ராதியாம்பரனேபல்லறப்பட்டடிபட்டுமோண்ட
வாதவூர்முதல்வன்பொற்றாண்மரைச்சிரமன்னிவாழ்வாம்.

தண்டிகேசுரர்துதி.

பாப்பாடிப்பற்பலவெண்பாப்பாடியாக்கறந்தபாலையாட்டிச், சாப்பாடிலாமல்பொம்மல் சாப்பாடிலாதுவப்பிற்சபரிசெய்து, நாப்பாடிப்புகழ்ந்தென்றுந்தன்றேளிலரனிடத்தோணண்ணியாட, வாப்பாடியமர்ந்தவரைப்போய்ப்பாடிவினைக்குவிண்டயளித்துய்வாமால்.

அறுபத்துமூவர் முதல்டியவர்கள்துதி.

வேறு.

திருத்தொண்டத்தொகையுண்மேயவடியவர்செய்யதாளும்
விரித்தண்டர்புகழுஞ்சோமநாதர்தாம்விளம்பநின்ற
கருத்தண்டத்தொழும்பர்தாளுங்கருதுவெண்ணீற்றுடக்க
வுருத்தண்டார்புனைந்தோர்தாளுமுத்தமாங்கத்தின்வைப்பாம்.

சப்ததமாதர்கடுதி.

இணங்கருள்சேர்விழியாரையெமக்கன்றிவிழியாரையெளியார்க்காக்கும், குணங்கொள்ளுநடையாரைக்கோலவன்னநடையாரைக்குலாய்முத்தாலா, மணங்கொள்ளுங்குடையாரைமருவலருக்குடையாரைவாழ்வீவாரை, வணங்கொளுமாதரைவானெஞ்சத்தமாதரையன்பின்வணங்கிவாழ்வாம்.

மஹாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ வீரசிம்மாசனாதிபதி பச்சைக்கந்தசுவாமிகள்.

உபதேசம்பரவுமல்லிகார்ச்சுனமாம்பருப்பதத்தினன்குதித்துச், செபதேசாற்றேவியினுண்மரகதத்தின்கடகங்கந்திவைசிறந்தே, சபைநேசங்கொண்டவெம்மான்றாண்டவஞ்செய்தில்லைபெனுந்தலத்தில்வாழ்வுற், றுபதேசகுலகுருபச்சைக்கந்தசாமிபதமுளத்திற்கொள்வாம்.

துறைமங்கலஞ் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

தவப்பிரகாசமோங்கிமுதுகிரிவாணர்தாளை
நவப்பிரகாசமாவுட்கொண்டுநல்காற்றார்மேவி
யவப்பிரகாசநீக்கிபருளிருபொருளளிக்குஞ்
சிவப்பிரகாசவள்ளல்சேவடிசென்னிசேர்ப்பாம்.

ஆசிரியர்வணக்கம்.

துறையறியாவெளியேனுக்கிலக்கியமுமிலக்கணமுந்துலக்க மேவு, நிறையதுவுந்தமிழறியுங்கவிஞர்கண்முன்சார்வுறுமிந்நெறியுநல்கிக்; குறையகற்றியென்னையாளுங்கோமானாயெழுந்தருள்செய்குருவாய்வந்த, மறையவர்சிகாமணியாஞ்சபாபதியையன்றிருத்தாண்மன்னிவாழ்வாம்.

அவையடக்கம்.

நறுந்தமிழ்மூதுணர்ந்தநாவலர்பயறணீசற்
குறும்புகழுரைக்கமாட்டாதொருவுறுஞ்சரிதந்தன்னை
வெறுந்தமிழ்ப்புன்மைநாயேனறிவில்விளம்பலோர்சிற்
றெறும்புவான்றிரட்டிமுற்றுமிரைகொள்வனென்னலேய்க்கும்.

வேறு.

தானொருகருமமாற்றிற்றக்கவரொழுங்குரைப்பர்
வானுறுமரங்கல்லுக்குமாங்கனியளிக்குமாபோன்
மாநெறியறிவோர்நெஞ்சில்வைகியகேள்வியாவும்
யானறிவுறுமாறேயிக்காதையையறைகுவேனால்.

ஆற்றினின்மூழ்குவோர்களங்கணச்சேற்றையாயார்
பாற்றனைக்கொள்ளுவோர்கள்பயர்கொளும்பண்புபாரார்
நீற்றணிமேனியெம்மான்காதையினையத்தோர்பொன்
மாற்றெனக்கொள்வரன்றிவிடுவர்கொல்வகுக்குங்காலே.

என்னுரைசெய்தாய்மிக்கவிழுக்குரையென்றேயெந்தை
முன்னுரைத்திடுவனென்னின்முல்லைபல்லிகையோடொப்பப்
பொன்னுரையெனவெருக்கம்பூவொடுமத்தம்பூவை
மன்னுறப்புனைந்திலாய்கொல்லென்றுரைவழங்குவேனால்.

மூதுரையறிஞர்சூடுமாலையைமுயங்குவேற்குத்
தீதுரையேனிசைத்தாயென்னவேயெம்மான்செப்பின்
வாதுரையாதநன்னுண்மங்கலமிகவிருப்ப
வாதிரைநாளேன்கொண்டாயென்றெதிரறைகுவேனால்.

அன்பினிற்பாடுஞ்செய்யுளணிகுவனன்றியாத
வன்பினிற்பாடுஞ்செய்யுண்மருவுறேனெனவழங்கிற்

பொன்பொன்னாரத்தைநாகமணியினைப்புனைதலொப்ப
வெண்பிணாரத்தையேன்பூண்டாயெனவியம்புவேனால்.

முடத்தின்மாமதியிலைந்தோன்முதுக்குறைவாளரன்றி
மடத்தினின்மிக்காய்கேளேமெனுமொழிவகுக்குமென்னிற்
கடத்தினினமுதிருக்கக்கண்டுடன்சினிதிற்க
விடத்தினையேனயின்றாயெனவெதிர்விளம்புவேனால்.

வைபத்தோரெனையிகழ்ந்துநகைக்கவுமாசுமீதா
பெய்தவும்புன்சொல்லாலேயியம்புவதென்னையென்னின்
மையறுகவிஞருக்குள்வல்லவர்வாய்மொழிந்த
தெய்வமாத்தன்மையானசெய்கையைத்தெரிப்பதற்கே.

கடகராசியினைமீனராசியையொருக்கால்காண்பாய்
குடிலத்திற்களங்கியன்றியொருபக்கங்குலவுசோமா
வடைவுடன்காண்பனென்றுமிருபக்கமமைவன்றாய்தாய்
விடுவெனக்குரண்டங்கூறலென்னவேவிளம்புவேனால்.

கஞ்சமேமலருகின்றகயத்தினிற்கொட்டியாம்பன்
மஞ்சியாம்புரிவமென்னமலர்ந்திடுமாற்றம்போலச்
செஞ்சொலாரணமுன்னானசெந்தமிழ்மிகக்கற்றுள்ள
விஞ்சையர்புன்சொல்விள்ளாவென்னவும்விளம்புவேனால்.

குற்றமேபார்ப்பதென்றுஞ்சிறியர்கள்கொள்கையாகு
மற்றமேபாராதாய்தல்பெரியவர்கடமையாமப்
பெற்றியையெண்ணிப்புண்டரீகமான்மியத்தைப்பேசு
லுற்றனன்பின்னாருதவூக்கங்கொண்மறியையொப்ப.

பித்தளையேனுந்தக்கவகரத்தின்பெற்றியாலே
கைத்ததாவாக்குகின்றவித்தகர்கடமையேபோன்
முத்தளையிலார்தஞ்சொல்லாற்றாய்தாய்க்கிமொழிவரென்னும்
பித்தளைநெஞ்சனாகியாசையிற்பேசுவேனால்.

வேறு.

வல்லாருநான்மறையும்பயாறணீசன்புகழைவாய்மையாகச், சொல்லாமலென்செய்வமெனவறைந்தேமிக்கவனார்தொடங்குவாரேல், கல்லாதவெள்ளறிவிற்புல்லறிவிற் புல்லறிவேன்கழறும்பான்மை, பல்லான்றபலகலையுமொருமூக்கன்பகர்வுறுமப்பான்மையாமால்.

பாரகசகாப்தமதோராயிரத்தியெண்ணூற்றிப்பதினொன்றெ ன்னுந், தேரகமாங்கரவருடச்சித்திரையிற்றிங்கடனிற்சிறப்ப தாகச், சீரகம்பெற்றிடுமுற்கபுரியீசன்மான்மியத்தைச்செய்யு ளாக், வேரகம்வாழ்வீரசைவக்கனகசபைநாவலவனியற்றின னே.

நாட்டுச்சிறப்பு.

முப்பெரும்புவனத்துள்ளுமொழிகுவருவமைவேண்டி
யிப்பெரும்பொன்னிநாட்டிற்கீடெனவிசைப்பரொன்னிற்
செப்பரும்வனப்புமிக்கசிறப்பினையிற்றென்றீண்டுத்
தப்புரையாதுசெப்பத்தகுவதோசோழநாடு. (1)

பொன்னெனத்திருமாதுக்குப்புகலுவரபிதானத்தைப்
பொன்னிநாடென்றேயெந்தப்புலவரும்புகல்வரென்னி
லன்னியநாடெலாமெங்கணமைவுறுஞ்செல்வமங்கண்
டுன்னியவளங்களெல்லாந்துறுவதுசோழநாடு. (2)

பூமிசைதிசைமுகத்துப்போதனும்பொன்னாட்டானு
மீமிசைக்கடவுண்மேவுமாலையமின்றிவிண்விட்
டோமிசையுறையும்பஃறானங்களுமுவந்துபூசை
தாழ்முறைபுரியநல்குந்தரத்ததுசோழநாடு. (3)

இதந்தனைப்பெற்றவாழ்வுபலவற்றையீந்துபற்பல்
விதந்தனையளிக்கும்விண்ணாடென்னினுமகவின்வேட்கை
நிதந்தருந்தரத்தையல்லையென்னவேயுரைநிகழ்த்திச்
சுதன்றனையார்க்குநல்குந்தரத்ததுசோழநாடு. (4)

புண்ணியமீட்டனானேவிசேடமேயன்றிப்பொம்ம
நண்ணியதனுபவித்துத்தோற்பதுநகையேயன்றோ
மண்ணியலறத்தினாலேவானாடனுபவித்து
நண்ணுவதென்பாலென்றுநகைப்பதுசோழநாடு. (5)

போகபூமியினிற்போகதனுவினிற்பொருந்தலாகர்
தேகமாமின்பசித்தியெனமறையியம்புமென்னின்
மாசுமீதுள்ளார்க்கேதுமண்மிசைவருநருக்குத்
தாகமோடயிக்கமுத்திதருமெனும்சோழநாடு. (6)

இந்திரனாடுநீயவ்விந்திரன்றிசையோவென்பால்
கந்தரமூர்வனுங்கோன்கந்தரம்வாழ்வதென்பா
லந்தரநாடுநீயென்றறைவரென்றமயநோக்கிச்
சுந்தரநாடியானென்றிகழ்வதுசோழநாடு. (7)

கடலுடையமுதமொன்றுங்கலசமாங்கண்டதில்லை
மிடலுடையைநிலத்தினமுதுமேமேவுவாய்கொல்
லடலுடைப்போலிப்பேரென்றமையவிண்ணாட்டைநோக்கி
யிடலுடையெனைநேராயென்றியம்புறுஞ்சோழநாடு. (8)

முகையிலாதலர்கடுக்கைமுழுமுதற்சோதிமேவும்
வகையிலாலயங்கடம்மின்மற்றையநாட்டின்கண்ணே
பகையிலாதுறைதன்முப்பானிரண்டின்மேற்பன்னூரென்பாற்
றொகையிலாதுறைவவென்னத்துலங்குறுஞ்சோழநாடு. (9)

அன்னவவாடைசுற்றுமவனியாமாயிழைக்குக்
கன்னிநாடாதியங்கம்பன்னவகண்டமெல்லாந்
தன்னுடையவயவத்ததாயினுந்தலைமைபற்றிச்
சென்னிநாடென்றோர்நாமஞ்செறிவதுசோழநாடு. (10)

பூவிரிசெல்வம்யாவும்பொலிவுறுமிதன்கணொன்று
நாவிரிபுகழ்கொளெங்கணாயகக்கரிமுகத்தோன்
பாவிரிக்கொண்ணாதிங்குபயிலவேமுனமளித்த
காவிரிநாடென்றோர்பேர்கரைவதுசோழநாடு. (11)

அழிவிலாச்செல்வமேவவளிப்பதுபெருமையன்றி
வழுவிலாஞ்செல்வநல்கும்வளமொருபெருமையன்றென்
றொழிவிலாதாகியென்றுமுதித்தொடுங்குறுதமுத்தி
பழிபிலாதளிப்பனென்னும்பான்மையிச்சோழநாடு. (12)

வன்னகமாகத்தோர்வந்திறைஞ்சுவதென்பரன்றித்
தன்னகமென்பாலார்செல்வாரெனச்சாற்றற்பாற்றோ
பன்னகவரசன்சென்னிபரித்துறவேநிற்பேறு
லென்னொடுநேரோமேனாடென்பதுசோழநாடு. (13)

வேறு.

இந்நாட்டிலறப்புறங்களெழில்பெறவியற்றன்மான
வெந்நாட்டிலுளதோவென்னவியல்பொடுமியற்றுவாரால்

யிந்நாட்டுச்சினகரத்துக்கியற்றிடும்விழாவைப்போலப்
பொன்னாட்டினுள்ளதோவென்னப்பொலிவுறப்புகலுமன்னோ. ()

பொன்னாட்டுக்குறழ்வைவேண்டின்மயனுளன்புதிதியற்றுங்
தென்னாட்டுக்குறழ்வைவேண்டிற்கோசிகன்செறியச்செய்வன்
கன்னாட்டுக்குறழ்வைவேண்டின்மள்ளர்நெற்போராற்காண்ப
ரிந்நாட்டுக்குறழ்வைவேண்டிவியற்றுவரெவரேயம்மா. (15)

வேறு.

சுற்றியதிரைசூழ்வைப்பிற்றொடங்குறுங்கருமம்யாவும்
பொற்றிரளன்றிபொன்றும்புரிந்திடாவாறுபோல
மற்றயநாட்டுக்கர்ங்காங்கொப்புமைவகுக்கவேண்டிற்
சற்றுரைப்பார்கொலிந்நாட்டெழிலினைத்தரிசியாரே. (16)

வேறு.

பயனுறுமுகில்விண்படர்தரநறும்பாற்பரவையினுருக்கொடு
படர்ந்தே,வியனுறுநரியவாருதிமேவிவெள்ளியகித்திலங்கொழி
க்கு, நயனுறுநற்சீவனமெனவயின்றேநண்ணுமக்கடலரவணை
வாழ், வயனுறுகமலநறுந்துழாயணியுமண்ணலினுருவின்மீண்ட
னவே. (17)

மாவனமாலையணிதருமாலைமகியினைப்புரப்பவனென்றே,யாவ
னீண்டுரைப்பன்கண்களிற்காணுமமைவுறுமாகருமுளனோ, பே
வனக்கடல்சூழுலகினிற்சிறப்பும் பெருவளமிகுத்திடு பெற்றிச்,
சீவனமென்னுலன்றியார்க்குண்டு தெரியினென்றேபொழிந்திடு
மால். (18)

புள்ளியாஞ்சையப்பொற்சிகரத்தாற்பொன்னுலகுக்குரித்
தென்றே, வெள்ளியாம்வடமிட்டீர்ப்பதற்காக விடுதல்போல்
வீழ்த்திடுந்தாரை, பெள்ளியாம்விடினன்றோசெலுமிதனையிவ்
விடையிருத்துவமென்று, வுள்ளிநாற்றிசையும்பிணிப்பபோற்
புவியினெழுகுறுமருவியினீட்டம். (19)

வேறு.

பெய்யுமாமழைவெள்ளநீர்பெருகுறலுற்றே
துய்யவாகுசெம்மணியினோடொழுகுதூயருவி
சையமாமெனும்புருடன்றன்னகலத்திற்றரித்த
செய்யகோடுறுமுத்தரீயத்தினைச்சிவணும். (20)

வேறு.

பொம்மலைப்படைத்தகொங்கைப்பொற்கொடியுமையையீன்ற
செம்மலைக்கண்டோர்பெண்பெற்றிருமையுஞ்சிறந்தானென்னும்
விம்மலைக்கண்டுவந்துமிளிர்மணிச்சையமென்னு
மிம்மலைபொன்னியென்னுங்கன்னியையீன்றதன்றே. (21)

முக்கணெம்பெருமானுக்குமூதுணர்ந்தோர்க்குமன்றிப்
புக்கவர்க்கெல்லாமெம்மோய்பொற்றொடியியாளென்றே
தக்கவர்தகாரென்றெண்ணாதருளிவட்டந்தயானே
மக்கட்பேறடைவேனென்னமாதிரமீன்றதன்றே. (22)

நாவிரிபுகழ்கொள்கும்பமுனிகரபத்தினண்ணிக்
காவிரிநீழன்மேவும்புரந்தரன்கருதிவேண்ட
மாவிரிமுகத்தெங்கோமான்வாயசவுருவிற்றந்த
காவிரியானென்றோங்கிக்காதலோடுலவுமன்றே. (23)

கதமிதுவென்றுகாட்டிக்கயலெனுங்கண்ணுதற்கண்
ணிதமிடுநுரையாங்காப்புபலைவளைநீள்கைக்காப்புஞ்
சிதமெனுமுத்தமூரற்சில்லரிச்சிலம்புசூழும்
பதமிதுவென்றுசெல்லும்பதத்தினிற்படருமன்றே. (24)

சையநாடொருவிமுல்லைத்தாவமார்நாடுநண்ணி
மையவாம்விழிசேராயர்பாடியின்வளைகளேந்திச்
செய்யவாய்மாதர்தம்மோடாடிச்சக்கரந்திகழ்ந்து
நெய்தயிர்பாலருந்திமாலெனநிகழ்ந்ததன்றே. (25)

வல்லநாயகியார்காணமறையைநான்முகரியம்பக்
குல்லையாகத்துமார்பன்குழலிசைப்புறப்புலிக்கா
னல்லகத்திபர்வணங்கநந்திமாமுழவொலிப்பச்
செல்லுறுபொன்னிதில்லைத்திருநடச்செல்வன்போலும். (26)

வையைநாடிறைஞ்சப்பெற்றவளமலிதந்தேயோங்கிச்
செய்யினிற்கமலமல்குஞ்சேரநாட்டிணையொரீஇத்தன்
மொய்யுறப்பலகாலாற்போய்முதி*ரதிரேகமாக
நெய்தனட்டரசைப்பேணுநேயத்தினிகழ்ந்ததன்றே. (27)

---

* அதிரேகம் ஆச்சரியம்.

எதிருபர்திணையைவல்லையஃறிணையியற்றியேனைச்
சதுரஃறிணையைமாற்றியுபர்திணையாச்சமைத்துப்
பதிபர்விண்ணோராவிண்ணோர்பதிபராப்படைக்கும்பொன்னி
மதுரைவந்தெழுந்தவெல்லாம்வல்லசித்தரையேமானும். (28)

வேறு.

திருமலைவதிந்தும்பெருமயிலேறித்திகழ்வடிவேலினைத்தாங்கி,
யருமையிலாறுமுகமெழிலமைவுற்றணிகிளர்பன்னிருகையோ,
டுரிமையிற்பொன்னேரகத்துறைந்தலர்ந்த கடம்பொடுவெட்சி
யையுற்றும், வருமகத்தியருக்கருந்தமிழளித்தும்வளர்நதிமுரு
கனைமானும். (29)

அரம்பையராடுமாடலையிமையாவாயிரங்கண்கணோக்கமைந்
தும், வரம்பிலசதமாமகத்தினைப்புரிந்தும்வெள்ளைவாரணமிசை
வதிந்து, நிரம்புறுபொன்னினாட்டிறையென்றுநீண்டகற்பகப்
பொழினொழுங்கித், தாஞ்செய்மேலோர்க்குக்குணதிசையாகி
ச்சார்பொன்னிபிந்திரன்றகுமால். (30)

மலையெனும்புருடன்றலையினைத்தடவிவைத்திடும்பெருவெள
லாம்வரன்றி, முலையினைக்காட்டிமுகத்தினைமினுக்குமுத்தத்தை
யேகொடுத்தாசை, வலையினைப்புகுத்தித்தாகமுற்றோரார்வரினு
ந்தம்பாவலைமாற்றி, விலைசொலித்தனத்தைக்கொடுத்திடாதளி
க்குங்கணிகைபோன்மேவுமிப்பொன்னி. (31)

தேர்மதக்களிறுகலினவாங்குதிரைச்சேனையினோடெதிர்த்த
வரைப், போரினைப்புரிந்துவாகையைப்புனைந்துபோகத்தின்மா
தரைப்பொருந்திப், பாரினிலெவர்க்கும்வளனெலாமளிக்கும்
பரிசொடுசக்கரவர்த்திப், பேரினைமருவியிணையிலாப்பொன்னி
பெற்றிசேர்மன்னனிற்பெரும். (32)

இச்சிறப்பனைமந்தவெண்டிரைநதிதானெய்தியபருவம்வந்துற்
றே, நிச்சலும்பலகானடந்துகாமத்தானேடுவன்கணவனையென்
னுக், கச்சணிதனமாருஞ்செவ்விளநீருமுத்தமாமுறுவலுங்காட்
டிச், செச்சையைப்புனைந்துவருணன்பார்புற்றேதிளைத்துவாழ்
வுற்றென்றுந்திகழும். (33)

பெண்குடிமலியும்பெருங்குடியென்றேபேசுறற்பெரிதமெய்
யெனவே, கண்குடிகொண்டவனப்புமிக்குற்றகாவிரியென்றகா

ரிகைதான், றண்குடிகொண்டபலநதியானசங்குதிதமையுறீஇத்
தலத்தில், வண்குடிகயமும்வயலொடோடையுஞ்சப்பந்தமாய்
வாழ்வுறுவாளரால். (34)

மாலைகட்டுவரின்மிக்கைகபோயவர்பன்மலரிஞற்பற்பலவரு
ண, மாலைகட்டுபுகாரியரகலத்தின்வனப்புறவனைகுவதென்னச்,
சாலவேயுழுனர் தாம்பலநிறங்கொள் சேக்கலை யேரினிற்றலைந்
தே,பேலவேமருதப்பண்ணிசைத்தமையவெங்குமேயுழுகுவரிய
ல்பின். (35)

பொன்முடிமன்னரின்முடியனைந்தும்பொருட்டெனப்பொலி
வுறலெல்லா, மென்முடிவலுத்தகாலையினன்றேவென்னுநாற்றி
ன்முடியேற்றுச், சொன்முடியில்லாமன்னர்கள்பைங்கூழ்கழனி
யினட்டுறுந்தோற்றந், தன்முடியில்லாக்களிப்பிற்பூமங்கைசா
ல்புளகரும்புதல்சாலும். (36)

வேறு.

சிருறுநாறுநட்டசெழும்பயிர்மிகவெளுத்துக்
காருறுநிறம்படைத்தகாட்சியின்கவினைநோக்கி
னீருறுமள்ளருள்ளமெமதுபோனிறம்படைத்துப்
போருறக்கறுத்ததன்மைபொலிவுறக்காட்டல்போலும். (37)

விளைநிலவயலிற்பைங்கூழ்கதிரெலாம்விசும்பினோங்கி
வளைதருநீரவாகிமருவியதோற்றந்தேங்கி
னிளவிளநீரைக்கோலப்பழுக்கொலையினையேகொய்யத்
திளைதருதொரட்டெக்கண்ணுஞ்செறிதரல்போற்றுலங்குப் (38)

நெல்லெனலொன்றேதேவர்க்கவியென்பர்நிலத்தின்மற்றப்
பல்லெனவுரைத்தபைங்கூழ்பாவுமென்பான்மையாமோ
புல்லெனவுரைக்கற்பாற்றுயபோதுமோவென்றுமன்னுண்மை
சொல்லெனுஞ்சொல்விளைந்துமலிந்தெங்குஞ்சூழ்ந்திலங்கும்.

இந்திரன்பண்டுமேகக்கொடியுடனீந்தகாலை
மந்திரிக்கிழவன்வேளான்கொணர்தரவையமீது
சுந்தரக்கழுதகன்னறாபகற்பகங்களோடு
வந்ததுநானைகம்பாதிபநொலோவெனவயங்கும். (40)

அரிதருவார்கள்சாலிபமபக்கட்டாக்கலாலே
யிருநிலநெருமுங்கக்கட்டிபெங்கினுங்கள்ப்படுத்தித்

திரிமருப்பாம்பகட்டிற்றெழித்துவைகளைந்துதூற்றி
வரிவரைபலவமைத்துமலையினுடாக்குவார்கள். (41)

ஆறிலோர்கடமைமன்னர்க்களித்துமற்றவைபைப்பண்டி
மாறிலாதுய்த்துத்தத்தமனைகளின்மருவச்சேர்ப்பா
ரீறிறென்புலத்தார்தெய்வம்விருந்துதானொக்கலென்று
மீறியவறம்புரிந்தேவிதிவழியொழுகுவாரால். (42)

வேறு.

நீராருநதிகளெங்குநிதியாருமனைகளெங்கு
மேராருவயல்களெங்குமிசையாருப்பாடலெங்கும்
போராருலீலையெங்கும்புகழாருக்கவிகளெங்குந்
தேராருவீதியெங்குஞ்சிவமாருச்சிந்தையெங்கும். (43)

திருவாருச்செல்வமெங்குந் திகழாருப்பணிகளெங்கு
மருவாருமாலையெங்கு மகவாருமனைகளெங்கு
முருவாருவளங்களெங்கு முயர்வாருவரங்கமெங்குங்
கருவாருக்குடிகளெங்குங் கனமாருவரசரெங்கும். (44)

அற்புதமாலையெங்கு மணிமிகுமாலையெங்குங்
கற்பகச்சோலையெங்குங் *காவிலாச்சோலையெங்கும்
விற்பனவாலையெங்கு மிளிர்மகச்சுவாலையெங்கும்
பற்பலலீலையெங்கும் பரசிவலீலையெங்கும். (45)

தம்முலைக்கரிசியென்றேமுத்திடுந்தையலார்கள்
வெம்முலையிரண்டோடொன்றமிளிர்குடமொன்றமைத்தே
யெம்முலைபலவுஞ்செப்புக்குடமிவைசலசமென்றே
மும்முலைத்தடாதகைப்பெண்யாமெனமொய்த்துவாழ்வார்.

காண்பனகோடிகோடி. கட்டுவகோடிகோடி
பூண்பனகோடிகோடி புகர்முகங்கோடிகோடி
சேண்பயிலமரர்கோடி செல்லுவர்திக்குக்கோடி
மாண்பொருள்கோடிகோடி மனைமணிகோடிகோடி. (47)

பன்மலர்க்கோதையெங்கும் பல்கவிக்கோதையெங்குந்
தென்மலர்ச்சீதையெங்குஞ் செய்யெலாஞ்சீதையெங்கும்

---

* காவிலாச்சோலை - சேலை.

பொன்மலர்த்தாதையெங்கும் புகலுமூதாதையெங்கு
மன்மதன்காதையெங்கும் வள்ளறன்காதையெங்கும். (48)

தொத்துறுபஞ்சகற்பகத்தினைச்சூழல்கொண்டே
கைத்துறுநாடிங்கென்க ணுற்ற*கற்பகத்தின்சோலை
யித்தனையென்றியம்பொ ணாமையையெண்ணியேங்கி
லெத்தனைபங்குயர்ந்ததென்ன விந்நாடிசைக்குமன்றே. (49)

முந்துநாள்போகியந்நா டொருவியிந்நாட்டிற்போந்து
கந்தநாண்மலரர்ச்சித்தவ் வானக்காவலனானே
விந்தநாட்டுள்ளோர்பொன்னா டெய்தியஃதியற்றினரோ
வெந்தநாடுயர்வுநீவிரியம் புயினெனவுரைக்கும். (50)

பற்றுளாரெனினும்பற்றி லாதவரெனினும்பாங்கி
னுற்றவர்தமைவணங்கி யுவப்பொடுகனிகாய்வீயோ
டெற்றைநாளினுமிந்நாட்டிற் றருக்களேயீயுமென்னிற்
கற்றறிவாளர்செய்யுங் கடன்மையார்கழறவல்லார். (51)

வரம்பறுதிருவின்வைகும் வையத்தைக்காணவானத்
தரம்பையர்பலருமீண்டுற் றமைந்துமப்பெயரமைந்தே
யரம்பையர்குழுவாக்கண்ணுற்றதைமறந்தமருமென்னிற்
றரம்புகழுறவேசோழ நாட்டையார்சாற்றவல்லார். (52)

வேறு.

தேவராகமாதவர்களா கப்பெருந்திசையின்
யாவராகவாய்திறந்துரைத்திடற்கமைவாரோ
சீவராகமாலுலகமுண் டறிந்தவன்றோர்ந்தும்
பூவராகராயிவண்வரிற் புதுமையார்புகல்வார். (53)

நகரச்சிறப்பு.

வேறு.

நெடுவிநாயகனருளை நிரம்பியவிச்சோணாடாகேரிழைக்கின்
குடுவிநாயகமென்னுமூபார்வதன டெனக்கவிஞருரைப்பதன்றி
வடிவின்மார்பணிபதக்கமாநாட்டுள்பணிகள்பலமணிசூழ்வாகு
நடுவிநாயகமென்ன விளங்கிடுமிம்முற்கபுரிநகரமம்மா. (54)

---

* கற்பகமென்பது வாழை தென்னமரம்.

பாலரணமிகின்மன்னர்நகர்க்கெல்லாம்வனப்புமிகப்படைக்கு மென்ற, நூலரணமதிலரணநீரரணங்கானரணநூவலுமெங்கு, மேலரணமுடையநக ரவைக்கெல்லாமொன்றிரண்டே மேவற்பாற்று, காலரணமுஞ்சூழிந்நகர்க்கிணையா யெந்நகரைநவில்வனம்மா. (55)

மடையாரும்வாளைகமுகிற்பாய்நீர்வளனுமெழில்வளனும்வானத், திடையார்விண்ணவரரம்பைமார்காண வஃதிணையினெய்தியேபுக், குடையாராதலினக்காரணத்தினேபழமொழியாயுலகர்தாமிங், குடையார்பாளயமெனிலிந்நகர்ச்சிறப்பின்பெருமையையென்னுரைக்கப்பாற்றே. (56)

படையாருங்குடியொடுகூழமைச்சுநட்போடரணென்னப்படுவும்பட், டுடையாருமிடையார்வெண்குடையாரீகைக்கொடையாரோர்துநூவி, னடையாரோதிமநடையார்—தப்பிலொருகுறைவின்றிநவிலுமெல்லா, முடையார்பாளயமென்றேயுயர்திணையேற்றதற்குவமையுரைப்பார்யாரே. (57)

மலையினுளபொருளுநாட்டுளபொருளுங்கடற்கடமார்பொருளுமன்னிக், கலையுடன்பல்கலைபிறவுமிக்க மலியிந்நகரைக்கண்ணிற்கண்டோர்க், கிலையெனலோர்பொருளுமிலையென்னவுரைத்திடுதற்கேயிலையூரென்றே, யிலைமையினுக்காச்சொலவூரொன்றிருக்கின்யாவரேயிகழ்த்தற்பாற்றே. (58)

ஆனந்தகானமெனக்காசிக்கோரபிதானமறைவர்யாருந், தானந்தவிசுவநாதனைப்பிரிந்தகாலையிறைதன்னைத்தேடித், தானந்தமுற்றிடவுற்றதுகொலெழில்காணச்சார்ந்ததுகொலோவிங், கானந்தபாடியென்றோரூர்பழமைபுனைந்துரைக்கி னறைவதென்னே. (59)

அண்டமெலாம்படைத்தருளுமம்புயாசனக்கோயிலமரும்பெம்மான், றுண்டவிளம்பிறையணிகொள்சுடர்வேணிப்பெருமான்றூடொழுதற்கெண்ணிக், கண்டநகராதவிணற்கணபணச்செஞ்சூட்டராக்காவலோனும், வண்டமிழிற்சொலச்*சேடனென்றிடிவ்வனப்பினையார்வகுக்கவல்லார். (60)

---

* அரம்பையர் வளத்தைக்காண அஃறிணையாய் வாழைமரமாய் வந்தனரெனக.

* சேடன் சொல்லும் ஆற்றற்குறைந்தவன்.

எப்பதிக்குமீசானத்திடையிலன்றிநனந்தலையிலீசன்மேவி,லப்பதிக்கோர் குறையுளதோ வீயாதபெருஞ்செல்வமமையுமென்றே, அப்பதிகசிறத்தொளிருஞ்சுடர்ப்பெருமான்முன்புசிறப்பஞ்சொற்றற்கேற்ப, விப்பதிக்கீசானத்தில்விருத்தகாசிப்பதியே விசைப்பதென்னே. (61)

தண்ணீரிற்காவேரிதார்வேந்த ரிற்சோழன்சலதிசூழ்ந்த, மண்ணீரிலுயர்சோழமண்டலமிக் குடையதெனவகுத்தாரான்றே, ருண்ணாடிவிதுநடுவான்முப்பாலி னடுப்பாலேயூக்கமெய்தும், கண்ணாடிவேண்டுறுமோ கரத்துறுமோர்பொருடனையே காணாவோர்க்கே. (62)

செய்வீகந்தந்திரை பெட்டினும்விளங்கு மிப்பதியைச்சேருவோர்க்குப், பொய்வீகமெய்யாகஞானமடைதரத் தீர்த்தம்பொருந்தத்தந்துஞ், சைவாகமப்படியேசலசரமாந் தவிளையாதியதணந்தும், தெய்வீகம்விளங்குமெனிற் செப்பவேண்டுறுங்கொல்லோசிறப்பையம்மா. (63)

அமைத்திரண்மாதனங்கொண்டு மலர்மேயதிருமாதச்சுதனுரத்தி, னிமைத்துறுகண்மணியெனவே யிருப்பளம்மாதவன்விபுதரேத்தவென்று, மமைத்தவமுதுறைதரங்க மரங்கமென்பரவ்வுழியேயமையரங்க, சமுத்திரமிங்குறைதலினாற் குடிகொள்வாழ்விடமெவனேசாற்றற்பாற்றே. (64)

மாமகளுமருமகளுஞ்சேராரென்றறிவிலிசொன்மாற்றத்துக்காப், போமகளோபயறுவி ருப்பங்கொளுந்தேம் புண்டரிகப்போதன்பூசித், தேமகிழ்ந்ததன்மையினிபபயறணீச்சுரப்பெயரையியைக்தேயெய்தி, நாமகளும்பிரிந்தேயெங்கேகுவளென்றேமகிழ்வினடிப்பளம்மா. (65)

பாத்தியமென்றிவரிருவருறைதலினிங்கிலகுபெரும்பதியைக்காணா, மாத்திரத்தெண்ணிபதடைவரெனினெழிலிப்பதியுதித்தேவளரும்வீரக், காத்திரமுற்றோரடையுங்கவினுமிகுவளனுமுரைசலையுங்கூறச், சாத்தியமோதமியேனாற்றககவர்பல்லோரேனுஞ்சாற்றற்பாற்றோ. (66)

முந்நகருத்தாமுரைப்பவேற்றிடுமவ்வளகையென்பதேவரேசனார், பன்னகத்துக்கிறையுறையிற்பிலிற்றலுறுஞ்சேடனெ

ணப்பதிக்கமுற்றான், மன்னுறுவோரெழிநோக்கி மதன்றேய்ந் தானந்தரந் தானென்றுவானோர், பொன்னகரும்புகலுமெனி லிந்நகருக்கிணையெவனேபுகலப்பாற்றே. (67)

நாடெல்லாமதன்றாணிக்காடெல்லாமதனரிநளினநன்செய், பூடெல்லாமவன்குனிவின் மாடெல்லாமவன்படைகளுவவுசோலைக், கோடெல்லாங்காகளம்வெண்கோடெல்லாமவன்முரசங் குணித்தலொக்கும், வீடெல்லாமவன்பூசல்கூடெல்லாமவன்பரியேமேவுமன்றே. (68)

தளமெல்லாமளிமலர்க்குந்தளமெல்லாம்வரியளியிந்தளமே பாடுங், குளமெல்லாம்பங்கய்ம்வகுளமெல்லாமருவுறவெங்கோமான்கூடும், வளமெல்லாம்பதியுறக்கவளமெல்லாம்பசுபோதமாகிமன்ன, வுளமெல்லாமுண்மைதிருவுளமெல்லாந்தரும்பதி வேறுளதோவம்மா. (69)

வேறு.

பானிறமேவலானும்பதுமமேலுறைதலானு
நீனிறமேகங்கூந்தலெனமுடிஞெமுங்கலானுங்
கானிறஞ்செம்மையானுங்கருதுநூல்பலவினானு
மேனிலைமாடம்யாவும்விழையும்வாணியைநேர்மேவும். (70)

பூவின்மேலுறைதலானுந்திசைமுகம்பொலிதலானு
நாவின்மேல்வாணியானுநாதற்பூசனையினானு
மூவினநூலினானுமொய்யனத்தானும்விண்ணிற்
றூவினமாடமோங்கிச்சதுர்முகன்றனக்கொப்பாமால். (71)

மிக்கொளிதுளும்புமாடமேனிலைக்கண்ணேமின்னைக்
கக்குமாமணிப்பூண்மேயகாரிகையார்வாழ்தோற்றம்
பக்குவமானவானத்தரம்பயர்பலருங்கூடித்
தொக்குறுவிமானமேறித்துலங்குறுங்காட்சிதோன்றும். (72)

பொருப்பெழில்காட்டுமாடமரகதப்பொலிவுபொய்மிக்
குருப்பிறங்கலினற்சாயல்குலாய்க்கருங்குழலார்தோற்றந்
திருப்பிறைவாணுதற்செஞ்சிலையெனும்புருவமேற்ற
பருப்பதமன்னனீன்றபார்வதியுருவொப்பாமால். (73)

மின்னிலைதுளும்புமாடமேனிலைக்கொடிகளாட
லுன்னியசுகமனைத்துமுணுறக்கமதேயென்பர்

நின்னிடமீயவுண்டோநிலைதரத்தருவனேற்கப்
பொன்னுலகேவாவென்றேபுகன்றழைப்பதனைப்போன்ற. (74)

பிள்ளைதான்பெறுதலின்றேற்பெற்றதிற்பயனென்றில்லை
யுள்ளியவரங்களீயுமுயர்குணமுனக்குண்டேயோ
வெள்ளொளிதுளும்புமூரவிருபுறம்விளங்கவிண்ணை
யெள்ளுதல்போலமாடவரிசைகளிலங்குமன்றே. (75)

கருபமுற்றோர்களுக்கங்காணுறக்கனகக்கும்பச்
சிகரிகின்றிலகுதோற்றஞ்செப்புறும்பாடிக்கெல்லா
மிருதியாம்வளப்பந்துற்றமேன்மையின்வேலைசூழு
மகிபிலிந்நகரத்துச்சிகூடியமவுலிமானும். (76)

நாகத்துக்களவுகோலாய்நண்ணியசிகரித்தோற்றம்
போகத்தான்மலியுமுற்கபுரியுறைபுனிதன்றனைத்
தாகத்தாலடைந்துவேண்டுந்தனிவரம்பெற்றுய்தற்கு
மாகத்தாரிறங்கவேறவைத்திடுமேணிமானும். (77)

கோபுரமென்றேவிண்ணாட்டினைப்புலவோர்குறிப்பார்
யாபுரத்தாரீங்கென்னையுரைப்பதுமதியீர்கொல்லோ
*வாபுரத்தாரையானையுடைமையினன்மொழிப்பேர்
கோபுரமென்றிங்காருங்கூறுதலெனக்குலாவும். (78)

முறைப்பொருளுதவலானுமுதிர்மகத்தாதியானு
மறப்பொருளளித்துந்தூய்தாயனுதியில்லமைதலானும்
பிறப்பிறப்பின்மையானும்பிஞ்ஞகன்றனக்கொப்பான
மறைப்பொருளுணர்ந்தநீதிமறையவர்மறுகைச்சொல்வாம். ()

அந்தணரென்பரெல்லாமறவர்மற்றனைத்துயிர்க்குஞ்
செந்தண்மைமிக்குறுத்தித்தேசிகோத்தமனுப்பூவில்
வந்திடுதிசைமுகன்போலாக்குறும்வன்மைமிக்க
வந்தணர்பெருமைசொல்லவல்லனோவறிவிலேனே. (80)

வேறு.

சினக்குறும்பகற்றியேமாமகம்புரிசீர்மையாலவ்
வனற்கருந்தூமமிக்குற்றண்டமுற்றளவிக்காண்பான்

* அப்புரத்தாரையென்பது ஆபுரமென்று நீண்டும் கடைக்குறைந்தும்நின்றது.

வனப்பெருந்தொடையன்மாயன்வாமனனுவளந்தோ
னெனக்குயேனெடியனெனுவென்றேங்கிடினென்சொல்வேனே.

வேறு.

இனையமாநகரின்வேதியர்பலருமிருக்குமுன்னாதியாமறைகள்,
கனவினுமறவாக்கருத்துளார் வேதங்கண்ணியதவஞ்செயக்கட
வர், நினைவெலாமரன்றளினுமுறையெல்லாநிருமலன்றுதியினு
ஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினேமேவின்மேதகைவி
ளம்புவரெவரே. (82)

மறையவர்தாமுப்போதினும்வேதவரிசையின்வளரவிகொடு
ப்ப, நிறைதரவியற்றிமாதமும்மாரிநேர்ந்துறமகத்தின்றீவளர்
ப்பர், தறையினிவிணையிலாமனைமாட்சிதக்கநன்மனைவியரான,
பிறையெனுநுதலார்தம்மகம்வருநரகட்டினிற் பிறங்குதீப்பேர்
ப்பர். (83)

தாலமீதிவர்கடவவொழுக்கமும்விண்டலத்தவர்தவவொழுக்
கமுமே, சாலவேநோக்கியன்றுகொல்முன்னந்தானவத்தலைவ
ன்மாபலிதா, னேலவேயிவர்பால்விபுதரையடிமையாக்குறவெ
ண்ணினனிவர்பிர்ம், மாலையத்துறையுந்தேவர்களென்னில்யா
வரேயளவிடற்பாலார். (84)

அவனியிற்பெய்யுமழையின்றேல்யாதுமிலைமகத்தவியினலாமா
னவமுறுமகமுமந்திரமதினனவிலுமற்றனைத்துமேமறையா
முவமையின்மறையுமிவர்கள்பாலுறலாலோதுவர்பூசுரரென்றே
யிவரிலையேலெவ்வுலகமுமில்லையென்றிடலுண்மையீதாமே. (85)

வேளாளர்வீதி.

வேறு.

ஐவருக்கமுன்னகரம்போலகரமேயமைந்த
தெய்வர்தாமுமிம்மன்னவர்தாமும்பல்சீரை
நெய்வர்தாமுமெஞ்சொல்லினுய்வாரெனநேருஞ்
சைவர்வீதியின்றரமிகுபெருமையைத்தகைவாம். (86)

வேறு.

வெள்ளாமர்தமைச்சேரார்விருதாவென்றவ்வைமுனம்விளம்
புமாற்றந், தள்ளாமற்குட்டுவன்சோழன்செழியனென்றிவர்க
டாமொருங்கே, விள்ளாதசூட்சிமிகுநுண்மைமதியமைச்சரெ
னவிழைந்திருப்பி, னள்ளாதபெருளரோகம்பரேரெழுபதினை
நாடுங்காலே. (87)

கங்கைமரபுதித்தமையாற்றிங்களெனுங்குணத்தர்வழுக்காணு தாலே, பொங்குறும்வாய்மையர்புகழ்க்குமறத்திற்கும்வழியெனப்பூரித்தளித்தே, யங்கயற்கேதனத்தாற்குப்பிணைகொடுத்தே புருகூதனளிக்கப்பெற்ற, தெங்கரம்பைகமுகுகழைநெல்லொடைந்தும்பெற்றவர்சீர்செப்பற்பாற்றோ. (88)

நூலென்றுணுடுகெடுஞ்க்ஷத்திரியரமர்புரியகோல்வரென்றுங்; கோலென்றாற்குடியனைத்துங் கொள்ளைபோமெனவவளே கூறினாளேல், பாலென்றமொழியாண்முன்பகர்ந்ததுவும்பழுதாமோ பார்த்திபர்க்கு, நாலென்றகாராளரமைச்சரெனத்தகுமலது நவில்வர்யாரே. (89)

நேர்பெற்றகவிவலர்க்குப்பொன்னலங்கறனையளித்துநேர்ந்துநீண்ட, பார்பெற்றவூரீந்தும்புற்றரவிற்கையிட்டும்பகிவினாலே, மார்பெற்றேனெனக்கொடுத்துமெழுபதின்மருயிரளித்தும்வள்ளற்றன்மைப், பேர்பெற்றார்சீர்பெற்றாரார்பெற்றாரோர் பெற்றார்பெற்றிதானே. (90)

நட்டாலுமிவர்போலநட்புறுவருளர்கொல்லோஞாலமீது, தொட்டாலு முடிப்பரிய காரியமுமுற்றுவிக்குஞ் சூட்சிமிக்கரிட்டாலுமருமையறிபெருங் கொடையரேனையரிலெவரேனோரைச், சுட்டாலுமினியொருக்காற்றோன்றுவண்ணம்மெளிதிற்சூடுப்பாரால். (91)

பூவசியர்தனவசியர்கோவசியரெனத்தக்கோர்புகன்றிட்டாரம்
மூவசியர்தம்முளுமேமுதல்வசியர்நடுவரெனமொழியப்பாலா
மாவசியமாக்கூடலமர்ந்தபிரான்மாமணிகொண்டமயவிற்றன்
மாவசியரோமற்றைவசியரோகற்றுணர்ந்தார்வழங்கப்பாற்றே.

வசியென்றாற்கூர்மைக்காம்வசியரென்றால்கூர்மையரென்றே வகுப்பர், சசிகதிரையரவுபற்றும்போழ்துதுலாத்தானமதைத் தரணிமன்னர், சுசியுறவேதரும்வேலைதுலாமுண்ணோக்குறவின்னோர்சூட்சியென்னில், வசியர்கடம்பெற்றிதனைவகுத்திடவல்லவரோநாவலர்பல்லோரே. (93)

பொன்வேண்டிற்பொன்னளிப்பர்பொருள்வேண்டிற்பொருளளிப்பர்புவிகாமுற்று, மன்வேண்டின்மன்னளிப்பர்மணித்தரளம்பணிவேண்டில்வரைவிலீவர், பின்வேண்டின்முன்னளிப்ப

றொன்றுகேட்டிடிற்கோடிபெறுகவின்ன,மென்வேண்டுமென்ப
தன்றியிலையென்னுமாற்றமொன்றுமிலையன்னார்க்கே. (94)

மின்னிலங்குமணியாரந்தருதலினாற்சங்கமதேய்தலினான்மே
லாம், பொன்னொடுவெண்கலையுதித்துப்பொதிந்துநவநீதமல்கி
ப்பொதிதலாலே, மன்னுறுமாபரக்கலநாற்றிசையினின்றுமரு
வலினான்வதியுமோதை, துன்னுறலாலிவ்வணிகர்செல்வப்பா
ற்கடற்கிணையாத்துதிப்பரம்மா. (95)

வேறு.

காவலர்க்குரித்தானவர்மறுகினைக்காணின்
மாவலாளர்கண்மலையெனப்பகர்வுறும்வாகார்
சேவகம்புரிதிறமையர்செப்புமிற்பதியை
நாவினாலுரைவாரன்றிநவிலுவர்யாரே. (96)

வாலிதானகுப்பாயத்தர்வடித்தெடுத்திட்ட
நூலிதாமெனுநுண்மையர்நோன்மையர்புனையு
மாலைவேய்ந்திடுவாகையர்வரிகொள்வல்லியத்தின்
பாலைவேண்டினுமக்கணமளித்திடும்பாலர். (97)

துவர்க்குமிஞ்சியசெய்யவாய்மதர்விழித்தோகை
சுவர்க்கமிஞ்சியபோரினும்போரினுந்தோலா
ரெவர்க்குமிஞ்சியவயிலொடும்படைகளையேந்தி
யிவர்க்குமிஞ்சினரெங்குளரென்னவேற்றிடுவார். (98)

கொங்களாவியவாகைவேய்கோவினுக்குரிய
மங்களாகரம்படையன்றிமற்றுமொன்றுளதோ
தங்களாலிதுபாளயமெனப்பலர்சாற்றி
னெங்களாற்பகர்வதிலிறும்பூதுதானென்னே. (99)

கறுவினாலமர்புரிதிரிமருப்பயங்கண்டு
முறுகுசெய்யசூட்டெழில்கொள்வாரணத்தமர்முயன்றுந்
தறியைமோதுறுந்தந்தியின்போர்கண்டுஞ்சார்ந்தும்
பிறிவிலாவுலப்பிலருறைவிடமெங்கும்பிறங்கும். (100)

செங்குந்தர்வீதி.

வேறு.

செங்குந்தர்மறுகுதோறுந்திகடந்துநேராயோட [ரூர்
லெங்குந்தம்முற்றோர்செம்பொன்விழைந்துளோர்கல்வியேற்

தங்குந்தம்மினத்தினோர்பாற்சார்ந்தவரயலாரின்னோ
ரெங்குந்தம்பேரலொழுங்கரெனச்சான்றாயிருத்தலேய்க்கும். ()

மின்னூலாம்வெண்ணூலோடுசெந்நூலும்பலநூன்மேவ
னன்னூலேயன்றியெங்கணாயகனளினவாய்ச்சொன்
முன்னூலவ்வழிநூல்சார்புநூலெனமொழியத்தக்க
வெந்நூலுமொருங்குதேறவடைவரீங்கெனவிளங்கும். (102

பனவரேமுதலானோர்க்கும்பண்ணவர்தமக்குமுந்நூ
லெனையரேயீயவல்லாரேந்திழைமார்க்கெல்லா
நினையுமங்கலநாணாலுஞ்சினகரக்கொடியுநேர்வோ
ரினையரென்றெட்டக்கூத்தரிசைத்திடினிசைப்பதென்னே. ()

முப்பதின்மூவராம்புங்கவராகமுனிவராகத்
தப்பதெத்துணையுஞ்செல்லாத்தருமாதிநான்குஞ்சேர
வொப்பதின்றென்னுமுத்திநிலைக்குளம்பழுக்காவோதி
னிப்பதியன்றியெங்கும்பழுக்காவென்றுன்றியங்கும். (104)

துலையினினுள்ளயாவும்வரிப்பமோர்தொகையிலாத
கலையினைப்புரிவோமொன்றுகேட்டிடிற்கோடிகாணென்
றலைவினையுருதளிக்குமலகையாரளப்பர்யாங்க
ளிலையெனின்மானங்காப்பாரெவரென்பாரியல்பின்னேய்ந்தார்

வருமயிலேறுவான்சோதரனெனமகியில்மீது
பெருமையிலேறிநிற்பர்கலையெலாம்பேணிநிற்ப
ரிருமையிலேறுஞ்செய்யநடையினரெம்போல்வாருக்
குரிமையிலேறுவார்தம்பெற்றியையுரைக்கப்பாற்றே. (106)

தாசிமார்வீதி.

வேறு.

ஆடவர்கண்மனம்புறம்பிற்செல்லாதுமாயையுருவமைந்துநின்ற, வீடிலாச்சருவிகாட்டுறுங்கண்விலைமாதர்தந்தமிதயமெல்லாங், கூடுறுந்தம்புணர்ச்சிதனைக்காட்டுறுவானோவியத்தாற் கூறுவானப், பீடுபெறச்சுவரின்பாறீட்டுவார்மறுகினெழில்பேசலுற்றாம். (107)

ஒருபண்டமளித்துமற்றிங்கொருபண்டப்வாங்குதலோர்சமத்தோவுன்னிற், றருபண்டமளிக்காமலனைத்தும்வாங்குற்றுறுதல்சமத்தோவென்று, திரிபண்டந்தமைக்காட்டிச்செப்புமடிமையராக்கித்தேடுந்தம்மில், வருபண்டமனைத்தும்வாங்குறுவமெம்போல்வல்லவரார்வழங்கென்பாரால். (108)

சிதைக்கலமாயிரமுள்ளாரென்னினுமேதுறவளிப்போந்தேயத்தெந்த, மதத்திலுறுவோரேனுஞ்சத்திமதம்பெரிதெனுஞ்சம்மதத்தில்வைப்போந், ததைத்திடுமாமணிமுடிகொள்வேந்தராயுற்றிடினுந்தாளினுமேல், புதைத்துவாங்குவமெம்போலுளரோவுண்டென்னிவ்வணுரைமினென்பார். (109)

மாலாகுஞ்சமயவிசேடத்தினொடுமற்றுந்திருவாணஞ்சென்னி; மேலாகுந்திருவடிதீட்சையவென்ப பொருளளிப்போர்விரும்பமூன்றெம், பாலாகுமெனத்தனித்துங்கைதொடவுங்கலையவிழ்க்கப்பார்த்துமின்னு; நாலாகுந்திருவடிதீட்சையும்புரிவோரெம்மிணையாநவிலற்பாற்றோ. (110)

தாகமுற்றோர்யார்வரினுந்தந்தைமகனெனுமுறைமைசார்வுறுதிங், காகமுற்றேயவரவர்கள்களிப்புறவிந்திடுதவம்போலாவன்மாற்றிப், பாகமுற்றவாடிதனதிடத்தமைத்துக்காட்டுதல்போல்பரிவுகாட்டி, மோகமுற்றேமுத்தமிட்டுப்போகம்விற்பார்மறுகையெவர்மொழிவரம்மா. (111)

கைப்பொருளைத்தாங்கவரத்தானுண்ணத்திசைமுகமுங்காண்டலாலே, புட்பதுமன்றனைப்போலும்வசையென்னுமண்வாயிற்போட்டதாலே, யிப்புவிமண்ணுண்டமாயவன்போலுங்கையிலோடியவேந்து, மப்பரமசிவன்போலுமாக்குமவர்வன்மையெவரறியவல்லார். [112]

இன்னவளச்சிறப்புமிக்கமாநகரிலரசுபுரியிறைமைகொண்ட, மன்னவர்கண்மன்னரெனவாழ்வுறுவனுலகமெலாமகிழ்வுபூப்ப, பொன்னினமையொளிபோலும்பூவினமைமணம்போலும்புற்கலத்தின், மன்னிடுநல்லுயிர்போலுமன்னுயிரைத்தன்னுயிர்போல்வளர்ப்பவாழ்வான். [113]

தேனமருமலர்மங்கைகவிமங்கைபுவிமங்கைசெயமாமங்கை [ன்
தானமரும்புகழ்மங்கைதிருமங்கைவந்ததனுற்றழைக்குங்கையா

வானமருமமார்பணிகுருநமசிவாயரருள்வாய்க்கப்பெற்று
ஞானமிகும்கல்லநாயகனென்னும்பெயர்வாய்ந்தநரபாலன்பின்.

வேனில்வேளெனவனப்புவாய்ந்தசிகாமணியனையான்விசும்புறுங்கார், மேனிமாயவன்வேண்டமூவடிமண்ணளித்ததனைவியப்பிற்சொல்வார், தானிதனுக்கிணையோவென்றிடக்கோடிகோடியடிதான்கொள்ளென்ன, மானிபங்கள்பொருளுடனேவரைவிலாதனபலர்க்கும்வழங்கிவாழ்வான். (115)

நன்கச்சிரதிபதியெம்பெருமானைப்பரவியுருகண்ணினுன்போல், பொன்கச்சுமுலைமடந்தைமடலெழுதும்பொற்புமிகுபொருப்புத்தோளான், றென்கச்சிமாநகரினின்றிங்குவந்தரசுசெய்யுஞ்செம்மல், மன்கச்சியுவரங்கமகிபதியாய்க்குலம்விளக்கவந்தமன்னன். (116)

சினகரத்தின்சிகரியெழிற்கொடிமண்டபக்திருக்காமாக்ஷிசேர்ந்து, நனிபுவக்குமண்டபமும்படித்துறைமண்டபமோடுநனிநீராழி, யெனுமொருமாமண்டபந் தீர்த்தந்தருமண்டப முதலாயியற்றிவைத்துத், தினகரத்தனொளிபோலப்புகழொளியாயுலகமெலாந்திகழ்ந்தானம்மா. [117]

செய்யவள்சேருரத்தனெனுஞ்சீனிவாசகப்பெருமாள்சினகரத்திற், சய்யமெனுஞ்சிகரியொடேயரங்கர்மண்டபம்வரதராசர்சார்ந்த, துய்யதிருமண்டபமீக்கொடிமண்டபம்மணமண்டபஞ்சுற்றெங்கு; மையறுமண்டபஞ்சன்னிதானமண்டபம் பலவும்வாய்ப்பக்கண்டான். (118)

தில்லைநடராசருக்குக்கனகச்*சடாரியொடுசிறந்தபல்பூ, ணெல்லையிலாதளித்துச்சிக்காலைக்கட்டளைக்காகவிளங்கம்பூரை, வல்லையினிலீந்துபல்பூண்செயங்கொண்ட சோழபுரவள்ளலுக்குங், கொல்லைபலதோட்டமிரசிதச்சிவிகைபல்பூணுங்கொடுத்தானம்மா. (119)

கச்சிக்கல்யாணரெங்கேந்திரனெனவேயொருமன்னன்கருணைமிக்கா, னுச்சக்கல்யாணகுணவுபேந்திரன்போலுதித்தமையாலெங்கெவர்க்குஞ், சச்சுக்கல்யாணமல்கிப்பல்லவர்க்குப்புரிந்த

* சடாரி யென்பது கவசம்.

றத்தைத்தழைக்கப்பெற்ற,மெச்சுக்கல்யாணம்மைபொழிந்திடு வன்புகழ்மையையென்விளம்பற்பாற்றே. (120)

அன்னவர்கள்குலக்கச்சியுவரங்ககாலாட்கசோழனென, மன்னவர்கள்புகழுமன்னன் வாய்மைபொறைசீலமொரு வடிவமாகு; ணிங்கிலத்திற் சிவபணிக்குங்கவிஞருக்கு மிரவலர்க்குமீகைவாழ் வோன், முன்னவர்கள்புகழினைமின்மினியாக்கிவெற்றிபெற்றே முழுதாள்வானல். (121)

அவ்வரசன்முற்கபுரிமான்மியத்தைவடமொழியையாய்தல்கண்டு, செவ்வியதிராவடத்தின்செய்யுளாப் பாடுகெனத்தெரிப் பக்கேட்டே, நவ்விவிழிநறுமலர்ப்பூங்குழலம்மையருட்பெருக் கர்*னவிரமுற்ற,திவ்வியஞ்சேரகஸ்தியர்சம்மிதையிலுற்றகாதையினைச்செப்பினேனே. (122)

நகரச்சிறப்பு முற்றும்.

நைமிசாரணியப்படலம்.

வேறு.

மைம்மையாமடவராருனும்வாயுரை
செய்ம்மினென்றன்பினிற்கேட்கிற்செம்மலை
மெய்ம்மையினளித்திடும்வீறுபெற்றிடு
நைம்மிசாரணியச்சீர்நவிலநாடுவாம். (1)

பாதிமாமதிபுனைபவளவார்சடைச்
சோதிமாமலரடிதொழுமுளத்தினர்
தீதெனப்படும்பெருங்கடஞ்செகுத்திடு (2)
மாதவமெனப்படும்வயிரவாளினர்

நன்றெனப்படுவனயாவுநண்ணுற
வன்றெனப்படுவனவனைத்துமல்குற
வென்றெனக்கருளுவீரெனவிறைஞ்சிடிற்
கன்றெனக்கருணைசெய்கபிலைக்காட்சியார் (3)

வேயைவென்றிட்டதோண்மெல்லியாரனு
சூயையாதியர்தமையடைந்துதொக்குறு

---

* நவிரம் பொதியமலை.

சாயையென்றெண்ணியேதணப்புருதுறு
மாயையென்றகற்றியவயிர்த்தநெஞ்சினர் (4)

அரியெனப்புகல்பவனண்டங்காக்கைக்கே
யுரியனென்றுரைப்பராலுபமன்யப்பெயர்க்
குரியவனுணர்வினுக்குணர்வுறுத்தழின்
பெரியவரியற்கையைப்பேசற்பாலவோ (5)

குடையினர்முஞ்சிநூன்மார்பர்கோலஞ்சேர்
சடையினரக்கமாமணியெனத்தகுந்
தொடையினரனமிலாதிருந்துஞ்சோர்விலர்
நடையினர்மறையெனுநடையினர்பலர். (6)

வெண்டிருநீற்றணிமேவுமேனியர்
பண்டிருவினையினைப்பாற்றுஞானியர்
மண்டிருமையுமெனமதிக்குமானியர்
தொண்டிருமையுமூப்பான்முடிந்தகுனியர் (7)

காசிபரத்திரிவதிட்டர்கண்ணுவர்
கோசிகர்பிருகுதென்குன்றமாமுனி
மாசிலாமணிப்பரத்துவசமாதவர்
நேசியாவொருவர்மாட்டொருங்குநேர்ந்தனர் (8)

யாமெலாமொருமருங்கிருந்தருந்தவ
மாமையாப்புரிதருமாற்றநன்றிதற்
கேமமேதருமிடமியம்புவீரென
வோமுலாநெஞ்சினருசாவினாரரோ. (9)

கேட்டலுமுவகைமீக்கிளர்ந்தநெஞ்சினர்
வேட்டலுண்டெமக்கெலாமெனவிளம்பினர்
கோட்டலரெனமுகவன்னைகூய்முலை
காட்டலுங்களித்திடுங்குழவிக்காட்சியார். (10)

அன்னதுகேட்டலுமருந்தவத்தினர்
இன்னிலத்தரிப்பரிப்பார்க்கியைந்திடும்
பன்னகமணியினைப்பரிட்சைபாரெனச்
சொன்னதுபோலுமஞ்சூட்சியென்றனர். (11)

பிள்ளையின் குணமெலாம்பெட்பினீன்றிடு
தள்ளையர்க்கன்றிமற்றோர்க்குச்சாருமோ
வுள்ளவண்டங்களையொருங்களித்திடும்
வள்ளலுன்முக்கன்றிமதிக்கொணாதென. (12)

மாதவரனைவருமகிழ்விற்சூழ்தர
மீதவமெனப்படும்யானமீதுறீஇ
யாதவன்றன்னின்மிக்கொளியமர்ந்திடும்
போதவனுலகிடைப்புக்குளாரரோ. (13)

தன்னமென்பவையெல்லாந்தணப்பமேலவாய்
சொன்னவையாவுநந்தமைத்தொடங்குற
முன்னவன்றனைக்கணுனுக்கமுன்புயா
மென்னமாதவம்புரிந்தனமென்றேமுறா. (14)

மாதவரனைவருமலரயன்பதப்
போதமைதரவிழிநீர்பொருந்துறப்
பாதவமெனவிழுந்தடியிற்பன்முறை
நாதமும்புறத்துதிநவிறன்மேயினர். (15)

வேறு.

கருணையேபொழிதருவிழிக்கஞ்சனேபோற்றி
யருணயந்தண்டமனைத்துமேயாக்குவாய்போற்றி
பருணிதர்க்கருள்பழமறைப்பண்ணவாபோற்றி
தருணமுற்றவர்க்குதவுறுஞ்சதுமுகபோற்றி. (16)

மூவரைப்புகலுறின்முனமொழிபவாபோற்றி
சீவரைத்தலைவரைத்தருதேவனேபோற்றி
யாவரையுனக்கிணையென்பமாரியாபோற்றி
தேவரைத்தமக்கடிமையாச்செய்பவாபோற்றி (17)

என்றுபோற்றினோர்வதனங்களுேக்கியின்டையினே
னின்றுவந்தனஞ்செய்துரைபுகன்றிடலெல்லா
நன்றுவந்தனநண்ணியதென்னையோநம்பால்
துன்றுசெஞ்சடைத்தூய்த்தவரேயெனச்சொற்றான். (18)

வேதநாயகவிபுதர்களுயகவுந்திச்
சாதநாயகயாங்களோருழியினிற்சார்ந்து

போதநாயகன்றனையுள்ளித்தவத்தினைப்புரிய
மாதவக்கடந்தெரியவந்தனமென்றார்மகிழ்வின். (19)

அன்னவாசகங்கேட்டலுமன்னகேதனத்தா
னன்னமில்லவரயர்வினைநோக்கியுள்ளாய்ந்தே
யின்னறீர்தாவிருந்தவம்புரிதரவிம்ப
ரின்னதானமென்றிடமனத்துவகையையினையந்தான். (20)

நீவிர்சொல்லுமுன்யானுமவ்வண்ணமேநினைந்தேன்
காவிரித்திருநாட்டினீர்குசையினைக்கரத்தா
லேவிரித்திடும்பருதியாயுய்ப்பனீரிதன்பின்
போவிரென்றனன்புண்டரீகத்தில்வாழ்போதன். (21)

எனமொழிந்திடுதிசைமுகனேமியொன்றியற்றி
வனமிவர்க்கெலாங்காட்டெனவிடுப்பமற்றதுவு
மளகமாமிடமுற்றதிரேகத்தினமைந்தே
மனமெனும்படிவல்விரைவுற்றதுமண்ணில் (22)

தவத்தின்வன்மையின்வேகத்தின்பின்னரேசாரச்
சிவத்தினுற்றிடுநெஞ்சினர்விரைவொடுசென்றோர்
நவத்தினோர்கொடிக்குட்பலகாவதநடந்தே
யெவற்றையுங்கடந்திறுத்துழியெய்தினரன்றே. (23)

பொய்ம்மைமாறியதவத்தவரங்ஙனம்பொருந்தி
மெய்ம்மையாயுறநேமியால்விளங்குறுநாம
மிம்மையேயெழுபவத்தினோய்க்கருமருந்தென்ன
நைம்மிசாரணியப்பெயர்புனைந்தனர்நல்லோர். (24)

வேறு.

ஆதலாலவ்வனத்தினமர்ந்துதாங்
காதலாற்றங்கருத்தின்படிக்கெலா
மாதவத்தினையாற்றமகிழ்ந்தன
ரோதலாவதென்னேவனத்துண்மையே. (25)

அன்னசீர்த்தியொருவரறைந்திடக்
கன்னங்கேட்டிடினுங்கதைகற்கினு
மன்னதானப்பயனடைவாரெனின்
பன்னலாவதெப்பாண்மையதேவம்ம. (26)

படியின்மற்றைவனத்திற்பலயுகங்
கொடியதாகக்குயிற்றியபேரெய்து
நெடியமாதவம்யாவுநெருங்குவோர்
நொடியினெய்துவரென்னநுவல்வரே. (27)

செப்புமவ்வனந்தன்னிற்சிறந்தவ
ரப்பெருந்தவமாற்றலினலன்றே
முப்பரம்பொருளுக்குமுதல்வரென்
றொப்பவேயுயர்ந்தாருரைப்பார்களே. (28)

இத்தவப்பெருங்கானிடையெய்தலான்
முத்தரானவர்யாருமுதிர்தவச்
சித்தராயினரிவ்வனச்சீர்மைபோ
லித்தராதலத்தும்பிணையில்லையே. (29)

அலரினானினுமவ்வரிதன்னினுங்
கலைகொள்செஞ்சடைக்கண்ணுதலானினு
மலைவிலைம்பெரும்பூதத்தினுமுயர்
தலைமையாளரென்பார்கள்சரதமே. (30)

வையவுமிவர்வாழ்த்தவும்வாய்ந்துளார்
மையில்வானத்துறைந்திடும்வானவர்
செய்யரானவர்சீர்மையிலாதவ
ரையவெண்ணவலகுமுண்டாங்கொலோ. (31)

ஆயமாதவர்சூழுமடவியி
னாயனார்சடிலப்பெயர்கற்றவன்
சேயகன்றுக்குப்பாறருந்*தேனெனத்
தாயனார்மிகுகாதலிற்சார்ந்தனன். (32)

சாந்தமாகுந்தவமலையாகிய
தீந்தமிழ்க்கிறைசேவடிபோற்றியே
யேந்துமாதவர்யாவருமிங்கயக்
காந்தமாமெனக்கண்ணுறக்கண்டனர். (33)

சாந்தமேவுதடமலைமாதவ
வாய்ந்திடுஞ்சிவலீலையைவாக்கினு

---

* தேன் பசு.

லாய்ந்திடும்படிக்கேயடியோமெலாந்
தோய்ந்திடும்படிச்சொல்லுமென்றாரரோ. (34)

பொங்குகாதைபுகன்றிடுமென்னவே
திங்கள்சூடுசெவ்வேணிகொடேவனுந்
தங்கணுயகன்றுளிணையுள்ளியே
சங்கரன்கதைசாற்றுறன்மேயினன். (35)

ஆயநூல்கள்புராணங்களாகமந்
தோயுநெஞ்சிற்றுகளறச்சாற்றியுந்
தேயுநுண்ணிடைச்செல்வியின்பாகன்வாழ்
வேயும்பஃறலச்சீருமியம்பினன். (36)

வேறு.

தலங்களின்சரிதங்கள்சாற்றக்கேட்டலு
நலங்களினுயர்முற்கபுரியினுதன்சீ
ரிலங்கிடவிரித்தெமக்கியம்புவீரென்றார்
மலங்களையொருவினன்வழுத்தலுற்றனன். (37)

வேறு.

அன்னமாவனந்தன்னிலகத்தியர்
சொன்னகாதையைத்துய்யவருக்குளே
கன்னச்செல்வம்பெற்றோங்கிக்கருணையே
மன்னினனப்பெருந்தவவள்ளலே. (38)

குடிலமேவுகுறுமுனியென்பவர்க்
கடியராகியவார்வமாணுக்கருட்
கெடிலம்போலருண்மிக்கக்கெழுமிய
சடிலம்பெற்றசடிலப்பெயரினன். (39)

தவருரைக்கவகஸ்தியர்சம்மிதை
பவமகற்றிடும்பூருவபக்கமாந்
திவளொளிப்பிரமாபுரிச்சீர்க்கதை
யெவளவாயினுமேமறப்பில்லையே. (40)

மண்டுசீரவ்வனத்தையொருவியே
தண்டுவண்குடைதாங்குந்தவரொடு
மண்டுசெஞ்சடைமாமுடிமாதவன்
பண்டுறும்பஃறலமும்பரவியே. (41)

தில்லையென்னுஞ்சிதம்பரஞ்சேறலு
மலலறீர்ந்தசிதேந்திரியாகிய
தொல்லையோகவட்டாங்கத்துணிவினு
ரெல்லையில்லவர்தாம்வரவேற்றனர். (42)

வந்தமாதவர்தாளைவணங்கினர்
நந்துறுததவத்தரெந்நாளுமே
யிந்துசேகரன்றுளிணையிண்டையைப்
புந்தியான்மறவாதபுனிதரே. (43)

மருவருக்கியபாத்தியமாற்றத்தைப்
புரியுந்தன்மையினன்பிற்புரிந்துமே
யுரியபீடத்திருத்தியுறுவர்கள்
விரியுநன்முகமன்கள்விளம்பினர். (44)

வேறு.

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றேபனுவறனக்குலைப்பிடமே
முத்திக்கரசேயொன்பதிரட்டியபுராணமொழிந்துள்ளாய் [னப்
சித்திப்பொருளேயருமையதாங்காதையொன்றுதெருட்டுகெ
புத்திக்கமுதைவடித்தெடுத்ததெனவோர்சரிதம்புகலுவான். ()

எழுமைநோய்க்குமருந்தினையேதமிழ்ச்சங்கத்திலேந்தியே
யொழுகுறுமற்காதெனும்வாயதனிலுள்ளமொன்றவே
வழுவுறுமல்புகட்டுவன்யான்மகிழ்வினுண்டுமலமென்னு
நழுவுறுதபிணிவீட்டுமென்றார்குருவாய்நண்ணினர். [46]

நைமிசாரணியப்படலம் முற்றும்.

முற்கபுரிகேள்விப்படலம்.

மயர்வுக்கெல்லாமருந்தென்னமலையமுனிவனெனும்வரதன்
பயிருக்கெல்லாமுகிலென்னப்பகர்ந்தசரிதந்தனையின்னே
யயர்வுக்கெல்லாமிக்ககளிப்பாக்குவிக்குமன்றியே
யுயர்வுக்கெல்லாமுயர்விதெனவுரைக்கலுற்றனுத்தமனே. [1]

வானமுந்திசையும்பொங்கும்புகழ்மையன்வானம்பேணு
ஞானமும்பொறையுங்குன்றுநன்றியுமுலகின்மேன்மைத்

தானமுந்தவமுஞ்செய்தவரிசையன்சாற்றொணாத
மானமுமிறையும்பெற்றமன்னவர்மன்னரேறே. [2]

இந்திரன்கரத்தைதமார்பிற்பின்னியேயிறைஞ்சிநிற்பன்
சந்திரன்பருதியோராதியரவன்றயவைக்காண்பர்
செந்திருமார்பன்வாணிகேள்வனன்றன்சீர்செப்பில்
கந்துகொல்களிறன்னானுக்குவமையார்கணிக்கப்பாலார். [3]

வலிக்குமேன்மைக்குஞ்சீர்த்திவாய்மைக்குமருவலாரைக்
கெலிக்குமாண்மைக்குமின்னான்கிடைத்திடும்வரங்களுக்கு
மொலிக்குநீருலகினோராயொருவருண்டேயோவோதில்
புலிக்குநேரெலிமுருக்கிற்புலியெனப்புகறல்போலாம். [4]

திருப்பிறைவாணுதற்செஞ்சிலையெனப்புருவமேருப்
பருப்பதமெனுஞ்சுவர்க்கத்தரம்பையர்பாடியாடும்
விருப்புறுமரங்கமல்குமேகமீப்பனிபெய்யுற்ற
பருப்பதராஜனென்னப்பார்த்திபனொருவனுண்டால். [5]

அன்னவன்மனைவிமேனையெனப்பகர்பெயரமைந்த
மின்னனாள்கற்பினாற்றெற்கெதிருறாமீனொப்பாள்காண்
முன்னைநாள்புரிந்தநன்மைப்பயனெலாமுளைத்ததென்ன
வன்னையாயுலகமீன்றவம்பிகையவள்பாலுற்றாள். [6]

கருவினால்வருந்துறாமல்கண்கவர்வனப்பின்மிக்க
வுருவினாங்குழவியைக்கண்டெடுத்துடனுச்சிமோந்தே
யருவியாய்தனத்தின்பால்பீரிட்டிடவார்வம்பொங்கிப்
பொருவிலாக்களிப்பென்றிட்டபுணரியிற்புக்கினாளால். [7]

மக்கண்மெய்தீண்டலென்றுமுடற்கின்பமென்னுமாற்றந்
தொக்குமுன்செய்ததூயபுண்ணியத்தொடர்பின்மேவச்
சக்கரைப்பாகுபாறேனளவியதகமைசாலு
மக்கயிரவங்கறுக்கும்வாயுரையன்பின்மிக்கார். [8]

வாளொளியிலகத்தன்பால்வான்பிறைவளர்ந்ததென்ன
நாளொருவண்ணமாகப்பொழுதொருமேனிநண்ணத்
தாளினாலுதைத்தும்வாய்நீர்சரிவுறப்புரிந்துமெல்லா
மாளுறுமன்னைதன்னையாளுறவளர்ந்தாளங்கண். [9]

நறுமலர்க்குழல்புனைந்துநளினங்கட்கிணையாங்கச்சி
னுறுமுலைதடிக்குமங்கைப்பருவம்வந்தொன்றுமுன்னங்
குறிகுணங்கடந்தப்பாலாக்குலவுமெங்கோமான்றன்னை
யறிவினுக்கறிவதாக்கண்டருந்தவம்புரிவதானாள். (10)

பொன்னகமயக்கம்பெண்பான்மயக்கம்பூமயக்கம்பூண்டோ
ரின்னகமருவுறுமலெங்கணும்யாகசாலை
தன்னகம்யோகசாலையறச்சாலைசாருமெம்மோய்
பன்னகசாலையின்கண்பரிவொடுமேயினாளால். (11)

தேயுறுமிடையிற்சீரையுடுத்திக்காய்சருகுதின்றே
வாயுவைநிறுத்திச்செல்லுமனத்தினைநிறுத்திவப்பிற்
பாயுறுபொறிநிறுத்திப்பகர்வுறும்புலனிறுத்தித்
தூயதாஞ்சோதிதன்னைச்சுகத்தினிற்கண்டிருந்தாள். (12)

உருப்பமிக்குறுகாலத்துமழையினுமூதையானு
மெரிப்புறலுற்றபஞ்சாக்கினியிடையினிலைந்தும்
பருப்பதப்பனியினாலும்படருறுதினிதமர்ந்தே
யருப்பமிறவம்புரிந்தேயின்றனளம்மையம்மா. (13)

யாவராலெனுங்கணைக்கான்மரகதக்கொம்பனாள்செய்
நாவராத்தவத்தின்மேன்மைநாவலர்சொல்லற்பாற்றோ
தேவராலொண்ணுமோவெத்தேவர்க்குந்தேவரான
மூவராலொண்ணுமோவென்றதிசயத்தவமுதிர்ந்தாள். (14)

மண்ணியலறமிப்பற்றமகிழ்ந்திருநாழிநெற்கொண்
டெண்ணியமூன்றுபத்தினிரண்டறமியற்றிநின்றா
ளுண்ணியமத்தனுட்டானப்படியுஞற்றிநின்ற
புண்ணியதிகட்கேற்றபூசனைபுரிந்துநின்றாள். (15)

கொம்பிரண்டேந்துமோர்பூங்கொம்பெனும்படிவத்தெம்மோய்
தம்பெருமானைக்காணத்தவத்தினிற்றாழ்ந்தகாலைத்
தம்பிராட்டியைப்பிரிந்துதனித்துற்றவலக்கனுற்றே
யெம்பெருமானேமாணிப்படிவத்தோடெய்தினானால். (16)

போதினான்முகன்மாறேறெப்புங்கவன்மாணியாகி
யாதிமுன்னூலான்யானென்றவணணுகுற்றபோழ்தின்

றாதிபற்கூந்தலெம்மோய்தருபொறையோடுதாழ்ந்தே
சாதியாதனத்திருத்திச்சாற்றினன்முகமனல்கே. (17)

அருக்கியபாத்தியாதிகடன்மையையன்பிற்செய்து
திருக்கிளர்முளரியன்னவதனத்தாள்செவ்விநோக்கி
முருக்கிதழ்மடந்தாய்நின்னாகத்தினைமுதிர்தவத்திற்
கருக்கிபதென்னுத்தேசங்காரணங்கழறுகென்றான். (18)

அறுத்திடுங்குசையெனும்புல்லணையின்மேற்பள்ளிகொள்ள
விறுத்திடுமிடைதள்ளாடவின்னலானுடன்மெலிந்து
வெறுத்திடுமுருப்பமிக்கவெயிலினில்வெதும்பக்கல்லிற் ளே.
பொறுத்திடுங்கொல்லோமென்பூப்படினுங்கன்றிடும்பொற்றா

வெளித்துறுமுருப்பத்தாலும்வெய்யவன்வெப்பத்தாலுந்
துளித்துறுமழையினாலுமலகிலாத்துயரத்தாலென்
னொளித்துறுதிரைப்பையென்னவுத்தமனுசாவும்போது
களித்துறாதமருந்தோகைகரைந்திடநாணிநின்றாள். (20)

உழையெனுமருண்டபார்வையுள்ளத்தைச்சருவிகாட்டக்
குழையெனுமென்றோட்சேடிக்காரிகையார்களெல்லா
மழவிடைப்பாகன்றன்னைமணந்திடமகிழ்ந்தாளென்றார்
குழகனாமெந்தைதிண்டோள்குலுங்குறநகைத்துக்கூறும். (21)

அவனியிற்புருடர்க்குள்ளகுணங்குறியமைந்துளானோ
தவசியமத்தானான்குசாதியிற்சார்ந்துளானோ
நவநிதிபெற்றானோவோருருவனோநாரியோர்கள்
சிவனையும்விரும்புவாரோசித்தமென்னேழையென்றான். (22)

கடம்படுதுதிக்கைமாவினீருரிகலையாக்கண்டு
படம்படுமரவணிந்தேயிமத்திற்பள்ளியுற்ற
மடம்படுபூதங்காக்குமந்தரவாழ்க்கையானிங்
கிடம்பொருளேவலானோவேழமைமதியென்னென்றான். (23)

பித்தனாப்பிள்ளையூன்றின்றெங்குமேபெயருவானுன்
மத்தனாய்ப்பேயோடாடியொருதொழிலிலாதவாழ்வன்
பத்தனாய்ப்பிறகுகட்டுப்பரித்தென்புபரிப்பான்றன்னைச்
சுத்தனாயெண்ணப்பாற்றோதாயதுன்சூட்சியென்றான். (24)

சேப்புறுங்கொள்ளிக்கண்ணென்றன்றியேதிவாவிலொன்றி
ராப்பிறட்டருங்கண்ணென்றுவெவ்வேறாகியநாட்டத்தான்
மூப்புறுமுதியன்கூனன்முறிபட்டகையனொண்டி
மாப்பிள்ளைவனப்பின்றன்மைமாதுகண்டிலையோவென்றான். ()

தந்திமாமுகமகற்குத்தாரமொன்றியற்றுகில்லா
னொந்தநாளினுநகைகையோட்டிவிரந்துணும்பற்கையென்பர்
கந்தநாண்மலரின்மேயகடவுண்மாலளகையாளி
யிந்திராதிபரிருக்கவிவனெண்ணமடமையென்றான். (26)

என்றுரைத்திடலுங்கேட்டவெப்பெருமாட்டிநோக்கங்
குன்றியைப்போலச்சேந்துகுறுகுறுப்பெய்திநோக்கி
யின்றுறும்பூதியக்கமணிகொளுமிறைநீபோனு
நன்றுறுஞ்செய்கைநின்பாலிலையெனநவிலலுற்றாள். (27)

வானக்கண்ணோருநான்குமறையுமாலயனுமற்று
மேனைக்கண்ணோருங்காணாவெந்தையையுபநிடத்து
ஞானக்கண்ணோர்கள்காணுநல்லவர்க்கன்றியென்று [ள்.
மூனக்கண்ணோர்க்குக்காணவொண்ணுமோவுரைப்பையென்றா

அறிவுமேசிவமுமேயொன்றறியாதாரறிவிலாரென்
றுறுதிபாரியர்கள்பேசும்வாய்மொழியுணராய்கொல்லோ
வறிவினையறிந்தோரெல்லாமண்ணலையறிந்திருப்பா
ரறிவினையறியாரெல்லாமண்ணலையறியாரன்றே. (29)

அறிவுடையார்தாமெல்லாமுடையவரறிவிலார்க்குப்
பிறிவறவென்னிருந்தும்பயனென்னேயென்னும்பெற்றி
யறிகிலையறிவினும்பரானையேயவமதித்தே
நெறியிலாநெறியேசொற்றாயெனச்சினநேர்ந்துற்றாள். (30)

மின்னுருவத்தைவென்றவிளங்கிழையப்பாற்சென்றான்
பொன்னுருவத்தைவென்றகடுக்கையன்புறம்பினேகி
யின்னுருவத்தைத்தேவரேத்தமான்மழுக்கையேந்தித்
தன்னுருவத்தைக்காட்டிநின்றனன்றம்பிரானே. (31)

அவ்வுருக்கண்டபோழ்தினுற்றவுநாணினாளாய்
கவ்வையுற்றவள்செங்கையைக்கரத்தினிற்கடிதுபற்றி

யுவ்வைநீயியற்றலானம்முளமலியுவகையுற்றோங்
கவ்வையின்றாகவுன்றன்கருத்தெனக்கரைந்தான்மன்னோ. (32)

இன்னநீபெறும்வரங்களென்வேண்டுமிசைப்பையென்ன
முன்னவன்விளம்பலோடுமுழுமுதல்வதனைநோக்கி
யென்னுடைக்கொழுநனாகவிவன்மணமியற்றுகென்றா
ளன்னதாமென்றுசென்றானுமையவளுஞ்சென்றாள். (33)

கலைமதிகுடிலப்பெம்மான்கயிலையங்கிரிக்கண்ணுற்றுத்
தலைமதியாளராண்ரச்சாருறச்செய்வமென்றிங்
கிலையெனவிவர்க்கியப்பானெனச்சத்தவிருடியோரை
மலைபரசன்பாற்சென்றுமணம்பேசவிரித்துய்த்தானால். (34)

எழுமுனிவருமற்றையிருடியர்பலரிருக்கச்
செழுமலரோன்மால்மேகவாகனன்சிறந்தோர்நிற்க
முழுமுதனமையுத்தேசித்தேகுறமொழிந்தானென்றே
யழிவிலாக்களிப்பென்றிட்டவன்னவமாழ்ந்தகன்றார். (35)

சென்றவரிமயமென்னச்செப்பபிதானமுற்ற
குன்றவன்முன்புசெல்லக்குரிசில்கண்டெதிர்கொண்டேத்தி
யின்றுநீர்வரவேயானிங்கெத்தவமுயன்றேனென்னா
நன்றுறுஞ்செய்யபாதநளினங்கணமஞ்செய்தானால். (36)

இனப்பெருந்தேவர்மூவரிருடியரேனையோரு
மனக்குறுமுறுகணீக்கவந்தனம்புரிந்துவாழ்த்தும்
வனக்கிளர்வேணிக்கோமான்மாமனாராகவந்த
வுனக்கிணையாரைச்சொல்வோமுத்தமவெனவுவந்தார். (37)

வேறு.

பொன்னைமாதரைப்பூமியையுற்றிடப்புவியின்
முன்னையோரெலாமுழுத்தவமியற்றியேமுயன்றா
ரன்னையாகியவத்தனைமருகனாவடைய
வென்னமாதவஞ்செய்தையோவிமகிரியிறையோய். (38)

பணந்தனிற்சகஸ்திரவிறைபுகழ்ந்திடுபயன்கொள்
குணந்தனிற்குறிப்பறிந்திடலாற்றவுங்கொண்டா
னிணைந்தமாக்குயக்கொடியினையிறைவனுக்கீயு
மணந்தனக்குநாள்வகுத்தனனிமமலைமன்னன். (39)

வந்துமாதவர்வள்ளலுக்குரைத்தலும்வானத்
திந்துசேகரன்றங்கணத்தாரொடுமேக
வுந்தியோன்முதலாகியவும்பருக்குணர்த்த
நந்திநாதனுக்குத்தரமருளினனம்பன். (40)

தூதரோடியேயண்டங்களனைத்துமேசொற்றூர்
பூதரோதரம்புக்கெனப்புகல்களிப்பென்னு
மோதரோதமாங்கடலிடையொருங்கழுந்துற்றே
மாதராடவர்யாவருந்தத்தமைமறந்தார். (41)

அண்டத்துள்ளனவத்திரிபிருககஸ்தியரே
முண்டநெற்றிக்காபாலிகாசிபரெனுமுனிவர்
தண்டமுற்றகோதமர்பாராசரர்கவுச்சரரே
மண்டுசிரவுத்தாலகர்முதலினர்வந்தார். (42)

வதிட்டர்கோசிகர்புகிழ்சமதக்கினிவரையர்
சதுட்டயத்துப்போதாயனர்சனகராதியர்கள்
பதிட்டைசெய்திடுசம்புகுப்போதரர்பலரு
மிதிட்டமென்றடங்காவியப்போடும்வந்திறுத்தார். (43)

மூத்தராவெனப்படுநகையல்குலார்முதிர்ந்த
பத்தரானவர்தமக்கெலாம்பலகலைவாய்மை
சித்தசுத்திறச்செல்வமீந்தருள்மிகச்செழிக்குஞ்
சத்தமாதரென்றிடுமெங்கடாயனுர்வந்தார். (44)

குண்டையேறுவோன்றன்மணங்காணவேகுழுமி
யண்டங்காறுமோரடியெனவளந்திடுமடியார்
துண்டந்தோறும்வெண்ணீற்றணிதுலங்குவோர்துதித்தே
யண்டந்தோறுமுற்றிடுமரிக்கணங்கள்வந்தமர்ந்தார். (45)

குட்டுறுமலைசிரந்தொறுங்கரங்களைக்கூப்பித்
தட்டுறுமலேசதுர்மறைப்பேரொலிதழங்க
மட்டுக்கண்மரைமலரினிலுறையுளார்வசிக்கு
மெட்டுக்கண்ணும்விட்டெரிக்குநான்முகக்கணமிருந்த. (46)

அலகிலாதபல்லண்டத்திலமரர்தம்மரசர்
குலவுகின்னரர்கிம்புருடாதியர்கூறுங்

தொலைவில்சித்தர்கண்முத்தர்கள்சாரணர்தொகுதி
யுலகிலவ்வவர்தம்மடந்தையரொடுமுற்றார். (47)

பழுதிலாதபண்ணிசைதரும்வீணையிற்பாடுங்
குழுவெனப்படுங்காந்தருவாதியர்கூடு
முழுமதிக்கிணையாமுகமடந்தையர்முற்றும்
வழுவிலாக்கணத்தவர்களெண்ணில்லவர்வந்தார். (48)

மற்றைவைரவராதியர்மடவாலோடு
மொற்றையாழியானெனுந்திவாகரன்சசியுடனே
பொற்றையுற்றிடுமாதவர்மானிடர்புவிக்கீ
ழுற்றநாகர்கள்யாவருமொருங்குவந்துற்றார். (49)

பலரும்வந்துறப்பணையெலாம்பரவையினார்ப்ப
வலரும்பொற்கவின்கடுக்கையோன்விடையிவர்ந்தருளித்
தலருந்தேவரும்போற்றப்பூமாரிகடயங்க
வுலருங்கோடுகள்தளிர்த்திடவிமகிரியுற்றான். (50)

உற்றவெல்லையினுத்தரந்தாழ்ந்துதெற்குள்ள
பொற்றையாதிதாவரங்கள்மிக்குயர்ந்தனபுகவி
னெற்றைக்கோவணத்திணையெனவுள்ளனவுய்த்து
முற்றுமேதலைகீழதாயசிற்றல்போன்மூன்னும் (51)

அலைகள்யாவையுங்குழவியிற்குடித்திடுமவனி
மலைகள்யாவையும்பழகுமாறுண்டிடும்வயிற்றி
னிலைகள்பெற்றிடும்பூதமாப்படையெலாநெருங்கிச்
சிலைகள்பற்பலகடந்துவந்தனவெனச்சேர்ந்த. (52)

வந்தவெள்விடைப்பாகனையிமகிரிமன்னன்
முந்தியேயெதிர்கொடுவணங்கப்பெருமுகமன்
சிந்தையார்வமோடுரைத்துமண்டபச்சிங்காதனத்தில்
வந்தெழுந்தருளுறப்புரிந்தகமிகமகிழ்ந்தான். (53)

அனையதன்மையைநோக்கியேயமரர்களயரு
மினைவையெண்ணினன்கடமினைத்துணையெனமிவர்ந்த
சினைகொளுங்குறுமுனிவனைநினைந்தனன்சேர்ந்தான்
மூனைவர்நாயகன்முகத்தைநோக்குற்றென்றுமொழிவான். (54)

தினைத்தனைத்துணையெனக்கடவினைப்பெருசினையோ
யெனைத்தனைத்துணையானவனீயலாதில்லை
மனைத்தனைத்துணையாகவேறெதன்றிசைமருவி
னினைத்தனைத்துமேசமமதாமேருவையென்றான். (55)

அன்னவாசகங்கரைதலுமமரர்நாயகனை
முன்னநோக்கிநின்மணத்தினைக்காணவேமுயன்றேன்
கன்னநோற்றிடும்பேற்றினைக்கருதிநோற்றிலையோ
வென்னபாதகம்புரிந்ததோவென்னிருவிழியே. [56]

கோதிலானுரைத்திடலுங்கல்யாணத்தின்கோலம்
வேதவாரணியத்தினிற்காட்டுதும்விரைவிற்
போதியென்றவற்புகறலுமறுத்துரைபுகலா
னுதலாற்சென்றானவனியைச்சமனிலையாக்க [57]

வேறு.

கறுவாற்றவுறும்விந்தையெனுங்குன்றமேருவெனக்களிப்புற்றோங்கி, நெறிமாற்றிநின்றதனைக்குறுங்கரத்தைநீட்டிப்பாதலஞெருங்க, விறுமாப்பினெவ்வளவுமங்குளதோவவ்வளவினிழிவனென்னுங், குறிகாட்டியிதைப்பார்த்துக்கோடிரெனச்சென்றானங்குரவனம்மா. [58]

பூவிரியாராமமலிசோணாட்டுட்பொலிகாழிப்புரியினுற்ற, காவிரியாராமத்தானந்தனமிக்கோங்கவிநாயகனைக்கண்டு, பாவிரிவாற்றுதிபுரிபக்கமண்டலத்தினன்னீரைப்பாரோருய்யக், காவிரியாற்றையுங்களிப்பினோடுதவிச்சென்றானங்கலசக்கோமான்.

திருவிகற்பமுற்றபிரான்கரஞ்சிரத்துமணியொடுவெண்ணீறணிந்தே, யுருவிகற்பத்திருநாமமணிந்துவனமாலைவனைந்துள்ளேசென்று, குருதருதற்றலமெனமாதவன்கோயிலைப்பெருமான்கோயிலாக்கிப், பெருவிருப்பினொடுமுனிவன்விடையன்விடைதந்தவிடைபெயர்வுற்றானால். [60]

எங்கணுமேபுவிமாதுசமமாகிமுன்னிருந்தவியல்பையெய்தப், பங்கயனான்மறைமுறையின்றுறைவழியேசடங்கியற்றப்பருப்பதத்தா, ணங்கைமலர்ச்செங்கையினையெங்கள்பிரானங்கையிலேநல்கலோடு, மங்கலந்தந்திடும்வண்ணமங்கலநாண்புனைந்தளவில்மகிழ்வுற்றானால். [61]

உம்மையிலேசாதியினுலுயர்வுறுமோமறையவனேயுவந்தளித்த, தொம்மைமூலேயகலிங்கையாணடையிழிவிற்கல்லானுள்குலச்செம்மான்மான், செம்மைநடையினினுயர்ந்தாளாதலினீநன்னடையிற்சிறப்பைபென்றே, யம்பிபதத்தான்மிதிப்பித்தருந்திகாட்டிப்பழம்பாலயின்றிருந்தான், [62]

பாலங்காட்டியகண்ணினன்பகர்ந்திட்டபடியே
தூலங்காட்டியவுருவினன்விடையின்மேற்றேன்றிச்
சீலங்காட்டியதிருமறைக்காட்டினிற்சிறந்த
கோலங்காட்டலுங்குறுமுனிபெருங்களிகொண்டான். (63)

வேறு.

பாசுமம்மலேத்திருமணமியன்றபின்பரிவான்
முரசியம்பிடமூதுணர்ந்தோரெலாமொய்ப்பச்
சாசமாங்குயிலெனுமொழித்தையலாளோடு
பிரசிதக்கிரியடைந்தனன்விடையிவரெம்பான். (64)

தெருடிரண்டுறுசிந்தையர்செஞ்சடைமுடியர்
அருடிரண்டிடுநாயகனடித்துணைக்கமலம்
வருடிவேண்டியவாம்பெறுவாய்மையர்வந்த
விருடியாவருந்தலமெலாந்தரிசித்தற்கெழுந்தார். (65)

இறந்தகாலேயின்முத்திதந்திடும்பதியிறைவன்
சிறந்ததன்னுருவாகியபருப்பதஞ்செழுமை
பிறந்தகோகன்னமாம்பதிபிறங்குகண்ணப்பர்க்
கறந்திகழ்ந்தகாளத்திமுதலநோக்கமைந்தார். (66)

அன்னந்தேடியமுடிமலேபழமையாமசல
நன்னயம்பெறுகச்சிமாயூரமேநடிக்குஞ்
சொன்னவம்பலங்காழிவேளூர்நடர்ச்சுனமே
பன்னுறுங்கந்துகாபுரிபனசையைப்பார்த்தார். (67)

பஞ்சபூதத்தினப்புவினுருவெனும்பதியுஞ்
செஞ்சுடர்க்கதிர்மாணிக்கவரையொடுதிகழுந்
தஞ்சமாயெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தலமு
மஞ்சுறும்பலமற்றுளபதியெலாம்வணங்கி. [68]

உள்ளெலாமன்றமந்திரத் துறுவர்களொருங்கே
புள்ளெலாமிதுவிலங்கெலாம்பகையறப்பொருந்துங்
கள்ளெலாமல்குபொழிலெலாநிறைந்திடுங்கவினார்
முள்ளெலாமலராயுறுமுனிமொழிமொய்த்தார். [69]

கும்பமாமுனிசிற்றடிக்கேர்கனகத்தை
நம்பினாரெல்லாம்பரவியேமுகமனைநண்ணிச்
சம்புநேரெனவிவ்வுழியெழுந்தருடலைவ
வெம்பிரானுனையன்றியேகளைகணேதென்றார். (70)

தம்மனச்சங்கைவினவுறத்தமிழ்முனிமுகத்தை
யிம்மையுற்றிடுதுறவினரேவருநோக்கிச்
செம்மையாமுண்மைப்பிரமத்திலொன்றுறச்சேரா
தெம்முளாஞ்சவிப்புற்றிடுநிமித்தமென்னென்றார். (71)

காற்றின்முன்னுறுஞ்சுடரெனக்கலங்குவதன்றி
யூற்றமென்பதெட்டுணையுமில்லாதனுருறுவேம்
வேற்றுமைப்பட்டேயல்வழியுற்றதென்மேலா
மாற்றமெந்தமக்கருளெனப்போற்றினார்மன்னோ. (72)

கண்ணியப்பெருந்தமருரைத்தமையைத்தங்கருத்தி
லெண்ணியாவுமுக்காலமுமுணர்வுறுமியல்பின்
புண்ணியத்தலங்காணுறாசழக்கினாற்புலன்கள்
மண்ணின்மாழ்கினீரெனக்குறுமுனிவழங்கினனால்: (73)

வாழிநண்பரேமாதவர்யாவராயினுந்
தாழ்வுகொள்வரோநெறியினிலேகுவர்தலத்தைத்
தாழக்கண்டிடாராயினற்றவங்கெடுத்தக்கன்
றோழஞ்சேர்ந்துதாசினமெய்துவரெனச்சொற்றான்: (74)

அடியராலயமாறன்றிப்பக்கத்தினமரின்
படியினோர்சென்றுபணிந்தருள்படைத்திடல்பான்மை
மடியினால்வழிப்படினும்போய்வணங்குறாராயின்
கொடியர்தம்முளேயிவரன்றிக்கொடியர்யார்குறிப்பீர். (75)

மலையெலாமமரென்குருநாதற்குமதிக்கும்
விலையெலாம்பெறுவேல்வலோசெண்டருள்விமலன்

வலையெலாம்பொறுத்திடுதிருப்புயத்தன்றாள்வணங்காத்
தலையெலாஞ்சுவரெழுதியவோவியத்தலையே. (76)

பொய்யிலாதவர்கழலினும்புனிதன்றாளதினு
மெய்யினாலர்ச்சைபுரிந்திடுசெயல்விரும்பாராய்
தையலார்கருங்குழலினிற்றதைமலர்சூட்டுங்
கையெலாம்புக்கையுலக்கையிலுறுங்கையேகாண்பீர். (77)

வேலைநேர்விழியுமையவளோடரன்மேவு
மாலயத்தினைத்தினம்வலம்வந்திடற்கழைப்பின்
சூலையென்றுரைத்துற்றொருபயனின்றிச்சூழுங்
காலையேமரக்கால்கொடிக்காலெனக்கரைவர். (78)

அண்ணலார்திருவுருவினைக்கண்டதிரேக
நண்ணலான்மலவிருளகன்றிடுமெனநவில்வர்
மண்ணெலாமிறும்பூதெனமற்றவைநாடுங்
கண்ணெலாம்புன்கண்ணோவியத்தெழுதியகண்ணும். (79)

நான்முகத்தனும்புகலொணாநகமுனிநவில
நூன்முகத்தினோரனைவருநோக்கியேநோற்கும்
பான்மையுற்றதாயெம்மனம்யாவையும்பற்று
மேன்மைவாய்ந்திடுதலமெதுவிளம்புகவென்றார். (80)

எந்தமுள்ளத்தையீர்த்திடும்பதிப்பெயரெவனே
சந்தமுற்றிடுதலத்திறும்பூதென்னேசரித
முந்தியைந்திடுதீர்த்தத்தின்மகிமையென்மொழிந்து
வந்தமையலையொருவுஞாயென்னவாய்மலர்ந்தார். (81)

அத்தலத்தினிற்சபரியையியற்றினரமைவைக்
கைத்தலத்தினிற்பெற்றவர்கதியடைந்தவரார்
மெய்த்தலத்தினிலுற்றவெம்மான்பெயர்விளங்க
வித்தலத்தினிலெமக்கருள்புரிகெனவிசைத்தார். (82)

பாவிரிக்குமெய்வேதியர்பரிவிற்கேட்டலுமே
காவிரிக்குமுத்தரத்தொருயோசனைகாணுங்
கூவிரிக்குமெய்ப்பயனுறுதில்லையின்குடபான்
மூவிரிக்கும்யோசனையுளவப்பதிமொழியின். (83)

முதுகுன்றத்தினுக்கிரண்டரையோசனைமுன்னா
னொதுமலுற்றிடுதென்றிசையதின்கணோற்றுப்
பதுமபீடத்தன்சபரியைப்பயன்பெற்றபண்பி
னிதுமுதற்பெயர்பிரமபுரிப்பதியென்பர். (84)

மாமைமிக்கவங்காரகன்மல்கியதவத்திற்
சேமமுற்றிடச்சிவபிரான்றிருவிழியெனச்சேர்ந்
தோமமுற்றவுமியற்றியேயுறுசபரியினா
னாமமென்றுமங்காரகன்புரியெனநவில்வர். (85)

அறந்தயங்குறவயோத்தியிலமரருக்காகப்
பிறந்திலங்கையர்மன்னனைப்பெரிதும்வென்றிடவே
திறந்தெரிந்திடுபூசனைபுரிந்திடுசெயலாற்
சிறந்ததாசரதிப்பதியென்னவுந்திகழும். (86)

பார்த்தன்பூசனைபுரிந்திடுபயனெலாமருளு
மூர்த்தமாதலினவன்பெயர்ப்பதியென்றுமொழிவர்
சேர்த்திடுங்கறிப்பொதியினைப்பயறதாச்செய்த
நேத்தியால்முற்கபுரியெனவொருபெயர்நிகழும். (87)

கைத்தலத்தினிலாருநந்துடையன்காமுற்ற
வத்தலங்களிற்சிவதலமுயர்வுளதரன்சே
ரெத்தலத்தினுமையலாவீர்த்திடுமியல்பி
னித்தலத்தினுக்கீடெனவெதையியம்புவதே. (88)

மாதலங்களைப்பற்பலபரவிவந்துற்றீர்
தீதிலாத்தலமூர்த்திதீர்த்தம்மெனச்சிறப்புற்
றோதலாவதோர்தலம்பரவுறுமல்வந்துற்றீ
ராதலான்மயலடைந்துவந்தீரெனவறைந்தான். (89)

ஈர்த்தமாமதிபுனைகுடிலத்தவற்கினிய
தீர்த்தமேன்மையைச்செப்புறத்திசைமுகனுக்கும்
வார்த்தையொண்ணுமோமலரவனேவகுத்திட்ட
தீர்த்தமொன்றுளததனையார்தேர்ந்துசெப்புவரே. (90)

பார்த்தனர்ச்சனையைப்பரிவொடுபுரிந்துநற்பயனை
யார்த்தியாகப்பெற்றவன்கொடுமரத்தினினமைந்த

தீர்த்தமொன்றுளததிற்சலசரஞ்செறிதவனே
வார்த்தைக்கேனுமுற்றிடுங்கொலோபகர்வதென்மகிமை, (91)

ஏழுதீவினிலுற்றவர்வீந்தவரென்பை
யூழியூழியாயதனிடையுய்ப்பதொன்றேனுங்
கேழுறக்கணுற்பார்த்திடக்கிடைக்ககிற்றிடுமோ
வாழுமுத்தியோவனங்கொலோவாவதார்வகுப்பார். (92)

வந்திடுங்கழிப்பொதியினைப்பயறெனவகுத்தும்
பிந்தியப்பயற்றைக்கழியாக்கியும்பெருமை
யந்தமில்லனபுரிந்ததிரேகஞ்செய்யமைவி
னெந்தைபேர்திருப்பயறணீச்சுரனெனவிலங்கும் (93)

கழிமலர்த்திடுபயறெனப்புரிந்துமக்கழியாய்ச்
செறியவப்பயற்றினைப்புரிந்துற்றதுந்தேவற்
கறியினென்சத்தியன்றியேதெனச்சத்தியாக்கு
நறுமலர்க்குழனுயகியம்மையினுமம். (94)

வகுளமாவனத்தினுமெந்தைசன்னிதிமருவித்
திகழவுற்றிடுந்தீர்த்தத்தினேந்தரஞ்செறியி
னிகழவுற்றிடுந்தீவினையர்வுமேநீங்கி
மகுடமன்னனுய்வாழ்ந்தினிதிருப்பர்கள்மன்னே. (95)

இத்தனைதலங்கள்கண்டுமிரிவுறுமையவிங்க
னத்தனைக்கண்டுநீங்கிற்பெரிதெதுசிறிதெதாமால்
கர்த்தனையயலாரொக்கிற்கமலத்தைமறுபூவொக்கி
னத்தினையிப்பியொக்கிற்பதிக்கிணைநண்ணுமன்றே. (96)

என்றுசொன்முனியுரைப்பவிருடியர்மிகக்களித்தே
நன்றுநன்றுங்கணுதனளினநாயகன்றனக்குத்
துன்றியபழியென்வந்திப்பதியிற்பூசித்துச்சூழ
வன்றொழித்திட்டகாதையறைகெனவறையலுற்றான். (97)

முற்கபுரிக்கேழ்விப்படலமுற்றும்.

பிரமாபூசித்தபடலம்.

இம்பர்மாமுனிவர்க்கெல்லாமனத்தினையிர்த்தலாலே
கும்பமாமுனிவன்சொற்றதலத்தின்சீர்குறித்துரைத்தும்
வம்புலாம்பொழில்சூழ்முற்கமாநகர்வரதற்போற்று
மம்புயாசனத்தோன்காதையறிந்தவாறறையலுற்றும். (1)

கொங்கலர்கமலமாலைகுலவுறுருவவெண்டிண்டோ
ளெங்களாற்சொல்லொணாதசத்தியலோகத்தேந்தல்
மங்களம்பாடலுற்றவாணிதன்மருங்கிருப்பச்
சிங்கவாசனத்தின்மீதுசிறந்தினிதிருந்தான்மன்னோ. (2)

மந்திரர்மருங்குசுற்றவானவர்வணங்கியேத்த
விந்திரனருளைவேண்டியெதிர்விழிநோக்கிநிற்பச்
சந்திரன்பருதியேனோர்தந்தலைபரவிநிற்பக்
கந்திருவர்களோடார்ந்தசித்தர்கள்களிப்பிற்சூழ (3)

மாயிருமரமுங்கோவுங்குழவியும்மணியராவும்
பேயிரும்விரும்புமென்னிலியலிசையறியாப்பேர்க
ளாயினுங்கடையரன்றேவெனவிபஞ்சியிற்பண்ணூட்டி
வாயினும்பாடவல்லநாரதர்மகிழ்விற்பாட [4]

கின்னரரெந்தமக்குப்பரிமுகங்கிடைத்ததன்மை
யெந்நரர்தமக்குச்செய்தகுற்றமோவியம்புகென்றே
முன்னரவ்வுழியினிற்பத்தவத்தினின்முடிவுபெற்ற
விந்நார்பலருஞ்சூழ்ந்தேயியம்பிடுமுகமனேத்த. [5]

ஞானவைராக்கன்காமொழுக்கமேநவில்முக்காலாய்
மோனமுற்றிடலானுற்றமுழுமதியாம்பிருங்கி
யானமாதவன்வதிட்டரகஸ்தியர்சனகனாதி
மானவரென்னவந்தமாதவர்வாழ்த்தெடுப்ப. [6]

பொன்கையுற்றுள்ளோர்சில்லோரிலர்பலராப்புவிக்கண்
மன்பதையோர்க்கும்யார்க்கும்வன்றலைவரையுமாபோ
லுன்கையென்னிடங்காட்டாதேயுனக்குக்கைகாட்டுவேன்யா
னென்கைநீயறியாயோவென்றரம்பையராட்டிசைப்ப. (7)

உன்றனுவினிலெஞ்சத்தியுறையவுள்ளநிப்பதெல்லா
மெந்தம்பாலாகுஞானிக்கெவ்வண்ணமெழுதுவாயிங்
குன்றன்*வாவினையென்பாலாட்டாமலுற்றிடுவாயுன்பா
லெந்தம்வாலாட்டுவோங்காணெனமாதரிருவாலாட்ட. (8)

இவ்வணஞ்சிறப்பக்கும்பமுனிவன்மைத்துனனிருந்தான்
செவ்வணத்தேவபாடைக்கவியினுந்தென்சொல்லானு
மவ்வணச்சிந்தைபாடலளப்பிலபுலவராராய்ந்
திவ்வணமென்னுவண்ணம்பற்பல்பாவிசைத்துள்ளாரால் (9)

ஆன்றவர்முதியர்பாடுமவையுறுவாரைநோக்கிச்
சான்றவராம்விண்ணோருந்தவத்தருமுசாவவெண்ணி
யோன்றவர்தமக்குமூவர்தம்முளேறுவலுமுத்தி
யென்றளிப்பவரார்சங்கையிலாதெமக்கியம்புமென்றார். [10]

அவரவர்பெரியர்வாக்காலடைவதுகடன்மையென்று
தவரெலாம்வணங்குமுக்காற்பிருங்கிமாதவனைநோக்க
வெவரெலாமெவைகேட்டாலுமியம்புவன்மேன்மையென்னுங்
கவர்சடைமுனிவனுங்கோர்வினுவிடைகழறலுற்றான். [11]

வேறு.

சாலோகஞ்சாமீபஞ்சாரூப்பியத்தாலயற்கு
மேலாகுமரிக்குமென்றுசுருதிகள்விளம்புமன்றி
நாலாகும்பதவியின்னாரளித்தனரெனநவின்ற
நூலாராய்ந்தவர்களுண்டோவுண்டெனினுவன்றியினென்றான். []

புடையாருவோர்கள்போகதனுவினாற்பொருந்திடென்று
மடையார்களின்பசித்தியாகமேயழியுமாற்றால்
சடையாரும்பரமனன்றிச்சாற்றுறிலழியாத்தன்மை
யுடையாருக்கில்லையாயினுதவலென்னுரைமினுண்மை. (12)

வேறு.

ஒன்றினுக்கொன்பதாகவுரையுள்ளான்பெரியனன்றி
யொன்றினுக்கொன்றேயென்றிங்குரைப்பவன்பெரியனோதா
னன்றியாம்பிரமாவாதிநவவுருவடைவனீச
னன்றியொவ்வோருருக்கொண்டவனாயானறைவதென்னே.

---

* வால் பரிசுத்தம்.

ஈசனார்கோயிலென்றுமேனையோர்கோயிலென்றுந்
தேசமாமுல்கோர்வாக்கேவேதவாக்கென்னச்செப்பி
னீசனாமந்தானாருக்கேற்றதிங்கிதையுணர்ந்தால்
பாசமற்றார்க்குமுத்திதருந்தலைவனைப்பார்ப்பென்னே. (14)

வேறு.

ஆதலாவின்பசித்தியருளுதலரனேயன்றிக்
காதலாற்றருவாரென்றுகட்டுரைப்பார்களுண்டோ
வோதலாற்பயனென்னென்றேயுரைத்திடலோடுங்கஞ்சப்
போதலாலுறையான்மூண்டசினத்தொடும்புகலலுற்றான். (15)

மைப்படிவிழிகுலாவும்வல்லியைவணங்குறாது
செப்படிவித்தைக்காரன்போலளியுருவிற்சென்றே
யெப்படிநீத்திட்டாயோவப்படியெமைவிலக்கி
யிப்படிப்புகலாதேயென்றுரப்பியேயியம்பலுற்றான். (16)

அழிவஃதுநமக்குண்டேயோவளிக்குநம்பதவியாவு
மொழிவதென்றுரைத்திட்டாய்நீபடைப்பினிலுற்றிருந்து
மிழிவதுபுகன்றாய்நந்தம்பெருமையையின்னேதேறப்
பிழிவருதுளவோன்றன்னைக்கேளெனப்பேசினானால். (17)

அவ்வழியையத்தார்களனைவருங்கரங்கள்கூப்பித்
தெவ்வழிதரவேயாழிச்செங்கரச்செம்மறன்னைப்
பொய்வழிச்செல்லாவாய்மைப்புண்ணியாவருவாயென்றே
செவ்வழித்தாகவெண்ணிச்சிந்தனைசெய்திருந்தார். (18)

கருவிறைகாணாரெல்லாங்கருதிப்போற்றிடினுங்காணா
மருவிறைதுளபமாலைமனத்துறமேருமீது
வுருமுறைமுகிலுற்றென்னவொளிர்சிறையுவணமீது
திருவுறைமார்பன்வந்துசேர்ந்தனன்றிசுழவன்றே. (19)

கண்டனர்கண்ணினாலேகரைவுறுமுருவையெல்லா
முண்டனர்பேசலநோக்கியுத்தமாங்கத்தினாலே
மண்டினர்வணங்கிநின்றுதோத்திரமனத்தோடொன்ற
விண்டனர்முகமன்கூறிவிழிகணீர்வழியநின்றார். (20)

நீவிரென்றனையழைத்தநிமித்தமென்னிகழ்த்துமென்னக்
காவிரிநாடெல்லாருங்கண்ணினுண்மணியாங்கண்ணா

பூவிரிகமலன்றானோபுராரியோநீயோபேச
நாவிரியாதமுத்திதருவதாரெனநவின்றார். (21)

பூவுலகத்தில்யார்க்கும்பொருந்தியவையத்தாலே
தீவினையேமேவிட்டுக்காலங்கள்செல்லலுற்றார்
நாவெனுந்துலைநாவிட்டெப்மையமுந்மராய்வந்த
மூவெனும்பதத்தான்சொல்லுந்தூக்கிநீமொழிவையென்றார்.

என்றலுமுளமகிழ்ந்தேயிருடியர்தம்மைநோக்கி
நன்றுநன்றுங்களெண்ணநவின்றையந்தீர்ப்பனென்னாச்
சென்றுசென்றணுவாயுள்ளந்தேய்ந்தவரறிவர்செப்பின்
குன்றுபோற்றடித்தநெஞ்சத்தார்க்கெவர்கூறுகிற்பார். (23)

பணங்களினரவப்பூண்கொள்பரசிவனாதிபார்க்கிற்
குணங்களினுயர்ந்தார்தம்மைத்தெய்வமாக்கொள்ளற்பாற்றாங்
குணங்கள்சற்றில்லாதாரெக்கொள்கையினுயர்ந்தென்குன்றாப்
பிணங்களேயன்றிமற்றென்பேசுவன்பெருமவென்றான். (24)

நீமகரிசனென்றெல்லோரையுமிகழ்த்தல்போல
வாமுல்லாசத்தினாலேயறைந்திடுநம்மைவேத
நாமெல்லாமவர்க்குள்பட்டபசுபதியென்னுமந்த
வோமெல்லாமானான்முத்திதருவனென்றுரைக்கும்வேதம்.(25)

என்னலுமிகக்களிப்புற்றெண்ணத்தினையநீத்துப்
பின்னல்சேர்முடியார்யாரும்பிஞ்ஞகனென்றேகொண்டார்
செந்நெல்லும்பயறுங்காதல்செய்திடுந்திசைமுகத்தா
னின்னலுற்றெழுந்ததீப்போலியம்பினனெவருங்கேட்ப. (26)

அரியின்றுசொல்லுமாற்றமுண்மையோவடிகணீண்ட
வெரியன்றுசொல்லுமாற்றமுண்மையோவிரண்டும்யார்க்குஞ்
சரியன்றுபழமையோர்கண்டதுசான்றுதானென்பார்க்குக்
கரியின்றுகாட்டவல்லார்யாரெனக்கழறுவானால். [27]

பூக்குமுன்காய்களேதுகனியேதுபுவனமெல்லா
மாக்குமுன்னரியேதுக்கிங்கரனேதுக்கன்னையாகிப்
பூக்குநாயகனானதலான்முனம்புகல்வரென்னைக்
காக்குநாயகன்வேறுண்டோவென்றனன்கமலப்புத்தேள். (28]

எனைவிடப்பாலனஞ்செய்திடுவதாரெனதுமுத்தி
தனைவிடப்பேரின்பத்தைத்தருவதார்சாற்றுங்காலை
முனைவிடமாட்டாதுற்றுப்பிறந்திடுமுக்கணனென்
றனைவிடப்பெரியனோதானனையனேயன்றோவென்றான். (29)

வேறு.

என்போடுபணவரவைக்கரஞ்சிரத்துங்கயத்தோலையிடையிற்
சேர்த்துத், தென்போடுவதியுமயற்கூட்டத்தோடி டுகொடுசேர்ந்
தேயாடும், வன்போடனுசாரம்வாய்ந்துதயோகுணத்தோடுமரு
வுவானிங், கன்போடுதுதிப்பவருக்கலதுதுட்டர்க்கருள்பவனோ
வண்ணலம்மா. (30)

நன்னுதனிராங்காரன்*மகவாகிவல்லாளன்சுதனானான்; னின்னு
தலுந்தசரதற்குமேனையர்க்குமிகழாயோனித்தழுப்பேற், றுன்
னுதற்குச்சிறுவனாயுற்றேனவ்வவரெம்மிலுயர்வுண்டேயோ,வுன்
னுதலிலவன்வரவுநீதெளியுமாறன்றோவுயர்வென்னென்றான். ()

வெண்ணிறமேமிக்குடைத்தாய்சுகத்துக்கும்ஞானத்தின்விளக்
கத்துக்குந், திண்ணிடமாயுறைவதுசத்துவகுணமென்றேபத்துச்
சிவபுராண, நண்ணிடுமால்யோகிகட்குநமக்குமேஞானோபதேச
னென்றும், உண்ணிறமேபளிங்குருவினுறங்காதந்தணர்பதியா
யுறுவனீசன். (32)

கருநிறமிக்குடையதுதாசீனவுருவங்கூடகிர்த்தியங்கண்டு, மரு
வுறுசித்திரைசோம்புமிக்குறுமாவஞ்சனமேதமம்வகுப்பு, னரி
புராணங்களொருநான்குரைக்குமனந்தன்மேற்றுயிலமர்ந்துங்,
கரையறுபத்தரைமோகிப்பிப்பவன் செங்கண்ணனெனக் காண
லாமே. (33)

சிவந்தநிறமுடைத்தாகித்துக்கத்துக்கிடமாச்சஞ்சலரூபஞ்
சேர்ந், தவந்தனதென்றுரைத்தசெயலானவையிராசதகுணங்
களாமால், சிவந்தநிறமுடையவனாய்ச்சஞ்சலரூபம்பெற்றேதி
கழும்வேத, தவந்தனைச் செய்வோர்க்கருள வவனருளால்மு
ன்னிற்பின்சாற்றலென்னே. (34)

---

* அல்லமாப்பிரபு அவதாரம். வல்லாளமஹாராஜன் மகன் அவதாரம்.

இராசததாமதசாத்துவிதமென்னுமுறையானவிவையோர்த
ற்கே, விராவுபிரமாவிண்டுருத்திரனென்றிடநவின்மேவுவேன்
யான், றராதலத்தினிவைபறிபார்முற்குணமாதவனென்றுசாற்
றிலிங்கு, விராவுமுறைபிறழ்ந்துவிண்டுருத்திரன்பிர்ம்மாவென
யார்விளம்புவாரால். (35)

அன்றியுமாமறையின்முன்பின் பப்பாதிபவருக்காமப்பாதிக்
கண், டுன்றுமயனாதிபலவையுஞ்சொல்லுமவற்றுள்ளுநடுத்தோ
ன்றுற்றே, னென்றுமறையுணர்ந்தவருக்கேதெரியும்யான்முத
லாவேனையோர்க்கு, நன்றிதருஞானோபதேசியார்காணெவர்க்கு
நவின்றிட்டேனே. (36)

விஷத்தையயின்றவனென்றிங்கிகழ்தலினாற்பயனென்னேவிரி
யண்டத்தை; யொழித்திடுமிக்குருநப்பழுதற்றதாலெனையுங்கருவ
டிவாயுறத்தியாவு, மழித்திடவாட்டுறும்போழ்தெய்மரல்முடி
யாதெனவயின்றுனிலையேல்யார்க்குந், சழுத்திடுமங்கலபேது
நாமேதிங்குலகேதுகரைவையம்மா. (37)

தலையோட்டிலிரந்துண்டானென்றுய் முன்படைத்தவோர்ச
துர்முகத்தான், முலைகாட்டுமாதர்மயலானிறுமாப்புற்றதனால்
முன்னங்கிள்ளித், தலைநாட்டினான்காணென்றிறுமாப்பின்வடிவி
தெனத்தடித்தேபேருச், சிலைநாட்டுங்கரத்தனைச்செப்புவதில்
வருங்கதியென்னேதெளிசிலேனே. (38)

பித்தனெனக்கரைபவர் கடாம்பித்தரல்லாது பின்னுண்டே
போ, வத்தமதிலயன்றலைவைத்தென்னிறுமாப்பினையகற்றவணி
நுதற்கண், குத்தியதினெழுகுசோணிதங் கொண்டானிதைக்
கொண்டேகூறுவார்கள், ணித்தலத்திற்கெடுங்குழியுள்ளார்புக
ல்வாரலதெவரேயியம்பற்பாலார். (39)

என்மகாரிருவரினின்றலைகொண்டுமாரனையுமெரித்துக்கோபி,
லின்மையாக்கினனவன்பாற் சினங்கொள்ளிலெட்டுணையுமேகா
தென்றுந், தன்மகார்தமைப்புரிவனெனிலிவர்கடாந்தகப்பன்
சாபியென்றே; *மென்மையாயினரின்னங்கெடுங்காலக்குறியாக
விளம்பலென்றான். (40)

* மேன்மையென்பது மென்மையென்று குறுகியது.

தன்னிருகண்கரந்ததிவ்வுலகிருண்டவிழித்திடவாள்தயங்கலுற்ற; வென்னிருகண்ணுறங்களிலேவருக்கோர்குறையிரணவிலைறமைதேர்வா, யென்னைவிடவும் பத்துப்பங்குயர்வனன்றுனென்றியம்பச்சான்றோ, புன்னுமிலிப்புவியிலுறைசிவத்தலங்களலதுகளேயுரைக்குபம்மா. (41)

முன்னமட்சத்தென்புகமடத்தோடு கிடிகோடுமூட்சிங்கத்தான், மன்னும்வாமனத்துரிமற்றயவுருவினருச்சனையாய்வாங்கிக்கொண்டே, பென்னவதாரத்தினிறுமாப்பொடுக்குவானென்னில்ஞானத்தெம்மான், றன்னிபறத்துவபசிவின்வாதீதவிமலனையார்சாற்றவல்லார். (42)

பரமாத்மாசீவாத்மாவெனவிரண்டுபகுப்பெனவெப்பான்மைநாலு, முறையாற்றல்யாணுணருமாறுசனகாதியரென்றுதித்தவ்ஞானைக், குருவாக்கிபழிபாமாணுக்கராயுபதேசங்கொண்டகாதை, விரவானதறியாதா ரறியாதார் தமக்கெல்லோ விளப்புமாறே. [43]

அவனருள்பெற்றிடு சனகரெண்வயதாயூழிதொறுமமருவாரால், தவநனியார்க்கண்டர்முதலூழிதொறுமவ்வவர்றுய்ச்சரிப்பரென்றும், எவனினிபான்சொல்வனெமக்கேயீறுகிடைத்திடுமன்றனுக்கேறே, தவனிணையாரைப்புகல்வனுருதாரத்தின்மேலாருற்றுரே. (44)

சுகர்விபீஷணாசுபத்தாமரனுமாராதியோரைச்சொல்லி
னைகாவிவர்சிரஞ்சீவிகார்க்கடனீருள்ளவரைநல்கலெல்லாம்
பகரவயன்கற்பத்தின்மடிவாகுந்தோற்றமெலாப்பாழாமந்த
வகரமுதலாயினன்மெஞ்ஞானமருளுமினென்றுமழியாதன்றே()

இதயகமலாலயத்தில் யானவனையிருத்திப்பூசனையியற்றிப், பதவிபெற்றதாலாரூர்தனிற் கமலாலயமென்றே பகர்வர் நல்லோர், பதியதனிலனந்தமுளயானருச்சித்தாழியருள் படைத்தல்காட்ட, மதியணிந்தான்பூசித்தானென்றியம்பவொருதலமுய்வழங்காதன்றே. (46)

எத்தலத்தும்யான்மாலைக்காலமவற்பரவுதலுக்கேகலாலே முத்தலத்தினுஞ் சினகரத்துளக்காலமெனக்கியற்ற முன்னூர்

68121

காண், கைத்தலத்துளமருநெல்லிக்கனிபோல நூல்சான்றாய்க் கழறுமாற்றால், கொத்தலர்த்துங் கடுக்கைபுனைகுழகனார்பெருமையையாங்கூறப்பாற்றே. (47)

அவனருளையணுவேனுமெவர்பெறுவிடினு மவர்க்கருளுருவாமவனருளையடைந்தமையினனைத்துயிருமேயமராதியாவு, மவனருளையடைவமையினரும்பொருளையடைந்து முத்தியடைவரென்று,மவனருளையன்றிநம்மாலொன்றுமிலையாணையினமாணையாமே. (48)

என்றுபலமுறைபகர விபுதர்முனிவரர்யார்க்கு மெம்மான் ஞானக்,குன்றனையான்பாவனாதீத திரிகுணரகிதக் குழகனென்றே,யன்றுணர்ந்துசிவபெருமானடியவருக்கடியராயினரறிந்தும் பின்றுணையிலாப்பதுமன்காலவேற்றுமையின் மதம்பெரிதுற்றானல் (49)

வேறு.

மாயையானுமமதையினானுமே
நீயைய”சொலனீதியன்றுமெனாத்
தீயையோம்புமுனைவருந்தேவரும்
வாயைநோவவழுத்தினர்மன்னவே. (50)

ஊழித்தேவனையெள்ளுதியுண்மையை
யாழித்தேவனுரையுமறிகிலாய்
கோழித்தேவனினங்குட்டலாமெனத்
தூழித்தார்மிகத்துற்பழிதோன்றவே. (51)

ஆர்க்குங்கேடுவருமென்றறிகிலார்
பார்க்குண்மிக்கப்படைப்பர்மமதையின்
வூர்க்குளும்பகைகொள்ளுவருன்னுமிற்
போர்க்குவம்மெனவேபுகல்வாரரோ. (52)

ஒங்கினான்றருக்குற்றமமதையிற்
றீங்கெலாமொருங்காகச்சிறந்துளான்
றுங்குசத்தியலோகத்திற்றள்ளுற
நீங்கினான்பிரட்டநீண்மலர்நேயனே. (53)

என்னகற்றிருந்தாலுமிவ்வூழ்வரு
முன்னமேயறிமூதுணர்ந்தாருண்டோ
வன்னகேதனவேதனறிகிலா
னென்னிற்பின்னரெவரையிசைப்பனே. [54]

தெய்வத்தன்மையிற்றள்ளுந்திசைமுகன்
பையுளுற்றுப்படைக்குந்தொழில்விட்டு
மையலாலுறுவாழ்விழப்பார்க்கெலாங்
கையிற்புண்ணெனக்காட்டினன்சான்றரோ. (55)

அந்தச்சத்தியலோகமகற்றியே
வந்துற்றுனித்தவையகத்தின்கணே
யெந்தத்தேவனெனினும்விதியினை
முந்தித்தள்ளமுடியவொண்ணுதரோ. (56)

வேதநாதன்வெருவுற்றுநீங்கவே
பேதமாகும்பிரளயமென்னவே
வோதவெல்லமுன்னுகவுரைபஞ்ச
பூதம்யாவுங்கலங்கிப்பொருமிற்றே. (57)

கந்தமாமலர்மேயகடவுடா
ணந்தியவ்வயினீங்கவு*நாணிலா (*மங்கிலியம்)
விந்துசேர்முகவேழையரென்னவே
யந்தலோகம்வனப்பிலதாயிற்றே. (58)

பெருக்குஞ்செல்வமுங்கல்வியும்பெற்றுநீ
யிருக்குமீதென்றறிந்தவிறையையு
முருக்கிவிட்டதெனின்முதுபாரினிற்
றருக்கின்மேன்மையைச்சாற்றுவர்யாவரே. [59]

அன்னதன்மையைநோக்கியனைவரும்
பின்னரவ்வுழிநீங்கிப்பெயர்ந்தரோ
வென்னகாரணமோவென்றிரங்கியே
பன்னுந்தத்தம்பதிபுகுந்தாரரோ. (60)

அறிவுளாருக்கறஞ்சுகமார்ந்திடு
மறிவிலாருக்குறுவதவதியென்
றறிஞர்சொலுமாற்றத்தமைதியை
யறிவினுற்கண்டனர்தவத்தன்பரே. (61)

வேறு.

திருவெல்லாமலியுஞ்சீர்சால்மனைதொறுந்திங்கண்மேவி
யுருவெலாநமவென்றொன்றியுயர்ந்துவப்போடுமேவுங்
குருவெலாயவிர்ந்தமாடமாளிகைகுலவுற்றோங்குந்
தெருவெலாமெழில்சேர்மாயாபுரியென்றோர்நகர்சிறக்கும்.(62)

மெய்ப்பதுமாசனத்தான் விண்டிவிண்ணோர்களாதி
முப்புவனத்தார்தம்மை முற்றுமேவிழுங்கிமீண்டுந்
துப்புறல்செய்பாமாயை சொல்லுமோர்நகமாகி
யப்பெயர்புனைந்திருக்கிலனந்தனுமறையப்பாற்றே. (63)

அந்நகர்தன்னிற்செங்கோனீதியினமைந்துநின்றான்
றுன்னலர்தம்மையெல்லாந் துகளுறச்செற்றதோளான்.
மன்னவர்மன்னனனமணிமுடிவயங்குசெம்ம
லுன்னிபராசசூடாமணியெனவொருவனுற்றான் (64)

அன்னவன்செங்கோலோச்சி யம்புசூழவனிகாத்து
மின்னிடுமுகில்கண் மாதமும்மாரிமேவிப்பெய்யத்
துன்னியபறவைபல்ல விலங்கொருதுறையிற்சூழ
மன்னியதெவ்விலாது வாழுறவாழுநாளில். [65]

மறையவர்குலத்துக்கெல்லாஞ்சிகாமணியாய்வதிந்தே
நிறைவுறுமகங்களியாவுநெறிமுறையியற்றவல்ல
துறையினினல்லொழுக்கத் தொன்மையிற்றலைமையாகி
யுறைசுதவித்தனென்னுமந்தணனொருவனுள்ளான். [66)

மனையறமாட்சியில்லாளிலையெனின்பண்ணின்மீதே
யெனையறமாட்சியேனுமிலையெனவியப்புமாற்றால்
மனையறம்யாவுமே யோருருவெனவந்தமங்கை
புனையறம்பூண்டவேதவதியொடும்பொருந்தியுற்றான். (67)

பொன்னுறுகதிரைப்போலும்பூவினின்மணத்தைப்போலு
மின்னுயிருடலைப்போலு மின்றமிழ்மதுரப்போலுந்
துன்னியகருங்கொடிக்குத்துணைவிழிமணியைப்போலு
மன்னியமனைவியோடுமறையவன்வாழ்ந்திருந்தான். (68)

இருவருமகவிலாமலியம்பருமரமிபற்றிப்
பொருவருமகங்கள்செய்தபுண்ணியவியற்கையாலே
மருவருமுல்லைவேய்ந்தமனைவயிற்கருப்பம்வாய்ப்ப
வொருவசத்தியலோகத்தானுற்றனனவதரித்தே. (69)

ஈன்றிடுமருமானைக்கண்டுறிலாவோகையுற்றே
யான்றமுன்செய்வினைக்கேபமையவேநாமஞ்செல்வந்
தோன்றுறுப்போகம்வாய்க்குமென்னவேசொல்லற்கேற்ப
வேன்றுறநாமம்வேதநிதியெனவியம்பினாரால். (70)

அவ்விதமகவுந்திங்கட்பிறையெனவளர்வுற்றங்க
ணெவ்விதநாளுமின்னான்றியேதெனவியம்ப
விவ்விதவுருவினெல்லாக்கல்வியுமெளிதிற்கற்றே
செவ்வியபெயருக்கேற்பச்சிறந்தினிதிருந்தான்மன்னோ. (71)

தன்னொடும்பிறந்ததம்பிபதின்மர்கடாமெல்லோரும்
பொன்னொடுட்போகந்துய்ப்பார்புந்தியின்களிப்புப்போல
மின்னொடுசெறிக்கும்போதும்வேதமவாய்விளங்கும்போதும்
பின்னொடுமுன்னோடென்னும்போழ்தினும்பிரியான்றே. (72)

னையவர்தமக்குமேலாமறையவர்குலமியைந்தான்
முனையவர்தங்கட்கெல்லாமூதுணர்வுடையரான
வனையவர்விவாகமுற்றேயங்கனைமார்களோடு
மனையவர்பலருமிக்கவரைவிலாமகவுபெற்றார். (73)

சிலமகப்பெற்றபேர்கள்செல்வம்பெற்றினிதுவாழ்வர்
பலமகப்பெற்றபேர்கள்பாரிற்றுன்பெய்துவார்க
ளுலகினிலதற்குச்சான்றாயுமறைநிதியர்தாமு
மலகிலாமைந்தர்தம்மைப்பெற்றனராண்டொன்றாக. (74)

இலைகொள்வேல்ராசசூடாமணியெனுமிறைவனீன்ற
சிலைகொள்வாணுதற்கருங்கட் சித்திரரேகையென்னுந்
தலைமடந்தைக்குத்தக்க மணம்புரிசமபஞ்சார
மலைநிகர்திணிதோண்மன்னன்யாவனோ வாவனென்றெண்ணி. ()

வாரணவாசியாளுமன்மகன்மங்கலத்தைத்
தாரணஞ்செய்யமாற்றஞ்சம்மதங்கொடுத்துமற்றை

* யேரணமில்லாமன்னர்க்கெழுதியமுடங்கலேவிப்
பூரணக்கலசமாதிநகரணிபுதுக்கினுல். (76)

பார்த்திபர்பலருங்கூடிப்பணையொடுமுரசொலிப்ப
மாத்திகழ்துரகந்தேர்காலாளொடுமருவிச்சூழ
மூர்த்தநாள்குறிப்பித்தங்கண்மணமகன்முதியரெல்லா
மேத்திடவந்துமாயாபுரியினையெய்தினூரால். (77)

இரவினின்மூர்த்தம்வைத்துச்சடங்குகளியற்றுங்காலை
வரனெனவந்தகாசிமன்மகன்றனக்குமாலை
யுரமுறச்சூட்டுதற்கெவ்வளவேனுமுள்ளமின்றிக்
கரவுசித்திரரேகைப்பேர்க்கன்னியுங்கவற்சியுற்றாள். (78)

கன்னிதன்சேடிமார்க்குக் கருத்துறுகவற்சியாவும்
பன்னிடவெண்ணிவப்பினென்றழைத்தேபடர்ந்து
மன்னியதுடவைசென்று மயிலினைக்குயிலினைக்கண்
டன்னிபமின்றியொக்கலாய்விளையாடினூரால் (79)

குமிழினைமூக்கென்றெண்ணிமுளரியைக்கையமென்றெண்ணி
யமிழ்தருமுல்லைதன்னையெழிலுறுதசனமென்ன
வுமிழ்மதுக்கோடறன்னையுபயமாங்கரங்களென்ன
வமிழ்தமாமொழியார்கொய்துசரிப்பர்களா ¶ ராமத்தின் (80)

இபக்கர்தங்குலத்துதித்தவெழில்கொள்சித்திரதன்மைந்தன்
மபக்குறுமுருவம்வாய்த்தமணிகொள்சித்திரவீரன்று
னயக்குறவிண்ணினுற்றுச்சரித்தனனங்கைதன்னை
மூபக்குறவெண்ணியெண்ணிநெருழுங்கினன்முகமலர்ந்தே. (81)

மண்ணியல்மடவராலென்றிடுமீனைவெளவும்வண்ணம்
விண்ணியன்றிடுவன்றூனும்விழியெனுந்தூண்டிவிட்டான்
புண்ணியச்சிறகுபெற்றேபொலிதருபுருடப்புள்ளைக்
கண்ணியினுட்படுத்தக்கண்ணுறக்கண்டுகின்றாள். (82)

---

* ஏரணம்—கணக்கு.

¶ ஆராமம்—சோலை.

கண்டனன்கமலமாதோகற்பகமாதோகாமங்
கொண்டிடுரதியோநாககன்னியோகுவலயத்திற்
பண்டருகிளவிமாதோபார்த்திபன்கன்னியோவிவ்
வொண்டொடியாள்யாரென்றேயுவகைமேலுவகைபூத்தான். ()

அன்னவடானுமின்னேன்மாரனோவயில்வேற்செங்கை
மன்னவமுருகனோவெள்வாரணமன்னன்றானோ
பொன்னமரளகையாளும்புட்பகவூர்தியானோ
கன்னிதன்னுளங்கவற்றுங்கவினுளான்யாவனென்றாள். [84]

மருவருமைம்பாலோதிமாதர்கட்கரசியாளும்
பொருவரும்வனப்பின்மிக்க பூஞ்சிலைக்கரசன்றானு
மொருவரோடொருவர்மற்றோருழியினிலோடாவண்ண
மிருவரும்பாசத்தாலே பிணித்தனராயிருந்தார். [85]

அடல்கெழுகல்விமிக்கோரேனுமைம்பொறியடக்கி
விடலரும்புலன்கள்வென்றமெய்த்தவமுனிவரேனுந்
தொடலுறிற்போதுமென்றே சூழுநீங்காதகாதற்
கடலினிலிறங்கினனக்காவினிலிறங்கிக்கண்டான். [86]

மாயையேயுருவாய்முன்னும்பின்னுமேவனப்புவாய்ந்து
வாயையாயிரத்தருக்கும் வழுத்தொணுமயிலேமானே
மாயிரும்புவியோவானோமலர்கொலோவாழுரென்ன
நீயெவன்மகணின்னாமமென்னதுநிகழ்த்துகென்றான். [87]

என்னலுமாற்றமொன்றுமியம்பிடாளிதயந்தன்னிற்
றுன்னியபலகவற்சிசூழினுஞ்சொல்லற்பாறரோ
பன்னுறநாணினளாய் பாவைவாளாவிருந்தாள்
கன்னியிவ்வூராள்மன்னன்காதலியெனவறிந்தான். [88]

மடக்கொடியார்கணெஞ்சும்வானினீளமுமிவ்வாரிக்
கடற்படுமாழந்தானுங்கண்டதாரென்றுசொன்ன
திடக்கலகிசமேயின்னாள்வாயினளிசையாளேனு
மடக்குமோகண்ணுந்தன்மையறிந்தனனறையலுற்றான். [89]

மாமைசேர்தருமியக்கர்வழிவந்தமன்னன்யானுஞ்
சேமவுன்றணைக்கலந்துதிளைத்திடற்குவகையுற்றே

னெழுறுகின்றகாமரசவல்லியெனைச்சேராயேல்
காமபாணத்திறந்தாற்கடும்பழியுனக்குண்டாமால். [90]

எனவுரைத்திடவுள்ளத்தினெழுகடலினுமிதந்த
நனியுறுமுவகையுற்றாளாயினுநவிலுறாளாய்த்
தனியளோகன்னியெந்தைதரின்முயங்குறுவனன்றி
வனிதையர்பூக்காமுன்னமருவுவருளரோவென்றாள். (91)

சித்திரரேகைசெப்பச்செப்புவான்விசித்திரத்தால்
முத்திரையுளதோவென்றுங் காந்தர்ப்பமுற்றுமாகி
னத்துறுவோர்தமக்கே நன்மணமியற்றுவிப்ப
துத்தமமன்னர்க்கீதலறமெனவுரைத்திட்டானால். (92)

காந்தர்ப்பமணமியற்றல் காவலர்கன்னியர்க்கே
யாந் * தற்பமாகுமின்னேயன்னமேயிம்மணத்தை
வேந்தைக்கேட்டிடுதலுண்டோவிரைவினிலணைவையென்றே
சாய்ந்துற்றுமயக்கினனத்தையலுஞ்சரசமுற்றாள். (93)

துரிதத்தில்விகுனைமாரைத்தோகையைவிமானத்தேற்றிச்
சுரதத்தைத்துய்ப்பதற்குச்சொல்லுமுன்செல்லுமெல்லை
விரதத்திற்சந்திசெய்துமீள்வேதநிதிதான்கண்டு
சுரதத்தையிட்டுச்செல்லேனில்லெனத்தடுத்தானம்மா. (94)

புகலுறுசூளினாலே போர்மானமிற்றலோடு
மிகலுறுமியக்கர்வேந்தனிருக்குவேதியனைநோக்கி
நகிலுறுகொடியன்றனைநான்கொண்டிங்கேகும்போது
மிகலுறநிற்கச்செய்தகருமமென்விளம்புகென்றான். (95)

வேந்தர்தம்பொருளைச்சோரர்விருப்பமுற்றங்குவௌவின்
மாந்தர்கண்டிடினேவாளாவிடுவரோமண்ணின்மீது
சாந்தணிகுவவுக்கொங்கைத்தையலைக்கரந்துகொண்டு
போந்ததிற்றடுத்தேனென்றுபூசுரன்புகன்றிட்டானால். (96)

காவிநேர்விழியினாளைக்கரவடனாகச்சொந்தத்
தேவியாக்குறவேநின்றன்றிருக்கினிற்செல்லலுற்ற

---

* தற்பம்—வலிமை.

பாவிநீயாதலாவிப்பாவையைவிடுகவென்றுண்
ணாவியைவிடுகவென்றான்மந்திரமறிந்தவையன். (97)

சாபத்தைப்புரியவல்லன் சதுர்மறைமந்திரத்தா
லாபத்தைப்புரியவல்லனங்கனாமணிக்காகத்தன்
கோபத்தைப்புரிந்தனனான்செல்லாவணஞ்சாயைகொண்டே
* யூபத்தால்பிணித்தான்யாரையிவற்கிணையுரைக்கப்பாற்றே.()

சாயையைப்பிணித்தலோடுந் தடைபடுமியக்கர்மன்னன்
வேயிருந்தோளினான்மேல் விழைவினிற்செய்தானென்று
மாயையால்மன்னன்பெண்போல்வனப்புமிக்குற்றாளாகிப்
பேயையுய்த்திடுவதென்னவுய்த்தனன்பிரட்டில்வல்லான். (99)

ஆயிரப்பானுகோடியுதயமாமாறுபொலச்
சேயிழைதானும்வேதநிதிமுனஞ்சேரலோடு
மாயையென்றறியான்வேந்தன்மகளெனப்பிணித்திருந்த
சாயையைவிடுத்தானன்னான்போயினான்¶சர்ப்பவென்றே.(100)

அம்மகாவடிவின்வந்தவங்கனையருகினுற்றுப்
பொம்மைசேர்முலைநெடும்பூசுரன்மடியிற்புக்குக்
கைமலையொன்றுமத்தக்கைமலையொடுங்கலக்க
மம்மலையடைதல்போலத்தழுவியேமருவினாளால். (101)

தனித்துறல்சமயநானேதழுவுறல்விசேடஞ்சார்ந்து
கனித்துவர்வாய்த்தேனுண்டுகலைநெகிழ்த்திடல்நிர்வாண
மெனத்திகழுபதேசத்தையியற்றிடும்யானேயீயின்
மனத்தினிற்கைப்போகொள்ளுவாயென மகிழ்ந்துரைக்கும். ()

வாரிணைக்கிழித்தமேருமலையெனுந்தனத்தைமார்பிற்
சேரணையென்றபோதுஞ்செங்குமுதத்தேனாட்டிப்
பாரிணியென்றன்லீலைப்பகுப்பெனப்பகர்ந்திட்டாலும்
நாரியைக்கூற்றுவெண்ணிநண்ணிடவஞ்சினானால். (103)

---

* யூபம்—ஸ்தம்பனமந்திரம்.
¶ சர்ப்ப—சீக்கிரம்.

வேறு.

வள்ளற்செங்கோன்மன்னவனீன்றமகளானாள்
பிள்ளைத்தன்மை யிழைத்தாணம்மேற்பிழையன்றோ
கள்ளர்க்கேகடனங்கடனலவென்றேகையாற்
றள்ளத்தள்ளத்தீராண்மடியிற்றங்குற்றாள். (104)

அன்றியுமின்றிவளுக்கொருமணமீண்டமைவாலே
துன்றுகருங்குழலாள்செயல்கண்டுசொலுமுன்னே
கொன்றிடுவானெனவச்சமுள்ளத்திற்கொண்டானாய்
சென்றிடுவாயென்றெள்ளித்தள்ளல்செய்தானே. (105)

யாரேனுந்தானாகவிதைக்கண்டறிவுற்றால்
* கீரேனுநம்மூரேனுந்தான்கேட்பானோ
வாரேனென்றாலெனைவிடுவானோமாய்ப்பானால்
சேரேன்சேரேனென்றுயிரஞ்சிச்செப்புற்றான். (106)

என்னவெருண்டும்மகலானதியருகிளையுற்ற
கன்னியினோடுறுவாதமியற்றிடுகாலையினில்
வன்னியினேவலர்காவியும்வாவியுமருவுற்றார்
கன்னியைநாடுறுமன்னவனேரிற்கண்டானே. (107)

கண்டிடவவன்மடிமிசையினிருந்தகருங்கூந்தல்
பண்டருசொல்வியையத்திருநதியின்பாறள்ள
விண்டவள்போலவண்வீழ்ந்துயிர் வீய்ந்துமிதந்தாளால்
பெண்டிரின்மாயமதார்சொலவல்லார்பேசீரே. (108)

என்னைச்சேர்வாயென்னிற்சேராதிவணுற்று
யுன்னைக்கொல்லச்சொல்லுவன்யான்பாருங்கென்றே
மின்னுக்கொப்பாள்வஞ்சனையன்னான்மிசைவைத்தே
கன்னக்கோலைத்தந்தெனவீய்ந்துகழிந்தாளே. (109)

கண்டுதளர்ந்தமனத்தொடுசோகங்கரையின்றிக்
கொண்டுளயர்ந்தொன்றுந் தெரியானாய்க்கோவேந்தன்
மண்டனில்வீழ்ந்துபுரண்டுமயங்குபுமானத்தீ
யண்டினனாயிங்குழுவான்விழுவானழுவானால். (110)

* கீர் - சொல்,

மறந்தனனாகியிருந்திடுமன்னன்மதிமாழ்கி
யிறந்தவனானன்பின்னரிருந்ததெவன்கொல்லோ
பிறந்தனனென்றுமெழுந்தனனாகிப்பெயர்கில்லா
னறந்தனையெள்ளியிதென்செய்தவாறென்றலமந்தான். ()

கொல்வேனென்றேதங்கையின்வாளைக்கொட்புற்றே
பல்வாய்மென்றேகட்கனல்சிந்தப்பார்த்தானால்
நெல்வாலளவுமறுப்புண்டுயிர்விடினேமிக்குள்
சொல்வாரந்தணர்தம்பழியாமெனச்சோர்வுற்றான். (112)

தேசனருந்தவமாமகளென்றேதேறாமல்
மோசமிகப்புரிவுற்றதுமன்றியுமொய்நீரி
னாசமுறுத்தினைமறையவர்நைவிலரென்றேமுன்
கோசிகனட்சத்திரனெனவுய்த்தான்கொடியோனே.(113

கோவமிகுந்தவன்மந்திரிமாரைக்கூவுற்றே
தேவனெனப்படுவோனிவன்வந்தித்திரையாற்றி
லாவியிழக்கத்தள்ளினனாதலினாலன்ன
பாவியையானென்செய்குவமென்னப்பகர்வுற்றான். (114)

நூலாராயுமன்னவர்யாருநுவலுற்றார்
வேலாமென்னுங்கண்மடமானும்விளிவுற்றா
ளேலாவிவனைக்கொன்றிடினும்மிங்கென்செய்வான்
வாலாயத்தின்வந்திடுமோநம்மகவென்பார். (115)

பாலாநூறுகொன்றிடிலெய்தும்பழியெய்து
மேலாமோர்வேதியனைக்கோறல்வேதியர்நூ
றாலாகியபழியோர்மடமாதுக்கதினாறு
சூலாஞ்சிசுவைக்கொல்பழியென்னச்சொல்வாரே. (116)

வேறு.

ஈரமின்றியிவன்செய்தவாறெலாஞ்
சீரின்செல்வப்பெருக்கின்செருக்கெனாக்
காரம்வெளவிப்பலவுநங்கைக்கொண்டிவ்
வூரைவிட்டுத்துரத்தலுளமென்றார். (117)

தாயினோடிவன்றந்தைகிளையையிந்
நாயினோடுபின்செல்லநடத்துற

வேயிஞமெனிலெவ்வெவர்கேட்பினுந்
தூயதாமனு நூலெனச்சொல்வரே. (118)

மன்னுகின்றவமைச்சர்வழங்கலு
மன்னதன்மையினேயிவ்வரசனுஞ்
சொன்னவண்ணந்தூரத்திடச்சொற்றனன்
றன்னவேதநிதியினைத்தண்டித்தே. (119)

மற்றுமுள்ளனமன்னவர்மன்னரைக்
கற்றகேள்விக்கவிஞரைக்காவல
னுற்றமைந்தமுகமனுரையினே
தெற்றெனச்செலவுய்த்தனன்செல்லவே. (120)

புராட*முற்றுச்செல்லுற்றலும்பூசுரன்
கிராட‖மாகியதேசங்கெழுமியே
சுராட§மேவித்தம்மிட்டத்தர்சூழுற
விராடதேசத்தைமேவினரென்பவே. (121)

வேறு.

ஒருவர்க்காயிருவர்க்காவுண்ணுறுமுணவாதிகொண்டு
தெருவர்க்கம்வருதல்போற்றம்மீட்டத்தர்சேர்ந்துசூழ
வருவர்க்கத்தாருக்கெல்லாம்வேண்டுறும்வகையிரந்தே
யொருவர்க்கத்துறையுநாளிலொற்கமேவுற்றானன்றே. (122)

அந்நீர்மைதன்னுலெங்குந்திரிந்திரந்தமருநாளிற்
பன்னீராண்டொற்கமேவப்பரிபவமிகவுண்டாகித்
தன்னீர்மைகுறைந்துடுத்தக்கலையின்றித்தாமருந்த
வெந்நீர்மையனமுமின்றி யியங்கியூர்தொறுமிரந்தார். (123)

ஒருவர்பாலாமமற்றிங்கொருவர்பாலுப்பெயாயிங்
கிருவர்பாலாம்பிரங்கொண்டெண்மர்பால்கறிகாயாதித்
தருவர்பால்மற்றுமுண்டத்தாத்தனகொண்டுண்பாராய்
வருவர்களென்றுமேல்கீழிலையெனவாங்கியுற்றார். (124)

---

* புராடம்—சஞ்சாரம்.

‖ கிராடம்—ஓர் தேசம்.

§ சுராடம்—சூரியஉஷ்ணம்.

வேறு.

கன்றனென்றேயொருவனுண்டேற் கன்றுருரிக்கக்கற்று
ளார், பொன்னனென்றேயொருவனுண்டேல் முழுதுங்கவரும்
புந்தியார், மூன்றாயிரம்பின்றாயிரங்கைசுழலக்காக்குறைக்கே
துயருறுவார், பன்றாயிரம்விடிரந்துறும்பாத்திரம்போலெங்கும்
பாப்பாரால். (125)

பல்லெலாம்விளங்கக்காட்டிப் பரிபவம் வதனங்கூட்டிச்
சொல்லெலாஞ்சொல்லிநாட்டித் துணைக்கரம்விரித்துக்காட்டி
நெல்லெலாம்பலர்க்குந்தீட்டிநேமமென்பதனைவிட்டி
யில்லெலாமிரத்தற்றீங்கென்றிழிவைக்காட்டினர்பாராட்டி. (126)

கொடியதுபார்க்குங்காலைக் கூறியவெவற்றினுக்கு
மிடியதேகொடியதாகுமெய்ந்நோயைக்கொடியதென்னிற்
படியினில்யார்நோயாரோவவரளவன்றிப்பார்க்கில்
குடிமுழுதினுநோய்சேராதாதலாலெதுவோகுற்றம். (127)

வடிவொடுதனங்கெடுக்குமனனொடுகுணங்கெடுக்குங்
குடியொடுகுலங்கெடுக்குங்கொற்றத்தோடமர்கெடுக்குந்
துடியொடுகல்விமாதர் சுகமெலாங்கெடுக்குமாற்றல்
மிடியதைவிடவுந்தீங்கிங்குண்டுகொல்விளம்புமாறே. (128)

நேற்றுளாகசின்கண்ணின்றிலையெனநேடிச்சென்றுஞ்
சோற்றினுள்ளாவியற்றுச் சுகமற்றுத்துணியுமற்றே
யேற்றிடும்போதும்பிச்சைகிடைக்காதென்றியம்புநல்லோர்
மாற்றம்பொய்யாமோவென்னவருந்தினர்மறையோரெல்லாம்.

பக்கணந்தோறுமேவிப்பாடிகடோறுஞ்சென்றனு
முக்கணெம்பெருமானுக்கத்தருளின்றி முதிர்ந்ததுன்பத்
தக்கணந்தக்கணத்துக் காவனவயின்றயின்றே
நெக்கணதேயமுற்றுரென்செய்வார்தேய்ந்தாரம்மா. (130)

வையைநாட்டுறையெம்மண்ணல்மகிழ்தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்துக்
கையைக்காட்டுற்றபோதுங் காவிரிநாடன்சேனை
யுய்யத்தான்மனமுழுண்டோ வொருங்கவிந்தார்கள்போல
வையையோவன்னமின்றித்தந்தைதாயவிந்தாரம்மா. (131)

ஒருவர்முன்னாளில்வீய வொருவர்பின்னாளில்வீய
விருவரோடன்னாரில்லார் மகவனமிலாதிறந்தார்
திருவருகின்றவீ மகவியினாலங்கதேச
னொருவினன்போலப் பின்னோர்தம்மையுமொருவினானால். ()

கிரியைகடமைநடத்தக் கிடைப்பருந்துயரனாகி
யுரியதினியற்றித்தன்காதலியொடுமுனையொழ்ம்போம்
புரியதினில்லாள்வீயப் புகல்குழவிகளினோடு
பெரியதுன்பத்தனாகி முதுகுன்றம்பெயர்வுற்றானால். (133)

மழலைவாய்குழவிதானுங்குதலைவாய்மைந்தர்தாமு
மழலைவாரித்தன்னெஞ்சுள்ளகத்தினிற்பெய்தவிந்தார்
கழலைவாய்ந்திடுநோய்முற்றிக்கலங்கியேயனாரடைந்தா
னழலைவாய்மெழுநுபோலுள்ளழுங்கினனயர்ந்தானம்மா. ()

செய்வனகிரிகைசெய்யச்செப்பருந்துயரமுற்றே
ஐவனவெல்லாங்கேட்டுமனநலிவுடையனாகி
மைவன்சத்திலைக்கண் வனமெனத்தத்தளித்துப்
பெய்வனவனைபுரிந்தே பெருந்துயர்க்கடலுள்ளாழ்ந்தான். (135)

விராவுறுமன்னமின்றிவிக்கல்மிக்குடையராகித்
தராதலமெங்குற்றாலுந்தன்வினை துடரவெய்த்தே
யராவணையமலராமகணையினாலனைத்துமற்ற
விராவணன்போலயாவர்தம்மையுமிழந்தானன்றே. (136)

வேறு.

தவதூழனைபுரிந்தே வந்துசனித்தேதரைமீதி
லவபூஷணமாயேயிவணந்தோகொடிதந்தோ
நவபாழணமயின்றார்மிகநலிந்தாரெனநலிந்தான்
சிவதூழனையதனாலுறுநலியாவையுந்தெரிந்தான். (137)

அவபூஷணம்புரிந்தோன்படுதுயர்கேட்பினுமந்தோ
நவபாஷணமுதல்யாவையுநைந்தேயுருகிடுமால்
தவதூழணம்புரிந்தேதிரிந்துழனாயினுந்தாழ்வாய்
சிவதூழணம்செய்தான்படுந்தீங்கென்னைசெப்புவதே. (138)

ஒத்தார்க்கணுவேனுந்துயர்சேராதெனத்தெரிந்தே
வித்தாரணிதனில்யானிருந்தென்செய்வனென்றெண்ணு
முத்தாநதிதனில்வீழ்ந்துயிர்முடிவேனெனுமளவிற்
றத்தாத்திரையப்பேர்த்தவத்தலைவன்றனைக்கண்டான். (139)

அயனொடுமரிபரொடுமரனார்தமைத்தவத்தில்
வியனுனிலமதிற்புத்திரசெல்வமெனவிழைந்த
சுயனுமெனமகிழத்திரிமணியாமனுசூயைக்
கியைநாரணனிவனுமென வெண்ணத்தினியைந்தான். (140)

கருவாசவினுற்றலறுகண்டயாமெனக்கருதாத்
திருவாசகஞ்சொலிச்சந்திகள்செய்போதருக்கியத்திற்
றுருவாசமதென்றேசொலியரனார்வருதோற்றத்
துருவாசமுனிச்சோதரனென்றேவருதொல்லோன். (141)

மலராளும்வெண்மலராளுமம்மலையாளுமகிழ்ந்தே
யலராயுறவேநாரதர்க்கமைவாயயக்கடலை
மலராமென்சொலவேகவைத்தருள்புண்ணியவதியா
மலராப்புகழனுசூயைமுன்னுதவுந்திருப்புதல்வன். (142)

மாதேவியெனச்சொற்றிடுமாதின்மகற்கண்டு
மூதேவியின்மகனுமடியேனென்றுமொழிந்தே
தீதேவடிவாய்வந்தவனன்னனடிசேர்ந்த
போதேவிழுந்தருண்டான்மனமருண்டான்மிகப்புரண்டான். ()

கண்ணுயிரமுற்றனன்முதல்யாருமிவற்காணின்
மண்ணுயிரமுறினுமிறுமாப்புற்றிடுவாரோ
வண்ணவிரங்குற்றேயெனக்கேதேனுமிங்கருளென்
றெண்ணுபிரம்வணக்கம்புரிந்திளைத்தான்மிகக்களைத்தான். (144)

முனிபுங்கவன்றிருநீறுருத்திரவக்கமுயங்கும்
பனிவார்சடைமுடிமாதவப்பனவன்முகம்பாராச்
சனிபார்த்திடத்தரவந்தவனெவனின்சரிதத்தைக்
கனிவாயுரைத்திடுவாயெனவினவுற்றிடக்கரைவான். (145)

மாயாபுரிதனில்வந்திடு மாயாப்பொறியுடையேன்
வாயாலழிவுறுகேணியின் வாயாலழிவுற்றேன்

வேயார்தடந்தோள்மெல்லியடன்றுல்லினையிதுதாங்
பேயாயினள்மடிந்தாளதிற்பிழையுற்றனனென்றான். (146)

வேறு.

மறையவர்குலத்துவேதநிதியெனவந்துளேன்யான்
முறைபெறுதம்பிமார்கள் பதின்மரோடுதித்துமொய்த்தே
னிறைமகவுடையேம்யா மெக்காலமுநியமமுற்றேங்
குறையதொன்றின்றிமிக்கக்குதூகலமடைந்தேமைய. (147)

புரவலனிராசசூடாமணிதரும்புதல்விதன்னைக்
கரவடமாயியக்கன் கவர்ந்துகொண்டேகுங்காலைத்
தருமமன்றெனவேயெண்ணிச் சபித்திடலுற்றேனென்னான்
மருமலரோதியாளைமண்ணிடைவிடுத்துச்சென்றான். (148)

தடித்தெனுமருங்குலாளென்மருங்கினிற்சார்தலோடு
முடித்தலைநிருபனன்னாண்மணத்தினைமுன்னிநின்றான்
படித்தலைத்தேடியுய்யானத்திடைப்படர்ந்தானாற்றிற்
குடித்தனங்கெடுக்கக்குப்புற்றுயிர்விட்டுக்குலைந்தாளன்றே. ()

தாரைவிட்டமுததாரைத்தலைவனன்னாளைக்கண்டே
மேரைவிட்டுறுதரூழும்பானுவின்வெய்யிலால்வெம்
பாரைவிட்டுறுதகீடம் படுந்துயரெனைப்படுத்தி
யூரைவிட்டகலச்செய்தானொருவினன்குடும்பத்தோடே. (150)

கேட்டினையுற்றேயெங்குங்கெழுமுற்றேயுழன்றேம்பற்ப
னாட்டினையுற்றேம்வந்தோர் நாளொன்றுக்கொருவராக
வீட்டினையுற்றாரொற்கத்தழுங்குதீவினையேன்பட்ட
பாட்டினைச்சொல்லவென்றால்யாவரேபகரப்பாலார். (151)

ஆதலாலென்செய்கேனென்றழுங்கியிவ்வாற்றுண்மேவி
வீதலேசுகமென்றெண்ணி வீழ்ந்துயிர்வீயுங்காலை
யோதலாலடங்காவாய்மை யுத்தமாவுன்பதத்தைக்
காதலாற்கண்டேனென்னாக்கரைந்தனன்களையிலாதான். (152)

கருணையேயுருவாய்வந்தான்கமலநாயகன்றனக்கிங்
கருணனிசுரந்தேயீயுந்தரமெண்ணியல்வந்தோர்க்குத்

தருணம்பார்த்தளித்தவன்றேதயவெனமுதருளைதவஞ்
திருணவிகெடுத்துத்தூய்மையியற்றுவலஞ்சலென்றான். (153)

அவ்வணஞ்செய்யநீரையாசமனித்துவின்னைச்
செவ்விதினுத்தரத்தின்றிசைமுகநோக்கிநின்று
கவ்வையிற்பரமன்றனைக்கருதியேநீயுமிவ்வா
றிவ்வயினிருவென்றேவியெண்ணினனெண்ணமிக்கான். (154)

ஒளிதளும்புறவிடங்கவிமானமொன்றுற்றதங்கண்
களிதுளும்பப்புறவேநோக்கி லதனிடைக்கலவிக்கேற்ற
வளிதுளும்புற்றகூந்த லணங்கனுண்மேல்கைப்போட்டே
களிகொடத்தாத்திரேயர்தலைமையருச்சித்தல்கண்டார். (155)

அற்பகலாக்குஞ்சோதி யவிர்மணியமைதலாலே
பொற்பகமுறுவாவிக்கண்பொன்மயக்கமலமெல்லா
மெற்பக்மலர்ந்திருப்பவெண்டிசையினுமணைப்பக்
கற்பகவிருக்கத்தோடுங்காலையரிருப்பக்கண்டார். (156)

அனகவிச்சித்திரப்பொற்குகையிலங்கனையினோடு
கனகவிப்புருடன்கூடிவிளையாடுகவினைப்பெற்றுந்
தினகரனொளிசேர்மாலையெனவொளிசிறந்ததான
கனகமாமலையிற்பல்லசிங்கங்கள்களுலக்கண்டார். (157)

திலவினைச்சடையணிந்துநீறொடுமணியணிந்து
வலமுறுமழுநுதற்கண்வாழ்வருணீலகண்டங்
குலவுறவரியணைக்கண்கோடிபானுவுக்கொப்பாக
வலகில்பன்னகங்கள்சூடியரசுவீற்றிருப்பக்கண்டார். (158)

இருவரும்வணங்கியேத்தி யிருகணீர்த்தாரைபொங்கத்
திருவருமுளரித்தாளைச்சிந்தையுட்சிந்தித்தற்றே
யொருவினர்நெடுந்தூரஞ்சென்றுதகஞ்சூழ்நகரைக்கண்டே
வெருவினர்சலவழிக்கண்ணீணெறிமேவினாரால். (159)

ஆசையினுருவம்வாய்ந்தவண்டமொன்றமையக்கண்டு
பேசருமிறும்பூதெய்திப்பிறழ்நவக்கோளைக்கண்டு
தேசுளவேணியோர்நாப்பணிற்பரசிவனைக்கண்டு
மாசிலாமணியைப்போற்றி மகிழ்ந்தவணகன்றான்றே. (160)

மற்றுமோரண்டப்போனாரவணாறுமகிமையாவுஞ்
சுற்றினர்கண்ணினோக்கியுவந்தனர்துறந்துசென்றுந்
துற்றிடுப்பலவண்டங்கடொடர்ந்தனர்நோக்கியப்பால்
வெற்றிடங்கண்டிருட்டுக்குகையினுண்மேவிச்சென்றார். (161)

வேறு.

அவ்விடைநான்முகரனேகருக்கெலா
மெவ்விடையினுஞ்சழக்கேற்றதன்மையா
லிவ்விடைதளைந்தொருதொழுவத்திட்டென
நொவ்விடவிலங்கிட்டசெயலைநோக்கினார். (162)

ஆயிரந்தலையினீராயிரம்விழி
யாயிரங்கரத்தொடுமாயிரப்பத
மாயிரஞ்சூலமுமாழியுங்கொண்டே
யாயிரமகிமையையங்குகண்டனர். (163)

அருகினிலுமையவளஷ்டசித்திகண்
மருவுறவெண்குடைவயங்கிநிற்றிட
வுரையறுவிண்ணவரொருங்குசோத்திரம்
பரவுறலுற்றதைப்பார்த்திறைஞ்சினார். (164)

விதிக்குறுமிவையெலாம்யோகமேட்டிமை
நுதிக்குறக்கண்டனர்விழித்துநோக்கலுங்
கதிக்கண்யாதொன்றுமேகண்டிடார்முத்தா
நதிக்கரைநின்றவர்நவிறன்மேயினார். (165)

மாலெனவருதத்தாத்திரயர்மாமுகஞ்
சாலவேநோக்கியித்தகமையாவுமே
யேலுறும்வகையெனக்கியம்புகென்னவே
நூலெலாமறிந்தவனுவறலுற்றனன். (166)

செயலுறுமந்தமாருதங்கொள்சீர்த்தது
பொயிலறம்பற்றியபுண்ணியத்தர்வாழ்
வியலிடமிரசிதவொளிவிளங்கிய
கயிலையங்கிரியெனக்கருதலாகுமால். (167)

கம்பொடுபெருதிகொள்கரத்தனோடய
னும்பர்கள்வருணருக்குத்தரஞ்சொலு
நம்பன்பொற்பிரம்பொங்நந்திமேவிடஞ்
சம்புவினவையெனச்சாற்றுவாமரோ. (168)

தவமுறுசனகராதியர்கடம்மொடு
முவமையிலுமைதுதி யோய்விலாதுற
நவகடந்தோறுமே நண்ணியுற்றிடு
சிவபெருமானெனச் சிந்தைசெய்வையால். (169)

அக்குஹையானதங்கரன்றன்மாயையாம்
பக்கமேய்சலமெலாம்பகர்பிர்மாண்டமா
னெக்குறுவெளுப்பொடுசிவப்புநீலமு
முக்குணநிறமெனமுன்னிநிற்பையால் (170)

சென்றுருமுக்குணாதீதமாய்ப்பர
மொன்றும்யோகியரெலாமுணரவுற்றிடுந்
துன்றுகாமாதியகுணங்கடோற்றுறு
தென்றுமேயிப்பிறப்பில்லையென்பரால். (171)

அஷ்டமாசித்திகள்பூசையாற்றிட
மெட்டுடன்ருத்திரமேத்தவேதங்க
ளெட்டுடனிரண்டெனவியங்கிநின்றது
விட்டிலாப்பூரணவெளியதாகுமால். (172)

இவையெலாந்தவத்தினிவியையவகாணெணுச்
சிவையொடுமானுறைகயிலைசேர்ந்துறிற்
பவமறுமிவண்வரற்பாலதில்லையால்
சிவவபராதிகட்கில்லைசேர்தலே. (173)

சூட்டியநிலவனைத்தூடணித்திடில்
கேட்டவர்தமக்குமேகிட்டுமென்றிடில்
வீட்டிமையாச்சொன்னோன்றனைவிடுக்குமோ
நாட்டுறிலெய்துறனரகமுண்மையே. (174)

மஞ்சுறுசைவத்தைமருவுறுமலே
கிஞ்சியதெனமறுமதம்விரும்புற

றஞ்சமாயுற்றிடுமமுதந்தள்ளியே
நஞ்சினையயின்றிடுஞாயமொக்குமால். (175)

பத்தியுமுத்தியும்பயனுமஷ்டமா
சித்தியுந்தருஞ்சிவமதந்திறம்பியே
நத்திமற்றொருமதநாடின்மாமறை
சத்தியநரகமென்றுண்மைசாற்றுமால். (176)

தின்மையும்பாவமுஞ்சிதைந்துதேயுமே
சென்மமுமரணமுமின்றித்தீருமே
தொன்மைசால்சிவகதைதொழுதுகேட்டவர்
நன்மையுமுத்தியுநண்ணலுண்மையே. (177)

நோவறுவாழ்க்கையுநொடியில்செல்வமுந்
தாவறுமாயுளுந்தகுஞ்சிறப்புமே
மேவுறுஞ்சிவகதைவிளம்பக்கேட்டவர்
தேவராய்சிவகதிசேர்ந்துவாழ்வரால். (178)

சிவகதைகேட்டவர்க்கடிமைதோர்ந்துழீ
னவிர்மலரயனுறுபதமுமாழிவாய்
குவலையநாயகன்பதமுங்கூடிப்பின்
சிவனுலகரசராய்த்திகழ்ந்துவாழ்வரால். (179)

நாலெனும்பதவியுநண்ணுவாரென
நூலெலாமுண்மையே நுவலுமாலரோ
பாலமார்விழியினன்பகர்ந்தவண்ணமென்
றேலவேமுனியரசியம்பினனரோ. (180)

வேறு.

நீமுன்சத்தியலோகத்தினிகழுறுபதுமன்
றுமதத்தனுய்த் தற்பரன்றனையிகழ்தந்தே
நேமியுற்றவிப்பிரனெனச்சனித்தெங்குமிகழ்ந்தே
மாமதம்பெறுதீமையால்வருந்தினைமன்னே. (181)

பொறுக்கலாதுயிர்வீய்ந்துறவிந்நதிபோந்தாய்
தறைக்கணென்றுமாமுனிவரன்றகைத்திடச்சமைந்தே
மறுக்கமாமையந்தெளிந்துசென்மாந்திரஞானம்
பிறக்குமாறுநன்கருளெனவிறைஞ்சினன்பிரமன். (182)

தமியனுக்கருளியன்றிடுதவத்தரசேகுத்
துமியைநேர்தருமனிதகாத்திரத்தினையொருவி
ரமியனுபயனுயுறநலிவெலாமகற்றித்
துமியவெவ்வணம்புரிகுவன்சொல்லெனத்தொழுதான். (183)

என்னக்கேட்டலுமிருடியர்க்கிறையவனெண்ணிப்
பொன்னைத்தீயிடையிடுதலும்பொலியுமாபோல
வின்னற்றீயிடையிவன்செருக்கிநந்தனனென்று
வுன்னியாயிடையுவந்தருள்புரிந்திடலுற்றான். (184)

முன்னோர்வேதனுள்ளத்தினின்மயக்கறமுன்னிப்
பொன்னினன்னமாயருமறைபுகன்றவாபோலப்
பின்னரத்தத்தாத்திரயராய்ப்பிறந்துமேயவற்குச்
சொன்னவேழமைநீக்குறின் வழக்கமாந்தொடர்பே. (185)

மாசனைத்துமேநீக்குறவெண்ணுறின்மறையின்
வாசனைக்குறுவேள்விகள்தானங்கள்வரம்பில்
யோசனைக்கன்மகாண்டத்திலோதுதலெல்லாம்
பூசனைப்பயனன்றியேபோக்குமோபுகலாய். [186]

சதுட்டயச்சிவசிந்தையெய்தியதெலாந்தணக்க
விதிட்டமென்னவொவ்வோர்தலத்தருச்சனையியைந்தார்
வதிட்டராதியர்வானவர்மலரவரிலிங்கப்
பதிட்டையன்றிவேறிலையெனநூலெலாம்பகரும். [187]

தொடைக்கராவணிசிவபெருமான்றனைத்தொழுதா
லடைக்கலம்புகுந்தவர்க்கருள்புரிபவனன்றிப்
படைக்குமாமலர்ப்பீடத்தின்பழவுருவுனக்குக்
கிடைக்குமோவெனக்கிளத்தினான்வேங்கிடகிரியான். [188]

அன்பினோருக்கேவந்தருள்புரிகுவனல்லால்
வன்பினோருக்கெட்டுணையுமேயருளுறான்மறைவான்
முன்புசோழனுக்குதவிச்சேமுத்திரைமுடித்தான்
பின்பிழைத்ததால்மடுவினிற்றுறந்தனன்பெரிதும். [189]

மாதகத்தினிற்போக்குய்த்தய்யனைவாளாற்
பேதகப்படுத்தியபெரும்பிழையனென்றிடுமா

பாதகத்தினைத்தீர்த்திடுபரிவினானுனக்குச்
சாதகத்தினைச்செயலரிதோமெய்ம்மைதருமால். [190]

பொய்யிராவணமகத்தினைப்புரிபவர்க்கருளு
ம்மையிராவணகண்டன்றான்வாழ்மலையகற்றுங்
கையிராவணன்றனக்குமேயருளிபகடவு
ளை*யிராவணஞ்செய்வனேவகற்றுவன்பழியே. [191]

பதியிற்கங்கையேயாதிப்படியினும்பரமற்
கதிரியப்பினினந்தனம்வைப்பினுமாதி
விதியினிற்பலவறமெலாப்புரியினுமேலா
மெதியரன்றருச்சனையலாவிலையிலையிலையே. [192]

எனவியம்பலுமலர்மிசையெழுந்தருளிறைவன்
மனமுவப்புடன்றமியனெத்தலத்தினின்மருவிச்
சினவிடைப்பெருமான்றனைச்சபரியைச்செய்ய
வனகமாந்தலமெவணெனக்கருளென்றனனறிவான். [193]

சித்திரக்கூடமென்பழமலைக்குத்தென்மேற்கு
ருத்திராக்கநீறணிந்துபூசித்திடறுவனு
மத்திரார்க்கமாதியபலதருவெலாமமைந்த
பத்திராரணியப்பெயர்த்தலமொன்றுபவிக்கும். [194

கம்பமாநதிகங்கையாதியவெலாங்கலந்து
தம்பவத்தினையொருவமாமகத்தடஞ்சாரு
மும்பருக்குமேயரியபுண்ணியமெலாமுதவுங்
கும்பகோணத்துக்குத்தர¶ககுபத்திற்குலவும் (195)

தில்லைமாநகர்தனக்குத்தென்மேற்கினிற்றிகழுஞ்
சில்விகாவனத்தினுக்கிருயோசனைசேர்ந்த
தல்விநாண்மலர்ப்பண்ணவன்றனக்குமவ்வரிக்கு
மெல்லையில்பலவரமெலாந்தருந்தலமியையும். (196)

புள்ளெலாமொருங்கொருபகையின்றியேபொதியுங்
கள்ளெலாமொழுகுறுமலர்காவதங்கமழு

---

* ஐ—அழகு.

¶ ககுபம்—திசை.

முள்ளெலாங்கவிக்குலமுமேசுத்தியர்யுற்று
*லள்ளெலாகிறைவனச்சிறப்பதனையாரறைவார். (197)

அங்குமூவராமுனிவரரருந்தவமயர்ந்தார்
சங்குசக்கரமாலயன்காணருந்தானு
கொங்குயிர்த்தமாமதலைவேணிப்பிரான்குலவத்
தங்குவெள்விடைமேலெழுந்தருளினன்சார்ந்தே. (198)

அன்னந்தேடியவன்னமாமுதல்வனங்கவரை
யென்னவேண்டுநுந்தமக்கெனவினையதற்கிசையப்
பின்னைவேறென்றும்வேண்டிலப்பிஞ்ஞகாமுத்தி
தன்னைவேண்டினந்தந்தருள்வாயெனத்தகைந்தார். (199)

அனையகேட்டனுமென்னையாளண்ணலங்கருள்வா
னினையதாவத்தின்கண்பதுமாசனனினியென்
றனையவாவியேசபரியைப்புரிந்திடச்சார்வ
னனையவேலையினருளுதுமீண்டெனவறைந்தான். (200)

ஆதலாற்சிவனர்ச்சையையயன்பினியர
நீதலாதலத்திறைவனேர்ந்துற்றதானிகழும்
பூதலாரியபூசனைப்பயன்பெறப்புக்கின்
காதலாலவர்க்குங்கதிவருமெனக்கரைந்தான் (201)

ஆயிடைப்பெரும்புண்ணியத்தலத்தின்சீரமைவை
வாயிடைச்சொலமலரவற்கொண்ணுமோவழங்கப்
போயிடைச்சிவலிங்கத்தின்பதிட்டையைப்புரிந்து
தீயிடைச்செபோமாதிசெய்யென்றருள்செய்தான். (202)

சொல்லெலாஞ்சொலியத்திரிசூனெனுந்தோன்றல்
வில்லெலாந்துளும்புறுகயிலைக்குமேவுற்றான்
செல்லெலாமமர்திருப்பிடமெனும்பொழில்சிறந்த
மல்லெலாம்பெறுபத்திராரணியநேர்யகிழ்வான். (203)

பானுரைச்சிறையன்னமவ்வனத்துறுபான்மை
சூனந்தீமழுக்கரப்பெருமானடிதொழுதே

---

* அன்று—காது.

தீனநீங்கியன்னானருளினிற்சிறந்தயனா
யானபின்மகிழ்ந்தேறிடவமர்வபோலமரும். (204)

வேறு.

சனமியங்குருத்தூய்மைசேர்தாவத்தைச்சாரா
மனமுவப்பொடுகண்டுகண்டவண்வந்துமருவித்
தினகரத்தொளிர் மவுலிகொள்மூவரைத்தேர்ந்தே
யனகமாமலரடியிணையிறைஞ்சியாங்கமர்ந்தான். (205)

கண்டமாதவரனைவருங்கமலநாயகனைப்
புண்டரீகமாமலர்முகநோக்கியேபுகல்வார்
துண்டவெண்பிறைசூடினான்சொற்றிடும்படிக்கே
யண்டினாய்முத்தியளிப்பையென்றகமகிழ்வானார். (206)

அமலநாயகனடியிணைக்கர்ச்சனையையாற்றி
மூமலம்வேரறக்களையுறமுயலுறுவேற்கு
விமலமாயதற்குரியனவேண்டலென்னென்று
கமலநாயகனுசாவிடக்களிப்பொடுகரைவார் (207)

வேண்டலுற்றனயாவையும்விளம்பலும்விரைவிற்
*றேண்டலுற்றனன்கவர்தந்துசுபதினந்தேர்ந்து
தோண்டலுற்றனன்கூபமீசானத்திற்றாநீர்
காண்டலுற்றிலனென்செய்வேனெனத்துயர்கண்டான். (208)

பன்னலுற்றனன்முனிவர்பாலவருளப்பரிவி
லுன்னலுற்றலுஞ் சிவபெருமானடிக்குருகிப்
பன்னலுற்றிடுவோர்க்கருள்பாலிக்கும்பயன்போல்
கன்னலுற்றதீஞ்சாறெனவுதித்தனள்கங்கை. (209)

அந்தக்கூபநாமங்கங்காதீர்த்தமென்றறைவ
னிந்தக்கூபந்தானெம்பரனாடுதற்கிசையச்
சொந்தக்கூபமாயாக்கியேயென்றுந்தாந்தோய
வந்தக்கீட்டிசைத்தன்பெயர்த்தடமொன்றுவகுத்தான். (210)

---

* தேண்டல்—தேடுதல்.

வேறு.

மல்லிகைமுல்லைவெட்சிமருவிருவாட்சிகொன்றை
நெல்லிமந்தாரைதும்பைநெய்தல்வெண்ணெய்தனீல
மல்லியங்கமலஞ்சாதியலரிசொக்கிறகோடந்தி
மல்லிகைவெள்ளெருக்குப்பித்திகைமலரெடுத்தும். (211)

வன்னிமாமருநாரந்தஞ்சம்பீரம்வளர்கோங்கோடு
பன்னிரோடகில்படீரமகிழொடுபாடலத்தோ
டுன்னுமாதுளையசோகுகூவிளங்கிளுவையோங்கு
கொன்னிபனறவமாத்திருரவுபத்திரமுங்கொய்து (212)

வேறு.

மறையாதிக்கலைகளெலாமுணர்வேதவிதியனுள்கிவாவியின்கண், முறையாகமூழ்குபுநீறணியக்கமாலையைமெய்ம்முழுதும்வேய்ந்து, பிறையாருஞ்சடைமோலிப்பெருமானையுள்ளன்பிற்பேணியுள்ள, கிறைகாயத்திரிசெபித்தே சந்தியா வந்தனையைகிரப்பியங்கன். (213)

ஆகமத்தின்விரிவையெலாமம்மூவர்முறைகாட்டவலரோன்றனு, நாகமுறுமியங்கவிப்பநன்மலர்தூய்விண்ணோர்கணடித்துகிற்பப், பாகமுறுநன்னலஞ்சேரோரையினிற்சிவலிங்கப்பதிட்டைசெய்தே, யேகமுறுநாயகற்குத்தாகமுறும்படிச்சபரியியற்றலுற்றான். (214)

நற்றயிலமானேந்தையமுதமொடுநறுநெய்பாறதிதேனங்கு, முற்றியகன்னலையுடைத்துக்கொள்சாறு பலவகையின்மொய்த்தசாறு, தெற்றியசெவ்விளநீர்மாப்பொடிவகைகள்பளிதமணஞ்செறிந்தசாந்தஞ், சொற்றிடுமெந்திரம்பூரித்திடுதபனமிவைமுறையேதாயோற்காட்டி. (215)

கனிச்செவ்வாயுமைகுயமுங்கரவளையும் பட்டவுடன்றழும்புகண்ட, வனிச்சம்பூவினுமென்மையமைந்த திருமேனிசிவடையாவண்ணம், பனிச்சிற்றுடையினீவிப்பத்திரக்கோசிகமன்றிப்பாய்மாவின்றோ, வினிச்செல்லாதென்னவுடீஇ வெண்ணீற்றோடக்கமணியியைவித்திட்டான். (216)

அரவெனவேயையழுறத்தொடைகளளப்பிலவணிந்தேய
ரிசனஞ்சே, ருரைபெறுமக்கதையினெடுசாந்தத்தின்றிலகநு
தலொளிரச்செய்தே, பரவலுறுமிருமீரெட்டுபசார மகிமைக
ளைப்பரிவினாற்றிப், புரையறுநெஞ்சினனாகிச்சகஸ்திரத்தாலர்
ச்சைதனைப்புரிந்திட்டானால். (217)

மணியிலதர்ச்சையையாற்றின்மகவிலாதிருப்பரெனுமாற்
றமுன்னிக், கணியிலதாய்க்கணீரென்னுமொழிபணியாட்டுபுரி
வேதனத்தைக்கண்டு, பிணியிலசென்றேறபுரியுந்தூபதீபங்களெ
லாம்பிறங்கச்செய்தே; துணியிலனாய்த்தனையழியாப்பரவசத்த
னாய்வீழ்ந்துதுதிக்கலுற்றான். (218)

இம்முறையாற்பணிந்துருகியிருதாரைகளும்பிலிழித்தாரை
யென்ன, மெய்ம்முறையாற்கம்பித்துப்புளகத்தென்பனைத்து
நெக்குநெக்காய்மேவ; மெய்ம்மைமிகுமன்பாறாய்வெள்ளமாய்ப்
பெருக்கெடுப்பவிம்மிவிம்மி, யைம்முறையிந்தியமெல்லாமொரு
முறையின்றிடப்பழிச்சுமமைவினாற்றான். (219)

வேறு.

ஆரணத்துரியாய்போற்றி யதீதமாந்துரியாய்போற்றி
யோரணவிரியாய்போற்றி யென்னளவிரியாய்போற்றி
காரணப்பரியாய்போற்றி காதனைப்பரியாய்போற்றி
மாரணந்தெரியாய்போற்றி மலர்க்கரத்தெரியாய்போற்றி. ()

மாமலர்ப்பாதாபோற்றி மனந்திரும்பாதாபோற்றி
ஓமறைத்தாதாபோற்றி யுவந்தருள்தாதாபோற்றி
பூமிசைநாதாபோற்றி புகழ்ந்திடநாதாபோற்றி
யேமமார்நீதாபோற்றி யெனக்கருணீதாபோற்றி. (221)

கங்கைசேர்முடியாய்போற்றி கடினர்க்குமுடியாய்போற்றி
துங்கநாற்படியாய்போற்றி துகளிற்படியாய்போற்றி
பங்கயவடியாய்போற்றி பண்பிறைவடியாய்போற்றி
வெங்கயமடியாய்போற்றி விடமுண்டுமிடியாய்போற்றி (222)

எண்ணியகருமமெல்லாமிமைப்பினின்முற்றுவிக்கும்
புண்ணியமுதல்வனென்றேபுகலுறுமறைகளொன்றுன்

கண்ணியம்புகல்வேன்மற்றோர்நீகண்டகதியாதென்றாற்
றிண்ணியநாதாவென்னைச்செப்புவன்றிகைக்கின்றேனால். (223)

உருத்திரஞ்சமகத்தோடுபுருஷதீர்த்தத்தோடுற்ற
திருத்தச்சீர்சூக்தமாதிமுறைமையைச்செவ்வித்தாக
கிருத்தந்தான்கரதாலத்தோடாடிநன்னியமமாக
வருத்தியின்மூன்றுதிங்கள்சபரியையாற்றினால். (224)

எனுமுறையிவ்வண்ணத்தினிண்டையாதனனியற்ற
மனமொழிகடந்தவுண்மையறிவெனும்வடிவத்தெங்கோன்
மனதிருவிளங்கக்கைம்மான்மழுவொடுசதுர்ப்புயத்தா
னனக்மாம்விடைமேற்றோன்றியருளினன்காட்சிதன்னை. (225)

கருணையேவடிவமானகண்ணுதற்பிரானைக்கண்டே
யிருணிலையகன்றுதன்னைமறந்தவனாகியின்பப்
பொருணிலைதன்னைக்கண்ணினுண்பவன்போலநோக்கித்
தருணமீதருள்வாயென்னத்தண்டெனச்சரண்புக்கானே. (226)

கையினாலெடுத்தலோங்குமலனான்முகம்படைத்து
மையமர்கண்ணிசாவித்திரிவாணிமருங்குநிற்பத்
தெய்வநாயகன்றனைப்படியனந்திகழ்ந்துநிற்பத்
துய்யமால்வலாரிவிண்ணோர்யாவருஞ்சூழநின்றான். (227)

தேவர்கடேவன்றன்னைத்திருமறுமார்பனேத்திப்
பாவனாதீதமெய்ம்மைப்பரஞ்சுடர்ப்பகவபோற்றி
பூவுறைதிசைமுகத்தான்பொருந்துநின்மாயைதுய்த்தற்
காவனேதிருவடிக்கேயடைக்கலமருள்வையென்றான். (228)

நீணிறமேனிமாயோனிகழ்த்தியமாற்றங்கேட்டுப்
பானிறமேனியெம்மான்பகருவான்பதுமன்முன்போற்
சேணிறக்கண்ணிவாணியோடுஞ்சத்தியலோகத்தி
னானிறம்படைக்கவென்றேநுவன்றினுநுவல்வதானான். (229)

தருமமின்னுலகுதன்னிற்றோற்றுறச்சூழலுற்ற
பெருமையும்வளனுமெய்தப்பெற்றிடுமிப்பதிக்கிங்
குரிமையினானீயெம்மையுகந்தர்ச்சைபுரிதலாலே
பிரமபுரீசனென்றுபேசுகநாமமென்றான். (230)

ஆதுலர்க்காமமன்னமொருமூட்டியளிப்பாராயின்
மாதுலாத்தலமேயாதிமற்றயதலங்கடம்மில்
போதுலாம்பன்னீராண்டுபொருளளிப்போருக்கெய்துங்
காதலாம்பலன்களிந்தத்தலத்தினிற்காண்கவென்றான். (231)

ஒருபொழுதேனுநின்றீர்த்தம்படிந்துவப்பிற்பூசை
மருவுறவுஞற்றினோர்க்குவாய்ந்திடும்வகைமைகூறி
னிருநிலமதின்கண்டீர்த்தமெங்குமுற்றாடியெட்டுப்
பருவம்பூசித்தோர்க்கெய்தும்பயனொருங்கடையுமன்றே. (232)

கங்கைசூடெம்மான்றானேகருணையின்முகமலர்ந்தே
யிங்குநின்முடிவினந்தாளிணைநிழலெய்துவாயென்
றங்குறுமுனிமூவர்க்குமடியிணைநீழறந்தே
யெங்கணாயகன்மறைந்தேயிலிங்கத்தினெய்தினானால். (233)

மிகக்களிதுளும்பவுள்ளமுவட்டெழவிசங்கமீதே
சகத்தினைப்படைக்கும்வண்ணஞ்சத்தியவுலகஞ்சார்ந்தான்
மகத்தினைப்புரிந்துபெற்றவலாரியும்வானோரேனோர்
தகத்துறுமுகுந்தன்யாருந்தத்தமதுலகம்புக்கார். (234)

அகண்டபரிபூரணரான சிவபெருமானுக்கு மாமனாராகிய இமாஜலபருவதராஜனென்று ஒருவனுண்டு. அந்த ராஜன்மனைவி மேனாதேவி. அந்த இருவரும் புத்திரரில்லாமல் தவஞ்செய்தபடியால் பார்வதிதேவியார் புத்திரியாக எழுந்தருளினாள். அதை இராஜன்கண்டெடுத்து மேனாதேவி கையிற்கொடுத்தான், அவள் வாங்கினவுடனே பால் பீரிட்டது. அந்தக்குழந்தையை நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாக வளர்த்தார்கள். வளர்ந்து பருவகாலம் வந்தவுடனே அம்மன் பன்னகசாலையில் பரமசிவனைக்குறித்து தவம்புரிந்தனள். பரமசிவன் பிரமசாரிவடிவமாயெழுந்தருளிப் பார்வதியைநோக்கிப் பெண்ணே! எதைக்குறித்துத் தவஞ்செய்கிறாயென்றார். அம்மன் சொல்ல நாணமடைந்து தோழிமாரைச் சொல்லும்படிச் சாடை காட்டினாள். அத்தோழிமார் பரமசிவனைக்குறித்து விவாகஞ்செய்துகொள்ளும்பொருட்டுத்தவஞ்செய்கிறாளென்றார். அவர் அடாடா பரமசிவனைக்குறித்துந்தவஞ்செய்வாரா என்று பலவிதம் இழிவுசொல்லி வாழ்க்கைப்பட ஆசைப்படுவது ஏழைமைமதியென்னென்றார். அவரை யுமையவள் பார்த்து நீர் விபூதி ருத்திராட்சமாலிகாபரணராயிருந்தும இப்படிச்சொல்வது தகாது. உம்மிடத்திலென்ன பேச்சு இருக்கிறதென்று எழுந்துபோனாள். உடனே ஈஸ்

வர உருவத்தைக் காட்டினர். அம்மன் நாணி நின்றாள். உடனே யுன் கருத்தை முடிப்போமென்று உத்தரவுசொல்லிச்சென்றார். பின்கைலயங்கிரிக்குச்சென்று சத்தரிஷிகளை வரவழைத்து இமாசலஞ்சென்று பெண்கேட்குவரும்படி யனுப்பினர். அவர்கள் மலையரசனிடஞ்சென்று பெண்ணைக்கேட்டார். அவன் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டு கல்யாணத்திற்கு முகூர்த்தம் வைத்தனுப்பினான். ரிஷிகள் கயிலையங்கிரிசென்று மொழிந்தவுடனே நந்திகேஸ்வரரை வரவழைத்து திருமணப்பத்திரிகையைச்சகலருக்கும் அனுப்பத்திருவாய்மலர்ந்தார். அப்படியே திருமணப்பத்திரிகை அனுப்பியவுடனே சகலரும் வந்தார்கள். இவர்களோடு சிவபெருமான் இமாசலம் எழுந்தருளியவுடனே வடதிசை தாழ்ந்து தென்றிசையுயர்ந்தது. சகலருந்துயரமடைந்தார். அப்போது அகஸ்தியரை நோக்கித் தென்றிசைக்குப்போகும்படி ஆக்ஞாபித்தார். அவர் அப்படியே சென்றபிறகு பூமி சமமாயிற்று. உடனே ஐயன்திருமணமுடித்துக் கயிலையங்கிரிசென்றார். அங்கெழுந்தருளியபின் அனேகரிஷிகளெல்லாம் பலதலங்களைத் தரிசித்தற்கெழுந்தருளியபின் அநேக தலங்களைத்தரிசித்து அகஸ்தியமஹாரிஷியைக்கண்டு மஹாகுருவே அடியோர்களுக்கெல்லாஞ் சித்தம் வேறுபட்டுப் பிரமைகொண்டவராயிருக்கின்றன. யாது காரணமோ தெரியவில்லை அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று கேழ்க்க அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றனர். நீவிர்கள் அனேகஸ்தலங்தெரிசித்துவந்த விடத்தில் சோழதேசத்தில் பத்ராரண்யமென்னும் க்ஷேத்திரமொன்றுண்டு. அந்த க்ஷேத்திரத்தைத் தரிசியாமல்வந்தபடியால் இப்படிப் பிர்மைகொண்டீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அப்படிப்பட்ட ஸ்தலம் எவ்வுழியுள்ளது அந்த ஸ்தலத்தின் மேன்மையென்ன அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரைப் பார்த்து அந்தஸ்தலமானது மகாமுக்கியமானது. பிரமாவின்சாபந்தீர்த்தது வென்று திருவுளம்பற்றத்துணிந்தார். கேளும் ரிஷிகளே முன்னொருகாலத்தில் அனேகரிஷிகளெல்லாம்பிரமலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். பிரமாவைநோக்கித்தாங்கள் மூவருக்குள்ளே மோட்சாதிகாரியாரெனவினவினர். அப்போது பிரமா நான்றானென்றார். ரிஷிகளெல்லாஞ் சந்தேகப்பட்டு மகாவிஷ்ணுவைக்கேட்டார்கள். அவர் பரமசிவன் மோக்ஷாதிகாரியென்றார். அப்போது பிரமா நான் பூமியைப்படைத்தாலல்லவோ பின்னாலே ரெக்ஷித்தலும் மோக்ஷமும உண்டென்னலாம். படைக்காவிட்டால் உலகமேது மோக்ஷமேது என்றார். விஷ்ணுவானவர் அனேக திருஷ்டாந்திரங்கள் சொல்லியுங்கேட்காமல் திரிமூர்த்தியைச்சொல்லுமிடத்து என்னை முதன்மையாகப் பிரமா விஷ்ணு ருத்ரனென்று சொல்லுவதேதவிர வேறல்ல, ஆதலால் நான்றான் முதல்வனென்றார். இப்படிச்சொல்லி எலும்பை அணிந்தும், சர்ப்பத்தை அணிந்தும், யானைத்தோலை யணிந்தும், பேய்க்கூட்டத்தோடு சுடுகாட்டிலம

ர்த்தம், அநாசாரம் பொருந்திய தமோகுணமுள்ளவரைத் தலைவனென்
றாய். விஷத்தையுண்டும், தலையோட்டிலிரந்துண்டும், பித்தனாய்த்திரி
பவனை எப்படி முதல்வனென்று சொல்லுவது. பழிப்பல்லவா என்று
பிரமா சொல்ல, மஹாவிஷ்ணு சொல்லுகிறார். என்னவெனில் கிராங்
காரர் சுஞ்ஞானிக்கு மகவாகியும், வல்லாளராஜனுக்கு மகவாகியும் எழுந்
தருளிய பரமசிவன்போலல்லாது நான் தசரதற்கு மகவாகி யோனித்த
ழும்பு பெற்று பாலனாய்த்தாசரதியானேன். அவர்கள் எம்மிலும் உயர்
ந்தவரோ? நீ படைக்குந்தொழிலில் மயங்கியபோது நீ தெளிவுபெற உன்
னிடத்தில் நெற்றியிற்பிறந்தார். அதினாலே உனக்கு உயர்வுண்டோ?
உன் மயக்கந்தெளியவல்லவா வந்தார். மெஞ்ஞானிக்கும் மகாயோகிக
ட்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்கின்ற சற்குருவானவர் அந்தணர்பதியேயெ
ன்று வேதங்கள் முறையிடுவன. தமோகுணத்தின் குணமானது கரு
நிறமென்றும் உதாசினரூபமென்றும், நித்திரை சோம்பல் மிசவஞ்சனை
யுடையது தமோகுணமென்று விஷ்ணுபுராணங்கள் நான்கும் சொல்
லும். ஆதிசேஷன்மேல் நித்திரை செய்து அநேகபக்தருக்கு மாயஞ்
செய்து மோகிப்பவன் செங்கண்ணனென அப்புராணங்களிற்காணலாம்
பிரமாவான உன்குணம் ராஜதகுணமாகுஞ் சிவந்தநிறமுடையதாய் துக்
கத்திற்கிருப்பிடமாய் சஞ்சலரூபமாய், உலகவாதனை சாத்திரவாதனை
உடையவனாய். அவனருளால் வரங்கொடுக்க நீ முன்னிற்பவனென்று
புராணங்கள் கூறுவதை யறியலாம். அன்றியும் வேதத்தில் மூன்றும்
பின்னும் பாதி சிவமகாத்மியத்தைச்சொல்லும் மற்றைப்பாதியில் பிர்ம
விஷ்ணு மற்றவர்களைச்சொல்லும் என்பதும் வேதம் முற்றினுமுணர்ந்த
வர்கட்கே தெரியும். அன்றியும் விஷத்தை யுண்டவனென்றிகழ்தலிற்
பயனென்ன. அண்டங்கள் யாவற்றையும் அழிக்கவந்த விஷத்தை அப்
பரமசிவனுண்ணாவிட்டால் திரிலோகத்திலுமுள்ளபெண்களுக்கு கழுத்
தில் திருமங்கலியங்கள் உளவாமா? நாமெல்லாமுள்ளோமோ அறிவாய்.
தலையோட்டிலிரந்துண்டானென்றாய். முன்னுள்ள பிர்மா பெண்மயக்க
த்தினால் ஐந்து தலையில் ஒரு தலை கிள்ளி பின்வருவோருக்குத் தெரியப்
பிர்மாவின்றலையைக்காட்டினான்றி வேறுண்டோ. பித்தனென்றுசொ
ல்பவர் தாம்பித்தரே யல்லாமல் வேறில்லை. ஏனெனில் என்னிருமாப்
பை யடக்க வைரவரூபங்கொண்டு என்னெற்றியில் சூலத்தாற் குத்திக்
கபாலத்திலுதிரங்கொண்டாரென்று கூறுவார். இதைக்கொண்டே அவ
ரைப்பித்தரென்று கெடுங்குறியுள்ளவர் சொல்வரேதவிர வேறே யாவர்
சொல்வர். என் மக்களிருவரில் பிரமன்தலையைக்கிள்ளி மன்மதனை
யெரித்துக் கோயிலில்லாமையாக்கிவிட்டார். அவர் மக்களிருவரை நான்
அப்படிச்செய்யவேண்டுமென்னில் ஒருவர் தகப்பன் சாமியாயுள்ளார்,
மற்றொருவர் விகடஞ்செய்து என் சக்கரத்தைப்பிடுங்கினவராய் இருக்
கின்றார். ஆகையால் கெடுங்காலக்குறியாகச் சொல்லேல். பரமசிவத்

தின் இரண்டு கண்களையும் பார்வதி மூடியபடியால் உலகமுழுதுமிருண்டு அந்தகாரமாகி அவள் கையிலிருந்து வந்த வேர்வையானது பழங்கங்கையென்னுங் கோதாவிரி நதியாயிற்று. என் கண்ணிரண்டு முறங்குதலால் எவருக்கு என்ன குறையாயிற்று. இதனுமேல தலைமையுள்ளவரையறிவாய். என்னைவிடப்பத்துப்பங்குயர்ந்தவரென்றிட எனக்குத் தலம் நூற்றெட்டும் அவருக்குத்தலம் ஆயிரத்தெட்டுமாக உள்ளன. என் அவதாரம் பத்தில் மச்சாவதாரத்தில் எலும்பையுங், கூர்மாவதாரத்தில் ஓட்டையும், வராகாவதாரத்தில் கொம்பையும், நரசிம்மாவதாரத்தில் தலைமூளையயுர், வாமனவதாரத்தில் சரீரத்தில் உரித்த தோல் சட்டையையும் மற்றைய அவதாரங்களில் பூசனையையும் வாங்கிக்கொண்டு அவதாரங்களி லென்னிறுமாப்பை ஒடுக்கினுரென்றால் ஞானபரமேஸ்வரன் பிரபாவத்தை யாவர் சொல்லவல்லவர். பரமாத்மா சீவாத்மாவென் இரண்டு பகுப்பையும் நான் உணருமாறு பிரமதேவன் முகத்தில் ஜனகாதிநால்வராய் நான் உதித்து அவரான தெக்ஷணமூர்த்தியைக்குருவாக்கி நான் அழியாமாணுக்கராய் உபதேசம் பெற்றகதை உலகத்தில் அறியாதவர் அறியாதவரல்லவா. நான் சொல்வதிற்பயனென்ன. நமக்கே ஊழில் இறுதி காலங்கிடைக்கும். அவருக்கு இறுதிகாலமேது. அவருக்குச் சமானம் யாவரைச்சொல்லலாம். ஆருதாரத்தின்மேல் அவருற்றவரா, நாமுற்றவரா. ஆருதாரத்தின்மேல் நாமுற்றவராக இருந்தால் நம்மைக்கீழ்ப்படுத்திச்சொல்லுவானேன். சுகர், விபீஷணர், அஸ்வத்தாமர், அனுமார், பரசுராமர், மாபலி, வியாச ரிவர்கள் எழுவரும் பிரமசற்பத்தில் முடிவார்கள். அவரருள்பெற்ற ஞானவான்கள் ஒருநாளுமழியார். நான் அவரை யருச்சித்துச்சக்கரம் பெற்றதற்கு அனந்தந்தலங்கள் சாக்ஷியாயுள்ளன. அவர் நம்மைப்பூசித்து ஏதேனும் பெற்றதற்கு ஒருதலமும் சொல்லாது. எந்தஸ்தலத்திலும் மாலைநேரத்தில் அவரைத்தெரிசிக்கச்செல்லுதலால் ஒரு தலத்திலும் எனக்கு முதற்காலம் பூசிக்க வினையார். சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென்கிற நான்குபதவியில் மூன்று பதவி நான் கொடுக்கத்தகுவதே தவிர சாயுச்சிய பதவி நம்மாலளிக்கத்தகுவதன்று என்று பலவிதமானவுயர்வைத்திருமால் சொல்லிய காலத்தில் எவ்வளவுமனம்பதியாமல் பிரமதேவன் மனதில் மமதையடைந்தமையால் சகலமான ரிஷீஸ்வரர் தேவர்கள் யாவரும் நீர் சொல்வது சரியன்று. விஷ்ணுபகவான் சொன்னதே சரியென்றுர்கள் அவரதைக்கேட்டு மமதையிற் சிவநிந்தைதோஷத்தால் பிர்மலோகத்தை விட்டுப் பூலோகத்தில் சனிக்கும்படியாயினுர். பிரமதேவனே யிப்படியாயினுரெனில் தருக்குள்ளவர்கள் கெடுஞ்செய்தியை யாவராற்சொல்ல முடியும். அப்பிரமன் எவ்விதமானுரென்றால் பூலோகத்தில் மாயாபுரியென்னும் பட்டினத்தில் செங்கோல் செலுத்துகின்ற இராஜசூடாமணியென்னு மோரரசன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். அப்பட்டினத்தில்

நல்லொழுக்கத்திலே மிகுந்த சுதவித்தனென்னும் பெயரையுடைய பிரா
மணனொருவனுள்ளான். அவன்மனைவி மனையறமாகியாவுமோருருவா
யவதரித்ததென்ன விளங்கும் வேதவதியென்னுந் திருநாமத்தையுடைய
வளோடுகூட வாழ்வுற்றிருந்தனர். இருவரும் புத்திரரில்லாமல் புண்ணி
யங்களைச்செய்துவந்த நற்கருமபலத்தினாலே பிரமதேவன் அவள்கருப்
பத்திலவதரித்தார். சிலநாட்சென்று உதயமான புத்திரனைக் கண்டுமிகு
ந்த சந்தோஷங்கொண்டு வேதநிதியென நாமமிட்டார். அவர் பிறந்து
வளருநாளில் அவரோடும்பிறந்த தம்பிமார் பதின்மர்கள் பிறந்தார்கள்.
அதன்பின்னர் யாவருக்குங் கல்யாணமாகி மனைவியோடுமிருந்து அனேக
ம்பிள்ளைகளைப்பெற்றனராகி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்நாளில் அந்தராஜ
தானியில் வாழ்கின்ற ராஜசூடாமணியென்னுமரசன் மகள் சித்திரரே
கையென்னும் பெண்ணுக்குக் கல்யாணஞ் செய்யும்பருவமுண்டாக காசி
ராஜாவின் மகனுக்குக் கல்யாணஞ்செய்யும்படி நியமித்துச் சம்மதங்கொ
டுத்து அனேகராஜாக்களுக்கு மணவோலையனுப்பினான். அப்படியே சகல
வேந்தரும் வந்து சூழ்ந்தார். அன்றிரவில் முகூர்த்தம் வைத்துச் சகல
சடங்குகளும் நடக்குங்காலையில் அவ்விராஜகுமாரத்தியான சித்திரரேகை
யென்பவளுக்குக்காசிராஜாவின் குமாரனுக்கு வாழ்க்கைப்படச்சம்மதமி
ல்லாமல் தன் கருத்தைப் பாங்கிமார்களுக்குச் சொல்லிக் கவலையுற்றவ
ளாயவர்களை யழைத்துக்கொண்டு சிங்காரவனத்தினுக்குப்போய் விளையா
டிக்கொண்டிருந்தாள். அந்தக்காலத்தில் இயக்ஷகுலதிலதனான சித்திர
தன் மைந்தன் சித்திரவீரனென்பவன் ஆகாயத்திலுற்றுச்சஞ்சரித்தனன்.
இந்தப்பெண்ணைக்கண்டு ராஜகுமாரத்தியோ, பூலோககன்னிகையோ
வென்று மகிழ்ந்தனன். சித்திரரேகை யென்பவளும் அவனைக் கண்டு
கண்களிகூர்ந்தாள். இவரிருவருமகிழ்ச்சியடைந்து ஒருவரை ஒருவர் நோ
க்கி அவனிறங்கி நீ யாவர் மகள் உன் பெயரென்னவென்று வினவி
னான். அதற்கு வதிலொன்றுஞ் சொல்லாதவளாய் நாணிநின்றாள். இவ்
வாரிராஜகுமாரியாயிருப்பளென்றறிந்து நான் இயக்கர் வழி வந்த மன்ன
வன் உன்னைச்சேர எண்ணங்கொண்டேனென்றான். அவளும் என்றக
ப்பன் கொடுப்பனேயானால் சரி, யில்லாவிட்டால் சரியோ பூக்கமுன்
சேருதலுமுளதோ வென்றாள். காந்தர்வவிவாகமுற்றவர்க்கே மணமுடி
த்தல் இராஜதன்மமானதால் இணங்குவையென்று மயக்கினான். அவ
ளுஞ்சரசமானாள். உடனே தோழிமாரையும் இராஜகுமாரத்தியையும
விமானத்திலேற்றிச் செல்லும்போது வேதநிதியென்னும் பிராமணன்
சந்தியாவந்தனஞ்செய்து திரும்பும்போது கண்டு சத்தியமிட்டு நில்லென
த்தடுத்தான். போகும்விமான நின்றமாத்திரத்தில் இயக்ஷனோக்கி நான்
இக்கன்னிகையைக் கொண்டுபோகும்போது ஏன் தடுக்கின்றாயென்றான்.
இராஜகுமாரத்தியைக்கொண்டுபோகையால் தடுத்தேனென்றான். பின்
னுமந்திரவல்லபமறிந்த பிராமணன் இப்படிச்செல்லவொட்டேனென்று

விமானஞ்செல்லர்வண்ணஞ்சாயையைப்பிடித்துத் தடுத்தான். உடனே நம்போல் இச்சைகொண்டவனென்றெண்ணி இப்பெண்ணைப்போல் அழகுள்ளவளாய் ஒருத்தியை மாயையாலுற்பத்திசெய்து அனுப்பினான் அப்பிராமணன் மாயையென்று அறிடான். தன் சாயாமந்திரத்தைவிடுத்தான். அவனும் விரைவிற்போயினான். அம்மாயாஸ்வரூபியாக வந்த பேய்போன்றபெண்ணும் பிராமணன் மடியிற்புகுந்து தழுவினாள். ராஜகுமாரத்தியானவள் இப்படிச்செய்வது குற்றமென்றுகையினாற்றள்ளவும் அவன் மடிமீதிருந்து மருவும்படி நதியருகிலிருந்தபடியால் ராஜன் ஏவற்காரரோடு பெண்ணைத்தேடிக்கொண்டு வந்து நேரிற்கண்டான். கண்டவுடனே அயன் தள்ள வீழ்ந்தவள்போல் நதியில் வீழ்ந்துயிர்மாய்ந்து மிதந்தாள். ஆகையால் அதைக்கண்டராஜன் மகாதுக்கங்கொண்டு வாளாயுதங்கொண்டு வெட்டப்புகுந்து பிராமணனைக்கொன்ற பழிவருமேயென்று மிகவும் வருந்தி நின்றான். அப்போது மந்திரிமார்கள் ஆலோசித்து இவனைக்கொன்றால் நமது பெண் வரப்பட்டதல்ல. ஆகையாலிவனை யூரைவிட்டுத்துரத்துதல் கடமையென்றார்கள். மன்னவனும் அதே சரியென்று மிகவும் தண்டனை செய்து அவனையும் அவனைச்சார்ந்த குடும்பத்தாரையும் ஊரைவிட்டுத்துரத்தியோட்டினான். ஊரைவிட்டுநீங்கிய அப்பிராமணர் கூட்டத்துடனே விராடதேசத்தை யடைந்தனர். உண்ணுதற்கு வேறுவகையில்லாமையால் யாசித்து மிக்கத்தரித்திரத்தை யடைந்து யெங்குந்திரிந்தனர். அப்போது துவாதசவருட பஞ்சகாலம் வந்தமையால் உண்ணவுணவில்லாமல் உடுக்க வஸ்திரமில்லாமல் மிக்க கிலேசத்தை யடைந்து தன்னிலைமைகுலைந்து ஊர்தோறுமிரந்து ஒருவரிடம் அமுதுபடியும், ஒருவரிடம் உப்பு முதலானதும், ஒருவரிடங் கறிகாய் முதலானதுங் கொண்டு மேல் கீழ் என்னும் வரம்புமில்லாமல் வாங்கிஜீவித்தார். இப்படி ஊர்கள்தோறுந்திரிந்து மிகுந்த துன்பத்தால் ஆங்காங்கமைந்தனவுண்டு சிலகாலமொன்றுமகப்படாமையால் தாய் தந்தை இறந்தார்கள். இப்படி யொருவர் முதனாள் இறக்க, வொருவர் மறுநாளிறக்க அதன் பின்னாளில் ஒருவரிருவர் அவர்மனைவியும் மக்களுமாயிறக்க ருத்திரக்கிரியைகள் நடத்த வொன்றுமில்லாமல் பின்னாள் தன் மனைவியும் தன்மக்களுமாக இறக்கப்பெரிய துன்பமுள்ளவனாய் விருத்தாசலம் வந்தடைந்தனன். சிவதூஷணையால் படும் பாடெல்லாம் பட்டுழன்றான். இனி நம்மால் துன்பத்தைச்சகிக்க முடியாதென்று மனதிலெண்ணி மணிமுத்தாநதியில் வீழ்ந்துயிரை மாய்ப்பேனென்று தீர்மானமுள்ளவனாய் அந்நதிக்கரையிற்சென்றான். அவ்விடத்திலுள்ள வரானதத்தாத்திரேயரூபரானமஹாரிஷியைக்கண்டுவணங்கினான். அவர் ஏனப்பா வுனக்கிப்பேர்ப்பட்ட கிலேசமென்று கேட்கப் பிராமணன் ராஜசூடாமணி மகளால் வந்த விஷயமெல்லாம் சொல்லி அதுமுதற்பட்டபாடனைத்தையுஞ்செப்பி நின்றான். அப்போது மஹாரிஷி நீ முன்சத்தியலோக

த்திற் சிவநிந்தை செய்த தோஷத்தினால் இப்படிப்பட்ட பெருங் கிலேசத்தை யடைந்து வந்தாயென்றுந் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதுகேட்டபிராமணன் அவரைப்பணிந்து யெனக்கினிமேலென்ன கெதியென்றான். அம்மகாரிஷியானவர் சிவநிந்தை செய்தபடியால் சிவஸ்தலபூசை செய்து உன் வினை தீரவேண்டுமென்றார். அதைக்கேட்ட பிராமணன் மஹாரிஷியைப்பார்த்து எத்தலத்திற்றீருமென்று கேட்க அதற்கு மஹாரிஷியானவர் பத்ராரண்யமென்னும் ஸ்தலமொன்றுண்டு. அவ்விடத்திற்சென்று சிவபூசைசெய்வையானால் நீசுத்தனாகி இவ்வுருநீங்கி சத்தியலோகம் போய்ச்சேருவாயென்றருள அதைக் கேட்டவரைப் பணிந்துவுத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு பத்ராரணியஞ்சென்று மஹாதேவனைப்பூஜிக்கத்தொடங்கி தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கி விதிப்படி சிவபூசைசெய்து வணங்கிநின்ற மாத்திரத்தில் உடனே பரமேஸ்வரன் அனுக்கிரகத்தால் ஸத்தியலோகத்தில் நின்றும் அன்னவாகனம் வரப்பிரமதேவனை யதாஸ்வரூபமடைந்து அவ்வன்னவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சத்யலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார்.

முற்றும்.

அங்காரகன் பூசனைப்படலம்.

தூபமாமலரின்மேவிச்சுகித்திடுஞ்சதுர்முகத்தா
னாபனாருளினிந்தையொருவியநலம்புகன்று
மீயுறுபுரந்தரன்றான்விதித்திடுசாபநீத்த
சேபவன்காதைதன்னிற்றெரிந்தவாறெடுத்துச்சொல்வாம், (1)

கற்பகநிழலின்மேயககனக்கோன்கனகக்குன்றப்
பொற்புறுமவையின்கண்ணேபுலவர்கள்போற்றிநிற்ப
விற்பெறுபுருவத்திங்கண்மிளிர்முகச்சசிவிளங்க
வெற்பெறுமணிபதித்தவரியணைமிசையிருந்தான். (2)

ஐந்தருமலர்த்தேனுண்ணும்வண்டொடுமரிவைமார்க
ளிந்திரன்வதனம்வாய்ந்தவெழிலெனுந்தேனுண்வண்டின்
சுந்தரமாகமன்னுந்தொடையணிதிண்புயத்திற்
சந்தனங்களபம்பூசித்தாதியர்சருவிநிற்ப. (3)

முருடொடுபணைமுழங்கமுரசுபல்லியந்தழங்கத்
தெருடருவிபஞ்சிமேவுபண்ணெலாந்திகழ்ந்துகூட்டிக்

குருடரும்வியக்கும்வண்ணகாரதர்குறிப்பிற்பாடக்
கருடகின்னரர்கள்யாருமவன்புகழ்கண்டுவிற்ப. (4)

ஒவ்வொருகோடிதேவர்க்குரைபெறுதலைவரென்னச்
செவ்விழுப்பான்முக்கோடித்தேவர்கட்கிறையாச்செப்பும்
திவ்வியபருதியாதிகோள்களுநாளுஞ்சேரக்
கவ்வையில்லாமல்வந்துகளிதுளும்புறவேகாண்பார். (5)

கதிரலங்காரம்பூண்டவரம்பைபோற்கவினுடற்கண்
ணுதிரலங்காரத்துற்றபொடிக்கிணைபுரைக்கற்பாற்றோ
வெதிரலங்காரமின்னேதெனவிண்மண்ணெலாமியம்புஞ்
சதிரலங்காரமாவாயிரங்கண்ணுந்தாக்கநின்றான் (6)

[லாந்
பொன்னெடுங்குன்றக்கொங்கைபொம்மெனப்பணைத்துந்தோ
தன்னைப்போனானானுஞ்சமயத்திற்பொம்மல்கொள்வேன்
மன்னிக்கீழ்ப்போகிக்கச்சில்மடங்குறேனெனுந்துருத்தி
யென்னைப்போலாமோவென்றோர்நிலையொலியிசைத்ததன்றே.

அகாரணத்தினிலொன்றேடொன்றடித்துநேரலாதிருந்துஞ்
சகாவெனக்கொளுஞ்சம்பந்தராதியர்வாழ்வைச்சார்ந்தார்
விகாதமென்னார்தண்ணீர்க்குத்தாளம்போட்டுறவிதிக்குந்
தகாதிருமுலையென்றார்ப்பபோலொலித்தாளந்தட்ட (8)

வேறு.

அரம்பைமுலைக்கிணையெனுமென்முன்றானும் வந்ததெனவ
கங்காரத்தா, றரம்பயிலும்வலக்கையது பொறுமையினாலிடக்
கைத்தாளத்தைத்தாக்க, லூரம்பெறுவோர்தம்பாலேயெளியர்
கறுவுதலிருப்பையுற்றுநோக்கி, னிரம்புறுகேடடைவது தாந்
தாந்தாந்தாமெனமுழவிகழ்த்திற்றன்றே. (9)

வேறு.

தகுந்திருமுகமுளார்க்குத்தனவழகில்லைகொங்கை
தகுந்தவர்க்கேமுகத்திற்றிருவிலையுலகின்றன்மை
தகுந்திலோத்தமையின்றோர்க்கிங்கிரண்டுமேசரியிவர்க்குத்
தகுந்தகுந்தகுமென்றுடறகுமெனமுழாத்தழங்க. (10)

வேறு.

சாலாட்டங்கொள்ளரம்பைமேனகையோர்போகிமுகச்ச
லைநோக்கிச், சோலாட்டங்கொளுங்கொடிகொள்வேள்கணையா
ல்நீராகமனைறன் செயனேக்காதிற், பாலாட்டமுற்றமையாண்
ஞாலிபக்கஞ்சுமன்றிப்பகருமின்பால்,*வாலாட்டற்கையமெ
ன்மீனுவென்னவேமுறுவலித்துவாலாட்டுற்றூர். (11)

என்வீணைமிசைபெரிதென்றிசைத்தநாரதனிராவணனேகே
ர்ந்தே, பெண்வீணைதாதோல்வியுற்றனனென்றனந்தவிலங்கை
க்கோனு, மென்வீணையிவர்கண்மொழிக்கொட்டுணையு மேலா
தெனறிசைத்தலாலே, யென்வீணையேவீணைமறுவீணைவீண்வீ
ணையென்றிசைத்தாள். (12)

வேறு.

வழிருவுகைந்தன்னிலேற்றமிக்கார்கண்முன்பே
பேழமையுளார்மிக்கவியம்பிடுமாற்றப்போல
ஆழுறச்சென்னியாநிபணியொலியாதிருப்பத்
தாழுறுபதபணிந்தசதங்கைகல்லெனவொலிப்ப. (13)

பானலங்கொண்டகண்ணும்பானலங்கொண்டபண்ணுந்
தானுறுவாடானுடத்தங்கலைநெகிழும்வண்ண
மீனனும்விழிபான்சுற்றவெளிப்படுமல்குல்கண்டே
வானவர்கண்முகிழ்ப்பச்செய்கண்டுமகிழ்ச்சிவாய்ந்தான். (14)

அன்னவன்றன்னைப்போகியானவனஃதுகண்டு
மின்னனேரிடையாளாடநோக்கவண்மேவுங்கொல்லோ
வென்னவாயிரந்திருக்குமெரியுறமனந்திருக்கிக்
கொன்னுறவிழித்துநோக்கிக்கொடுமொழிகூறலுற்றான். (15)

ஊனிடநோக்கித்தங்களுணவெனக்கருதலுற்ற
மீனிடரெய்துந்தன்மையறிந்திலைவெள்குகில்லாய்
தானுரைப்பிறந்தைசாபத்தாலம்மால்சார்ந்ததேபோன்
மானிடனுவாயென்றுவழங்கினன்மாற்றமன்றே. (16)

---

* வாலாட்டலென்பது வெண்சாமரை.

பவளவார்சடையெம்மண்ணல்பதத்தினுக்கன்பிராது
இவளுறுமனிதர்போலச்சிந்தைவேறுற்றதாலே
யிவளுமிங்கில்லாளாகிநினக்கிசையில்லாளாகிக்
கவளமாதியகொடுக்கக்கடவளென்றேகனார்தான். (17)

எனவிடைகொடுப்பவங்கணிருவருங்கவற்சிமெய்தி
முனிவுகொண்டாறுளஞனமுண்டகத்தனில்வீழ்ந்தா
மனநினிற்பற்றிலாதுநோக்குவோர்தமக்கிம்மாற்ற [றார்.
முனிவொடுமொழிவையென்னின்முதல்வவென்செய்வமென்

அடைக்கலம்புக்கபேரையாதாத்தோடளிக்க
லொருடைக்கரவணிந்தோனாதியோர்க்குறுதொன்மையன்றோ
புடைக்கலந்தார்க்குத்தீங்குபொருந்துறப்புகலாதுன்றன்
கடைக்கணுனேக்கியெங்கருணைசேர்வழியேகாண்பாய். (19)

செந்தணன்மேனிகொண்டோன்சேயிழையோடுந்தாழ
வந்தவாரணத்தோன்சொன்னவமைதியைமறுத்துபபேச
லெந்தஞான்றினும்விண்போகாதியம்பியமாற்றமின்னே
தந்தனனேமிதன்னிற்சனித்திடுமென்றுசாற்றி. (20)

புரவலனாகிநீவிர்பொருந்துபோகங்கள்யாவுங்
கரவதில்லாமற்றுய்த்தேகாலுக்குமௌலிசூட்டித்
தரவலனாதுமெம்மான்றாண்மலர்தலையிற்சூடி
யுரவலனாகிப்பூர்வவுருவொடேயுறுவீரென்றான். (21)

இருவருமனமுலைந்தேயெவர்வயினுதிப்பமென்றே
வெருவரலுற்றேயென்னதுயரநாமேவுவோமோ
கருவினிலடையலுற்றோமென்றுளக்கவற்சிபொங்கித்
தருவுறைநாட்டைநீங்கித்தரணியிற்சனிக்கலுற்றார். (22)

கவிலன்றனேவும்வேலைநாடிடுசுனந்தனந்தன்
கவலைகொண்மனத்தராயங்காரகன்கழற்காற்போதைத்
தவலருஞ்சிறப்பிற்போற்றித்தனைப்பிரிந்துய்வங்கொல்லோ
புவனியில்வருவம்யாமுமென்னவேபுழுங்கினரால். (23)

நீயிர்கேட்டிடுமொழிக்குநிகழ்த்துவன்கேட்பீரென்று
மாயிருஞாலந்தன்னின்மனிதராஞ்சாபம்வாய்ந்தேன்

தீயுறுமெழுகையொப்பத்தியங்குமானிடதேகத்திற்
போயுறப்புகன்றதாரேயென்றனன்புந்திமுன்னேன். (24)

அரியதோர்செவ்வாயென்னுமண்ணலேயயர்சேநின்னைப்
பிரிவெனுந்துன்பத்துள்ளுப்பெரியதோர்பேசுங்காலை
விரிதிரைஞாலந்தன்னில்வினையெனும்வலையிற்பட்டே
பெரிகதிரவன்முன்பட்டகிடம்போலெய்த்தேமென்றார். (25)

ஆதலின்வேறுமாற்றஞ்சொல்லிடாதயர்வதாகிப்
போதலேகருமமென்னுப்புந்தியனுகிப்போந்தான்
பூதலமீதியார்க்கும்பூமிகாரகனென்றோர்பே
ரோதலைக்காட்டுதற்கேயொருவிவந்துற்றனங்கண். (26)

பாய்திரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்ப்பண்ணையில்வளருஞ்செந்நெற்
போய்நெடுங்கமுகின்பாளையறுத்திடுங்கருவிபோல
மீயுயர்ந்சழகுவாய்ந்தமிளிர்வளமல்கனுற்ற
மாயெழில்மதியெனும்பேர்வாய்ந்திடுநகரொன்றுண்டால். (27)

அப்பதிதன்னின்மேவியாசருக்கரசனுனே
னுப்பதினெழுநூறென்னும்யோசனையுடையிலங்கைக்
குப்பதிதசக்கிரீவன்றன்னைக்கொல்லாமற்கொன்ற
துப்பதிற்சிறந்தகார்த்தியவீரியன்வழியிற்றோன்றல். (28)

வேறு.

இவனுக்குங்கற்பகத்தாருவுக்கு நேரெனப்புகலினீவதெல்லா, மெவனுக்குங்கொடுப்பதுநான்கொம்புதானெனத்தன்னையிழிவிற்கூறி, யிவனுக்குநானீடோவிலையிலையென்றிலைகாட்டியெய்துமாற்று, அவனுக்குநேராகவெதைச்சொல்வன்கொடுத்தவினுலுயர்வுற்றுனல். (29)

வேறு.

கருதலர்தம்மையெல்லாங்கடிந்திடுங்கதிர்வேற்கையான் [தான்
மருதிடைதவழ்ந்தோனெப்பவாய்மைகொள்செங்கோல்வாய்ச்
பெரிதறமியற்றிநின்றபிரதீபனென்னும்பேரா
னொருதனிக்கலாவதிக்காரிகையொடுமுவப்பின்வாழ்ந்தான். ()

அன்னவர்மகவிலாமையாற்றவுந்தவம்புரிந்தே
சொன்னநல்லறங்கள்யாவுந்தூய்மையின்மிகப்புரிந்து

கன்னயமொன்றுங்காணேமெனவுளநலிவடைந்தே
யென்னகாரணமோவென்றேயமைச்சரோடெண்ணினுன் (31)

மதியறியமைச்சர்தாமுமன்னவர்மன்னகேண்மோ
கதிமரித்தோருக்கீயுங்கவின்முதுகுன்றந்தன்னிற்
பதியுமம்வாமதேவப்பழமறைப்பனவன்றன்பால்
விதியினதியல்லைக்கேட்கின்விளம்புவன்றெரியவென்றூர். (32)

என்னலுமவணின்றேகியிறைவனுமமைச்சர்தாமுஞ்
செங்கெலுமூளரிக்காடுஞ்செறிந்தநன்செய்கள்சூழு
நன்னலமிருந்தமுத்தாநதிக்கரைநண்ணியாடிப்
பன்னுமம்மறையோற்கண்டுபணிந்தனர்பரிவுகூர்ந்தே. (33)

அருக்கனேரயில்கொள்வேலாற்காற்றவுமுகபன்கூறித்
திருக்கிளர்குசேசயத்தின்செவ்விகொள்வதனநோக்கி
மருக்கமழ்மாலைமார்பா வந்ததென்வழங்குகென்னப்
பொருக்கெனச்சூட்சியாளர்புரையறப்புகலலுற்றூர். (34)

அலங்கல்வேன்மன்னர்ப்பின்னரப்புவியாள்வாரின்றிக்
கலங்குறுமென்றேநெஞ்சங்கலங்கஞருற்றடைந்தா
னலங்கருணையிற்கொடுக்குநாயகநின்னையன்றித்
தலங்களின்வேறுண்டேயோவருளகெனத்தகைந்துநின்றூர். ()

ஆங்கவருரைப்பக்கேட்டவருமறைக்குரவனுனே
னீங்கொருநாடுமட்டோமெழுநிலவளாகமுற்றுங்
காங்கயன்போலேயாளுங்காதலனுதிப்பதற்கிங்
கோங்குறுவேள்விசெய்யப்படர்துமென்றுடனெழுந்தான். (36)

காவலனகரஞ்சென்றுகலப்பைகள்வெளவலுற்றுங்
கோவலின்மறையின்வாய்மையுயர்குரவரைவரித்துத்
தீவலஞ்சுழித்தெழும்பச்சேணமலர்மாரிதூற்ற
மேவுபுத்திரர்சேரிட்டிவேள்வியைவிழைந்துநின்றூர். (37)

மன்னவன்வலதுதோளும்வலக்கணுமகிழ்விளுடத்
துன்னலனிடதுதோளுமிடக்கணுந்துளங்கியாடக்
கன்னல்வேளுருவொடேவேள்வியின்பயன்கண்டதென்னப்
பன்னருஞ்சேயோன்சொன்னப்பாவைபோலுதித்துற்றூனல். ()

பத்திராங்கமதிவ்வாறுற்பவித்தெனப்பகரும்வண்ணம்
புத்திரன்சனகங்கண்டபுரவலனுவகைபொங்க
வித்தினோடீகையீகைவெறுப்புறவிழைந்தளித்தே
சித்திராங்கதனென்றோர்பேர்சிறந்திடச்செப்பினானால். (39)

சிறந்திடுசேயமைச்சர்சேனையின்றலைவனுக்கும்
பிறந்தவிவ்வரசனட்புப்பெறுமதிமந்திரிக்குந்
திறந்தெரிசிறுவராகிப்பிறந்தனர்நாமந்தெரி
னறைந்திடுசுமந்திரன்சித்திரகேதென்றுரைப்பரான்றோர். (40)

சேனையின்றலைவன்றானிச்சேனையின்றலைவனுக்கே
மானிடனாயுதித்தேவளர்தருகின்றகாலை
யானவைந்தாண்டின்பின்னரணிகொளுந்திலோத்தமைப்பேர்
மானெனுமருணோக்கத்தாளடைந்தமைவகுத்துரைப்பாம். (41)

படவரவல்குலார்க்குளொப்பிலாப்பாவையொப்பாள்
மடமிகுமன்னர்தம்மைவாளினாற்செகுத்துவாய்மை
நடையினிற்சேர்த்திடுங்காரணத்தினுச்சினிநகர்க்கண்
டிடதன்மமன்னனுக்குச்செவ்வியாயுதித்தாளம்மா. (42)

நிதிகளையிரண்டுந்தன்கைபெற்றிடுநிலைமைபோல்வான்
மதியினைக்கரத்திற்பெற்றுவளர்த்திடுமாற்றம்போலப்
புதியகாரணமாயிங்குப்போந்திடுவாட்குக்காந்தி
மதியெனநாமமிட்டுவளர்த்தனன்மகிழ்வுகொண்டே. (43)

வேறு.

அன்னகாலையிற்றாமராக்கதனெனுமரக்கன்
மின்னும்வான்பிறைசெறிந்தெனவிளங்குதண்டத்தன்
செந்நிறச்சிகைச்சென்னியன்றிருகுறுஞ்சினத்த
னெந்நிலத்தையுமுண்பனென்றேயெழுந்திவ்வான். (44)

தாளியென்னினிர்த்தூளிசெய்திடுமிகுசூட்சி
யாளியாமெனச்சொலும்விகடாட்சனுமமைச்சோ
டோளியர்கியபரிசனாதியரொருங்குறவே
கூளிதிண்படையேந்தவிண்ணுலகமர்குறித்தான். (45)

அமர்குறித்தவனாயிடையெய்தியேயரிய
தமரவெண்ணிறச்சங்கம்வாயூதினன்சார்ந்தே
யமரர்யாவருங்கூர்த்தனராகநின்றார்த்தார்
திமிலொலாமடங்குறநெடும்போரவண்செய்தார். [46]

திட்டர்வாய்க்குநேர்நல்லவர்நிற்பரோசொல்லும்
பட்டிவாய்க்குநேர்பண்புறுவோர்நிற்கப்படுமோ
மட்டிபோர்க்குநேர்நிற்பரோவமரர்கள்யலைந்தே
கட்டியேநலிவடையச்செய்தனர்தறுகண்ணர். [47]

கனகநாட்டினன்றேவர்கடோற்றமைகண்டான்
தினகரற்கெதிரிருளெலாங்கூடியேசேர்ந்தே
முனைபயிற்றிடல்போலவேயரக்கரைமுன்னிக்
கனசினத்தொடுதருக்கொடுமமர்த்தொழில்கண்டான். [48]

என்னபோர்புரிந்திடினுமவ்வரக்கருக்கியலான்
மன்னத்தோற்றனன்வச்சிரபாணியாமன்னன்
பின்னரப்பிரதீபன்பாலிவையெலாம்பேசி
நின்னையன்றியோராதரவிலையெனநிகழ்த்தி. [49]

தஞ்சந்தஞ்சமென்னாவியும்வாழ்வும்யான்றரித்தே
யுஞ்சிடும்படிக்கண்டகர்குழுக்களையொருங்கே
துஞ்சிடும்படிக்கருணைசெய்வாயெனத்துதித்தே
செஞ்செவிப்பெருந்தேரிலேறென்னவேசெப்ப. [50]

அட்டதிக்கினில்வாழ்வுறுமரசருக்கமைந்த
பட்டமுற்றவர்யாவரும்பணியும்பைங்கழலான்
சிட்டர்யாவருப்புகழ்தருசெல்வற்குச்சிறந்த
பட்டங்கட்டிவைத்தளித்தனன்பூமியைப்பரிக்க. (51)

மணியிழைத்தொளிர்வையத்திலேறுபுமன்னன்
றிணிகொள்வானவர்நாயகனோடுமேசென்று
துணிவுபெற்றிடுந்தாமராக்கதன்முனந்தோன்றித்
தணிவிலாமுனிவொடுமமர்க்களத்திடைச்சார்ந்தான் [52]

கண்டுசீபமுஞ்சீயமுமெதிர்ந்தெனக்கனன்று
பண்டுதேவருமவுணருமனமிகப்பதைப்ப

மண்டுபோரிடைவாளினும்வில்லினுமலைந்தே
யண்டமூலத்துங்கடலினும்போரினையயர்ந்தார். (53)

திரண்டதோளினரிவ்வணம்புரிதலுஞ்சிந்தை
புரண்டுமீதுறப்பொங்கியவன்மையிற்பொருதே
வெருண்டிடும்படிபொருவாமேலொருவர்மேவுறவே
யிரண்டுபேருமாய்ந்தெமபுரமேவிவீற்றிருந்தார். (54)

ஆவிநீங்கியவிப்பிரதீபனுமாசைத்
தேவிபாலுறும்படிக்குமாதலியிடஞ்சேர்த்துப்
பூவிலுய்த்தனன்சுக்கிரபகவனும்புனிதன்
றூவிச்சித்திராங்கதனிடம்வந்ததுசவமே. (55)

கண்டுநெஞ்சதுகலங்கினன்கண்கணீரருவி
கொண்டுவீழ்ந்தனனாழ்ந்தனன்றுயர்க்கடல்கூடி
விண்டுநீங்கினற்கியற்றுறுகடன்களைவிதியின்
பண்டுபோலவேபுரிந்தனனாகமப்படியே. [56]

தேவருக்கெலாநலஞ்செயின்வருவதுதீங்கோ
பாவகாரியைக்கொல்வனென்றேகிநீபடைத்த
வாவிநீங்கினைபானினைபகன்றிடேனென்று
தீவளர்த்ததில்வீழ்ந்துயிர்செகுத்தனடேவி, (57)

அன்னதன்மையைநோக்கலுமுன்னுளவமைச்சு
மன்னர்சேனையின்றலைவனுமன்னனுன்மாழ்கி
யின்னம்யாமிருந்தென்பயனென்னுறவென்றே
பொன்னினன்னகரத்திற்காண்குதுமெனப்போனார். (58)

விண்ணிடைப்பெறுமுறைமையர்கடம்மொடும்வேந்தன்
மண்ணிடைப்பிறந்தரசியல்செயும்வகைமதித்தே
மண்ணிடைப்பிறந்திடுபழவுழையருமன்னும்
விண்ணிடைப்புகுந்தாரெனச்சென்றுயேயினரால் (59)

அன்னதன்மையிற்சித்திராங்கதனெனுமண்ணல்
முன்னமேவுறுமமைச்சரின்சுதரொடுமொய்த்தே
யன்னர்மன்னவனாகவேமண்டமர்கடந்தே
தென்னர்சுந்தரபாண்டியனென்னவேசிறந்தான் (60)

காவிரண்டொடேழெட்டுமுங்நான்கிடநண்ணிற்
சோவியாம்பகையென்றுருத்தோன்றிடாதிருந்தும
போவியாக்குவோனரசனுவுருவொடுபோந்த
வேவினுருக்கோர்பகைமையுமுண்டுகொல்விளம்பின். (61)

ஆறிலெட்டினிலமைதரின்யாவராயிடினு
நூறிடுஞ்செயலொருவராலுடைத்துறப்படாதால்
வேறதாகியபகைபெறுவேந்தர்கடம்மைக்
கோறல்செய்துறும்வன்மையையாவரேகுணிப்பார். (62)

இறந்தமந்திரிக்கிழவர்தங்குமரர்களெவருஞ்
சிறந்தமந்திரராகியேதெரிவிழியிமைபோற்
பிறந்திடுமுடற்கவசம்போற்பெறுமுடலுயிர்போ
லறங்தெரித்திடுமரசனுக்கறிவெனவமைந்தார். (63)

மன்னவன்சினந்துரைப்பினும்வெறுப்பதைவையா
ருன்னிநற்பயனாகியகருமங்களொருங்கே
மன்னிநிற்பவர்வருகின்றபயனெலாம்வருமுன்
சொன்னவாய்மையர்கூற்றவனேற்பினுந்தோலார். (64)

ஈந்ததன்மையிற்கடந்தனனிரவலர்கடலை
யாய்ந்ததன்மையிற்கடந்தனனறிவெனுமளக்கர்
காய்ந்ததன்மையிற்கடந்தனன்கருதலர்கடலைத்
தோய்ந்ததன்மையிற்கடந்தனன்போகத்தின்றொடர்பே. ()

இன்னவாறெலாம்போகமும்பொருளுமேயெய்திப்
பின்னவாறின்றிப்பிஞ்ஞகனுலகநூல்பிறங்கச்
சொன்னவாறெலாமறமொடுதானமுந்துவன்றப்
பன்னுமாறரிதெனவுலகாண்டருள்படைத்தான். (66)

இருந்தகாலைபின்மாலவதாரமென்றியம்புங்
கரிந்தமேனிகொணாரதமுனிப்பெயர்க்கருணைப்
பெருந்திறத்தினன்விண்ணில்வாசவற்கண்டுபெயர்ந்து
வருந்திறத்தினனிவனுழிவந்தனன்மகிழ்ந்தே. (67)

முனிவனெய்தலுமெதிர்கொடுமுகமனிவிறைஞ்சிக்
கனிவருக்கியபாத்தியஞ்செயுமுறைகண்டான்

பனிகொண்மாமதியொளியுணுஞ்சகோரம்போற்பார்த்தே
யினியையோவென்னதவமிழைததேனென்றனிறைவன் ()

என்னக்கேட்டலும்விபஞ்சிகொண்முனிகளிப்பெய்தி
மன்னர்போற்றும்வீரக்கழலணிவடிவேலா
யன்னப்பேட்டினுக்கொப்புறுமாயிழையாற்கு
றன்னைக்கண்டதால்வந்திடுபவங்கொலோதகைபோய். ()

என்றுகூறலும்புடவியைப்புரந்திடுமேந்த
லன்றுபின்னருமுத்தமாங்கத்தடிசூடி
நின்றவிப்பவம்வந்திடுமாற்றமுநிகழ்த்திப்
பின்றொலைந்துய்யும்படிக்கருளபேசுகவென்றான். (70)

ஆயகாலையின்மன்னனையலர்முகநோக்கித்
தூபமூலகாரணனெனுந்துளவணிமார்பன்
மாயைமேவித்தன்மனமறுகுறுவனேன்மண்ணி
னீயிவ்வாறுறற்கையமென்னேவெனநிகழ்த்தி. (71)

முன்னமிந்திரனவையிடையியன்றவாமொழிந்து
மன்னனவன்றன்சாபத்தினீயிவண்வந்தாய்
மன்னுகின்றவக்காந்திமாமதியினைமணந்தே
துன்னும்வேழுத்தின்சிலையினேனென்னவேதுய்த்தே. (72)

வந்தகாரணமானபின்சாபத்தைமாற்ற
விந்துலாவுறுபத்திராரணியத்தினெய்தி
நந்திநாதன்றன்சபரியையன்பினினண்ணி
யெந்தையாரருள்புரிதருவரமுற்றுமெய்தி. (73)

பூவருக்கத்துப்புரவலர்ப்புதுமையாய்ப்பொருந்தி
மீவருக்கத்துவிண்ணவர்யாவர்க்கும்விளங்கு
மூவருக்குமேலாநவக்கோளெனமொழிய
நீவருக்கத்தின்வருகுவாயென்றனனெடியோன். (74)

என்றுகூறியேவிபஞ்சிகொண்முனிவனேகியபின்
றுன்றிருங்கதிர்வடிவெனத்துலங்கியதோன்ற
லன்றுறுந்திருக்காளையாம்பருவத்தைநண்ணிச்
சென்றுதிக்கினைவென்றிடச்சிந்தையிற்றேர்ந்தான். [75]

அமைச்சரோடெண்ணியணிரதமசுவமாவாதி
யிமைக்குமுன்குழுக்கொண்டிடப்பணைமுரசியம்ப
நிமித்தநோக்கியெண்டிசையெலாநேர்ந்துசென்றானுந்
தமைச்சரண்புகுந்தேபுகழொடுமுபசரித்தார். (76).

எங்குசெல்லினுங்கப்பணங்கட்டியேத்திட்டே
மங்கலஞ்சொலலல்லதுமற்றுமொன்றுளதோ
வங்குசெல்லுறும்போழ்திலக்காந்திமாமதியுஞ்
சிங்கமன்னனைவிழைவுறீஇச்செறிமயல்சேர்ந்தாள். (77)

மன்னர்மன்னவநின்புயந்தழுவியேமருவக்
கன்னல்வில்லவன்கணையினாற்காமுற்றேன்காண்டி
யென்னநைந்துநைந்துரைபகர்ந்திட்டனளீங்கிவ்
வன்னம்யாவளோவெனவவன்பராமுகமானான். (78)

வேறு.

மைபலாலடைந்தவென்னைமருவியின்பந்தராத
வெய்யனீயாதலாலிம்மேதினிபுரக்குநாளின்
மையலின்படையாதீரேழாண்டுநீமணம்புணர்ந்த
தையலைப்பிரிந்துதுன்பஞ்சாருவையெனச்சபித்தாள். (79)

சபித்திடலோடுமன்னன்றன்னுளக்கவலையின்றி
நபத்தினின்றிவணில்வந்தநாரதர்மொழியுமெண்ணான்
கபித்தங்கூவிள்நேர்கொங்கைக்காரிகைகாமமெண்ணான்
சுபத்தினினகரம்புக்குமணஞ்செயச்சூட்சியுற்றான். (80)

செவ்வியோர்தமையுச்சீனித்திடதன்மவேந்தன்றன்பால்
குவ்வியசுவர்க்கக்கொம்பனாள்மணங்குறித்தேயேவ
நவ்வினின்மிக்கோரேகிநரபதிதம்மிற்செப்ப
வெவ்விபுலையின்கண்யான்செய்புண்ணியமென்னையென்றான். (81)

சம்மதத்தொடுமிக்கொம்பைத்தான்கொடுவேந்தன்சார்ந்தா
னிம்மெனுமுன்னேவெந்தவேந்தனுமெய்திச்சூழச்
செம்மைத்தன்னகரந்தன்னைத்திருவுறவணிசெய்வித்துக்
கொம்மைசேர்கொங்கையாளைக்கோலத்தின்மணப்புரிந்தான்.

பலரையுஞ்செல்லவுய்த்துப்பைந்தொடியாளுங்கூடி
சிலைகொளுமதனன்போலுந்தேவிபூங்கொடியைப்போலு
மலகிலாச்சுரதலீலையன்னலுமனுபவித்தந்
நிலைமையாற்பன்னாளின்பக்கடலிடைழுேழுந்கினால். (83)

அலகினுட்சென்றபின்னர்கருப்பம்வந்தடைந்ததங்கண்
சிலதியரோடுங்காந்திமதியொடுஞ்சித்திராங்கன்
மலர்மலிதடைவசென்றுமலர்கொய்துபலேயய்விச
வலர்மலிசலக்கிரீடையார்வத்தினுடினுல். (84)

நீலஞ்செவ்வல்லிவள்ளைநெடுவராலினமொளிப்ப
வேலுநீர்த்திரைசுருட்டுஞ்சுழியுமவ்விடத்திறப்பச்
சாலவேகண்வாய்சாதுதகுங்கணைக்கால்வயிற்றி
னிலைமடிப்போடுந்தியரிவையுமாடினாளால். (85)

வண்டுபாண்முரலுஞ்செந்தாமரைமலரவடனந்தான்
குண்டுநீர்த்தடத்தின்மூழ்கியாடும்போதவைகுலுங்கல்
கண்டுதாமூழ்கியாடுங்காட்சியைக்கண்டோரெல்லாஞ்
செண்டுமொமுலையின்கண்கள்கறுத்தல்போற்றிகழுமென்பார். ()

மன்னவன்முகத்தினங்கைமலர்க்கையினீரிறைப்பான்
பின்னவனங்கைகொங்கைதன்னிலேபெரிதிறைப்பா
னென்னைநீகாண்பாயென்றேயவன்மூழ்கவிவள்கண்டுற்றே
பின்னைநீகாண்பாயென்றேமூழ்குவள்பெயர்ந்துந்தானே. (87)

வேறு.

இன்னவாறிவராடுறுமெல்லயி
னன்னமன்னவளாயிடைமூழ்கினாள்
பின்னையெங்கினுந்தேடிப்பெரிதுமே
மன்னுறுந்துயர்வாரியின்மூழ்கினான். (88)

வரிவளைக்கைமடந்தையைக்காண்கிலா
தருகிமன்னனுளந்தடுமாறியே
யெரியிலிட்டமெழுகெனவேந்தலு
முரிபபேடையிலஞ்சிலைபொத்தனன். (89)

கூல்மேறிப்பின்கோயிலையெய்தியே
யேலுமங்கைதனையிழந்தேனெனா
ஞாலமீதென்செய்வேனினிநானென
வாலமுண்டவன்போலயர்வாயினான். (90)

கோடிமங்கையர்தங்களைக்கூடினு
மீடிவட்கிணையோவென்றிரங்கியே
சூடுமாமணிநீங்குபுதத்தியோ
டாடுநாகமெனத்துயர்வாயினான். (91)

கள்ளுலாமுல்லைமல்லிகைக்கண்ணியைப்
புள்ளுலாவுறச்சூடிப்புயத்தினிற்
கள்ளிமாலையைக்காதலுற்றேனென
வெள்ளிமாதர்கடம்மையிருந்தனன். (92)

இன்னவாறிவணெய்த்தங்கிருத்தலா
லன்னநாடும்பரவசமாயிடப்
பொன்னனாடடம்புக்கபின்பூமியிற்
சொன்னகாதையைச்சொல்லலுற்றாமரோ. (93)

மாதர்காந்திமதியுமேயவ்வுழிப்
பாதலத்தினிலெய்தியபண்பினாற்
றீதிலாவத்திருநகர்க்கன்னிமார்
மேதகத்தம்மிறைவன்முன்விட்டனர். (94)

நாகராசனந்நாரியைக்காண்டலுந்
தோகைநீயெவண்சொற்றகையென்னவே
பாகுசேர்மொழிப்பைந்தொடியாளுமே
யோகையாகத்துளங்கியுரைக்கின்றாள். (95)

உச்சினீநகர்க்கோரிறையாகிய
செச்சையாலைசெறிந்ததிண்டோளினா
னச்சுறுந்திடதன்மகன்னாமனுக்
கிச்சையாஞ்சுதையென்னவிருந்தனன். (96)

வாமமிக்கபுயாசலமன்னவ
னேயமார்சித்திராங்கநிருபர்க்குச்

சேமவில்லறத்துற்றுத்திகழ்ந்துளே
ளுமங்காந்திமதிப்பேர்நவிற்றுவார். (97)

காந்தனோடுங்களிப்பின்மிகுதியாற்
பூந்தடத்திலவனொடும்புக்கபின்
போந்ததன்மைபுகலவறிகிலேன்
வேந்தனேசரணென்றுவிளம்பினாள். (98)

என்னக்கோல்வளையாளுமியம்பவே
மின்னுமென்சுதையென்றுவிளம்பியே
பன்னகத்துப்பணாமுடிமன்னவன்
கன்னிபோல்வைத்துக்காப்புளனாயினான். (99)

அங்கிருந்திடுமாயிழையாளுமே
திங்கள்பத்துங்குறியொடுசென்றபின்
சங்கம்வெண்மணியீன்றதகையென
வெங்கும்போற்றுஞ்சிறுவனையீன்றனள். [100]

சித்திராங்கதனென்றோர்திருப்பெயர்
வைத்துப்பேரனெனவேவளர்த்துமே
அத்திவையமதேறுமலகிலா
வித்தையாவும்விளங்கவுணர்த்தினான். (101)

மருவும்யட்சகன்மாமகளாகிய
வரிகொளோதிவித்யாப்பிரவாகியை
விரியும்வேதமுறைமணவேள்வியைப்
புரியியற்றினன்புந்தியுவந்தரோ. (102)

நாரிமுன்னர்நவின்றிடுசாபத்தா
னேருங்காந்தனைநீபுரிந்துற்றனை
கூருமாதரோடேகிக்குறுகுறச்
சேர்வையென்றுசிரோன்மணிசெப்பினான். (103)

என்றுபொன்மிளிரேந்திழையாரொடுஞ்
சென்றுறப்பன்னகத்திறைசெப்பலு
மன்றுமைந்தன்மருகியோடேயவ
ணின்றுபோற்றிநெறிக்கொடுசென்றனள். (104)

நாககன்னியர்நண்ணுநெறிக்கொடு
தோகையோடிவண்போந்தறஞ்சூழ்ந்திடும்
வாகைச்சத்திகொள்மன்னவன்கோயிலைப்
போகைமேயினள்புண்ணியமேயினாள். (105)

வேறு.

வளைதருகின்றகீழ்க்கடனுகத்தின்வான்றளையதன்கண்மேல்கடலி, னளைதருகமடங்கழுத்தினைநீட்டியலையினினுழையுமாறதுபோ, லிளையினுக்கரசன் பர்தலத்திருந்து மேந்திழைமார்பலர்சூழ, மூளையொடுமருகிதன்னொடுமமர்ந்தமொய்குழலினைக்கண்டான்முகமே. (106)

துறந்தமெஞ்ஞானதேசிகன் மீண்டுந்தோகையை பணந்திடல்போலும், கறந்தபால்முலைக்கணேறியேமடியிற்கலந்துறைதந்திடல்போலுஞ்,சிறந்தநற்றிருவின்செல்வனைப்பிரிந்தீரேழெனுமாண்டெல்லைதீர்ந்தே, யிறந்தவண்மீண்டும்பிறந்தவடனைக்காண்மகிழ்வினையென்னியம்புவனே. (107)

அறந்தழைவுற்றபுரவலனுள்ளத் தமைந்திடுக ளிப்பினையறைய்யின், பிறந்திடுமலடிமகவினைப்பெற்றுப்பெருங்களிப்பெய்துபெற்றியையுந், திறந்தருபெரியமிடியன்பெற்றிட்டசெல்வத்தினாறுகளிப்பினையு, மிறந்தவர்மீளப்பிறந்துவந்துற்றவுவகையுமிணையெனலென்னே. (108)

தடத்தினின்மூழ்கிச்சென்றபினெங்குசார்ந்தனையதனையானறியத், திடத்தின்மன்னவன்றானீன்றிடுபொன்னேசெப்பெனவுசாவிடலோடும், படத்தினின்மணிகொணாகர்கோனுலகைப்பார்த்தனன்பாதுகாத்துன்ற, னிடத்தினினுய்த்தானென்றனள்மற்றையெழின்மதிமுகத்தருமிசைத்தார். (109)

வேறு.

இத்தகைமன்னவனியம்பொணாமகிழ்
வைத்தவனாகவேமகவைக்கண்டுகண்
டுத்தமனாகர்கோனுதவிசெய்ததைச்
சித்தம்வைத்தெண்ணியேசிந்தித்தானரோ. (110)

நாகர்கோனுலகுறுநாரியோர்க்கெலாம்
வாகுபொன்மாலைவெண்டரளமாலிகை
கோகுலாதிபன்மணியிழைத்தகோடிக
மேகமாய்ப்பலவுமேயீந்தனுப்பினான். (111)

இன்னவாறலகிலாநாளிருந்துமே
பொன்னுலகெனப்பலபோகந்துய்த்தபின்
றன்னொருபாலனற்றரணிதாங்கிட
மன்னவனாகவேமவுலிசூட்டினான். (112)

ஆயபினாதரனைந்தமாற்றத்தைச்
சேயவன்மனத்திடைச்சிந்தித்தெண்ணியே
போயதென்பொருமலென்றேபுகன்றுதான்
றாயதாந்தலமதைச்சூழவேகினான். (113)

மணிமுத்தாநதியினைமருவியாடியே
பிணிமுற்றுவகையருள்பிறங்கலான்றனைத்
திணிமுத்தாம்வகைக்கணீர்சிந்தப்போற்றியே
யணிமுத்தாந்துதிபுரிந்தகன்றுசென்றனன். (114)

பத்திராரண்ணியமெனப்பகர்ந்திடு
முத்தமத்தேவதாருக்களோங்கிய
பத்தெனுந்திசையெலாம்பரிமளித்திடுஞ்
சித்திரவனத்திடைச்சேறன்மேயினான். (115)

என்புநெக்குருகிடவிதயநைந்துற
வன்பொருவடிவுகொண்டென்னவன்னவ
னென்பெறற்கிவ்வணமியைந்ததீண்டெனா
வின்புறுவனத்திடையெய்தினனரோ. (116)

தேவதாருத்தருசெறிகடத்திடைப்
பாவனாதீதமெய்ப்பரனைக்கண்ணுறீஇத்
தீவினைமுற்றுமேசெகுப்பனீண்டென்றே
யாவலாய்சபரியையாற்றமேயினான். (117)

தன்பெயராலொருதடமொன்றாக்கியே
மின்பெறுவேணியெஃவிமலனர்ச்சனைக்

கென்பெறவேண்டுமோவணைத்துமீட்டியே
பின்பெறுநலமெலாம்பெறமுயற்றினன். (118)

வேறு.

புலரியின்வாவிமூழ்கிப்புரிந்துறுநியமமுற்றி
மலமதையகற்றித்தூய்மைவழங்குபுண்ணியமணிந்து
தலைகரமூரஞ்சிரத்திற்றரித்திடுமக்கம்பூண்டு
தலைமறையுரைக்கும்பஞ்சாக்கரத்தைநாவுச்சரித்து (119)

தயிலமேயாதியர்னசாந்தமீருகச்சொற்ற
வயலுறுகன்னற்சாறுபலவகையானசாறு
வியலுறுமாக்காப்பெல்லாம்விளம்புமமனுவையோதிச்
செயலெலாமுற்றஞானச்செல்வருக்கபிடேகித்தான். [120]

வேறு.

*கம்பாலுமபிடேகித்துக்கம்பமினெஞ்சனுகிச்
செம்பாதியுமைக்குத்தந்ததேவற்கொவ்வோர்திறத்து
வம்பாருமலராலர்ச்சித்திருக்கின்மந்திரநிறைத்த
கும்பாபிடேகமிக்கக்குயிற்றினன்கண்ணீர்சோர. [121]

வேறு.

மெல்லியசிரையாலம்மேனிநீரினையேயொற்றிச்
சொல்லியனீற்றுக்காப்பைமணியினைத்தோயப்பூண்டு
வல்லியச்சருமத்தார்க்குக்கோசிகமருங்குடுத்திப்
பல்லியமார்ப்பவர்ச்சித்தொருவழிப்பட்டுநின்றான். [122]

புத்திரலாபத்திற்கும்புண்ணியத்திற்குமோங்கு
ரத்தொவியாலளிப்பேனெனுமணியசைத்துநன்கு
நித்தியமாதிநைவேதனமெலாநிரப்பிச்செல்வஞ்
சித்திபெற்றிடவளிக்குந்தீபதூபங்கள்காட்டி. [123]

தாழ்ந்தெழுந்துன்பதத்திற்றமியனுள்ளங்குவிந்தால்
வாழ்ந்துறுவேனெனநெஞ்சினிற்கரங்குவித்துவைத்து
வீழ்ந்தவைம்புலனென்றாக்கின்வீடுதான்பெறுவனென்ன
வாழ்ந்தசென்னியிற்குவித்துவள்ளலைவழுத்தலுற்றான். (124)

* கம்பு—சங்கு.

68121

சங்கராசிவமேபோற்றிதற்பரசிவமேபோற்றி
பொங்கராவணிந்தவேணிப்புராதனபோற்றிமேருச்
செங்கராதமியனென்னஞ்சிறந்திடச்செய்வாய்போற்றி
கங்கராவென்றேநின்றன்கருணையைக்காண்பேன்போற்றி (125

இறுமாப்புந்தீயுமொன்றேயென்பரத்தீயெங்கேனு
முறுமாற்றிற்சிலதுவீயுஞ்சிலதுய்யுமொன்னார்போலத்
தெறுமாப்புச்செயாதினத்தார்தமையெலாந்தீக்கலாலே
யிறுமாப்பெட்டுணையுஞ்சேராதென்னைக்காத்தருள்வைபோற்றி

வினையெனுஞ்சிறைப்படுத்திவிட்டனையதனானுயே
னினைவிலென்பயனடக்கையாவுநின்னெறியேயன்றிப்
பினையுமேதேனுமுண்டோபிரமபுரீசவேத
முனைவனேபத்ராரண்யமுத்தனேபோற்றிபோற்றி. (127)

என்றவன்வழுத்தலோடுமெம்பிரானுவகைபூத்துப் [றி
பொன்றிணிவேணியெம்மான்பொள்ளெனவிடைமேற்றோன்
நன்றுறுகாட்சிதந்துநவிற்றுறுவோருக்கென்றுங்
கன்றுறலுளதோவஞ்சேலென்றனன்கருணைக்கண்ணன். (128)

இந்திரன்சாபத்தாலீண்டெய்தினையஃதினாலே
வந்துதாளர்ச்சைசெய்தமாண்பினாற்சாபநீங்கிச் [ன்
சந்திரன்பின்னுங்கோளாய்ச்சரிப்பையென்றருள்செய்தெம்மா
சுந்தரவிலிங்கம்புக்குத்தோன்றுருத்துணையாய்நின்றான். (129)

ஆயபின்புரவலன்றானவ்வுருநீங்கிவிண்ணிற்
சேயவனாகியெவ்வெவ்வுலகினுந்திகழ்ந்துற்றானாற்
போயபினன்னான்பன்னியானபொற்றொடியினாளு
மீயுயர்நடமியற்றுமின்னெனவெய்துற்றாளால். [130]

ஆதலினப்பதிக்கங்காரகபுரமென்றாரு
மோதலினலங்காரகேசனாயுறைவனெந்தை
மாதலத்தவன்வாவிக்கண்மூழ்குபுவரதன்றன்னைக்
காதலினிறைஞ்சினெய்தாப்பொருளெதுகருதினோர்க்கே. ()

தேவலோகத்தில் கற்பகத்தருவின் நிழலில் காமதேனு சிந்தாமணி ஏவல் கேட்பச் சிங்காசனாதிபதியாய் வீற்றிருந்த தேவேந்திரமஹா

ராசன் கொலு வீற்றிருக்குஞ் சமயத்தில் திலோத்தமை பரத்நாட்டியஞ் செய்யக் கண்களிகூர்ந்து மகிட்சியாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவள் தன் வஸ்திரம் நிகழும்படி கரகரவென்று சுழலும்போது அவள் நிதம்பஸ்தானத்தைக் கண்டு தேவர்களெல்லாங் கண்களை மூடிக்கொண்டார்கள். அங்காரகன்மட்டுங் கண்டு புளகாங்கிதம் பொருந்தினன். அது கண்ட இந்திரன் கோபங் கொண்டு அவனைப் பார்த்துக் கொடுமையான மொழி கூறினன். என்னவெனில் முன்னம் மஹா விஷ்ணுவானவர் பிரந்தையை இச்சித்து மானிடவுருவம் பெற்றதுபோல நீயும் இவ்விடம் விட்டுப் பூமியில் மானிடனுவாயென்று சாபமிட்டான். இவளும் உனக்கியைந்த மனைவியாகக் கடவளென்றான். அவர்களிருவரும் வணங்கி மனதிற்களங்கமில்லாது பார்ப்பவருக்கு இப்படிச்சொல்வதுமுறையோ யாங்கள் கடைத்தேறும்வழியருள்செய்வாயென்று வணங்கினார்கள். அப்போது தணியாத கோபமுடையவனாய் நீவிர் பூமியில் இராசாங்கத்திற் பிறந்து போகங்களை யனுபவித்துச் சிவபெருமானருளினால் வரக்கடவீரென்றான். அப்போது அங்காரகன் ஏவலாளர் நாங்கள் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டோங் கூட வருவோமென்றார்கள். அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு மதியென்னும் பட்டணத்தில் பிரதீபனென்னும் பெயரையுடைய இராசனுக்கும் அவன் மனைவி கலாவதியென்னும் மனைவிக்கும் புத்திரகாமேஷ்டியாக பலத்தினால் புத்திரனாகப் பிறந்து சித்திராங்கதனென்னும் பேர் வாய்ந்திருந்தான். அவன் ஏவலர் இந்தவரசன் சேனாபதிக்கும் மந்திரிக்கும் புத்திரராகப் பிறந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்தனர். உச்சினிநகரத்தில் திடதன்மவிராசனுக்குத் திலோத்தமை பெண்ணாகப் பிறந்து காந்திமதியென்னும் நாமம் பெற்று வளர்ந்தனள். அக்காலையில் தூமராக்கதனென்னும் அரக்கன் விகடாட்சனென்னும் மந்திரியோடு தேவலோகம் போய் தேவர்களோடு போர் செய்தபோது தேவர்கள் தோற்றோடினார்கள். அதைக்கண்டஇந்திரன்றானும் போர்செய்துதோற்றான். பின்னர் பிரதீபவிராஜனிடத்திற் சொல்லி உன்னையன்றி வேறு துணை யெனக்கில்லையென்றான் அந்தப் பிரதீபவிராசன் தன் புதல்வனான சித்திராங்கதனுக்குப் பூமி பரிபாலனஞ் செய்யப் பட்டங் கட்டி வைத்து தான் இரதத்திலேறிக்கொண்டு போய்ப் பெரும் போர் செய்து இருவரும் எமபுரமடைந்தார்கள். உடனே சுக்கிரபகவான் பிராணனீங்கிய சவத்தைத் தேர்ப்பாகனிடஞ் சேர்த்துப் பெண்சாதி பிள்ளையும் பார்க்க அனுப்பினான், சித்திராங்கதன் கண்டு மெலிந்து கடன்களை முடித்தான், அவன்தேவியும் அக்கினிப்பிரவேசமாயினள் அவன் மந்திரியுஞ் சேனாதிபதியும் இறந்தவுடன் அவரவர்கள் புத்திரரைத்தன் மந்திரியாகவுஞ் சேனாபதியாகவும், வைத்துக்கொண்டு திக்குவிஜயஞ் செய்து, அரசாக்ஷி செய்து கொண்டிருக்குங்காலத்தில் விஷ்ணு அவதாரமான நாரதமுனிவர் வந்தெய்தினர் இராசனுமுபசரித்து அர்க்கிய பாத்தியமுதலானவை செய்து

பசரித்தான். நாரதமுனிவர் முன்னடந்த காரியங்களைச்சொன்னார். சொல்லியபின் காந்திமதியைவிவாகஞ்செய்து சுகத்தையனுபவித்துப் பத்ராரண்யக் கடவுளைப் பூசித்துச் சாபநீங்கி வருவாயென்று போயினார். அதன்மேல் இராசன் காளைப்பருவமடைந்து எங்குஞ்செயம் பெற்றகாலத்தில் காந்திமதியுங் கண்டு விரும்பினாள், அரசன் பராமுகமானான். அப்போது அரசனைக்கண்டு நீவிவாகஞ்செய்த பெண்ணைப்பதினாறு வருடஞ்சுகமனுபவிக்காமல் பிரியக் கடவாயென்று சபித்தாள். அரசன் கவலையின்றித்தன்னகரடைந்து மந்திரிகளை உச்சினி திடதன்ம மன்னவனிடத்திற் பெண் கேட்க அனுப்பினான். போய்கேட்டவுடன் அவனுங்கொண்டு வந்து விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். சிலகாலஞ் சென்றபின் கர்ப்பமடைந்தாள். வசந்த காலத்தில் பாங்கிமாரோடு மனைவியுடன் ஜலக்கிரீடை செய்தான். மனைவியைக்காணுமல் விருத்தமுற்றவனாகி யரண்மனை போய்ச்சேர்ந்தான் காந்திமதியும் பாதாளத்திலழுந்தினாள். அவ்விடம் நாககன்னிமார் நாகராசாவின் முன் கொண்டு போய் விட்டார்கள் அவனும் இப்பெண்ணின் வரலாற்றை முற்றினுங்கேட்டுத்தன் பெண்போலப்பாதுகாத்தனன். காந்திமதியும் பாலனைப்பெற்றனள், அச்சிறுவனுக்குச் சித்திராங்கதனென்றுநாமந்தரித்து வளர்த்துக்கலாபண்டிதனாக்கி யக்ஷன் மகளாகிய வித்தியாப் பிரவாகியை மணஞ் செய்வித்து அனுப்பினான். காந்திமதியும் மகனுடனும் மருமகளுடனும் நாககன்னியர்சூழ வந்து நாயகனைக்கண்டு அளவளாவி நாயகனுக்கு நடந்த சமாசாரஞ் சொல்லிக் களிகூர்ந்திருக்குங்காலையில் நாயகனும் அந்நாககன்னியர்க்கு மரியாதை செய்தனுப்பியபின் மகனுக்குப் பட்டங் கட்டிவைத்து நாரதர்சொன்னபடி விருத்தாசலம் வந்து மணிமுத்தாநதியாடி பத்ராரண்யம் வந்து தன் பெயராலொரு தீர்த்தமுண்டாக்கி யுதயகாலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து விபூதி உருத்திராட்சந் தரித்துக்கொண்டு பஞ்சாட்சரஞ் செபித்துக்கொண்டு சிவபெருமானுக்குத் தைலமாதியாக சந்தனமீறாக அபிஷேகஞ் செய்து விபூதி உருத்திராட்சந் தரித்துப் பட்டு வஸ்திரமணிந்து அர்ச்சனை செய்து பூசனை முடித்தான் எம்பெருமான் மிகக் களித்து இடபத்தின் மேலெழுந்தருளி நம்மைப்பூசித்தபடியால் சாபம்நீங்கி அங்காரகனாகுவாயென்று திருவாய்மலர்ந்து லிங்கத்தினெழுந்தருளினார். மன்னனும் அங்காரகனாகிப் போயினான். திலோத்தமையுந் தேவலோகஞ்சென்றாள் ஆகையால் இப்பதிக்கு அங்காரகபுரமென்றும் அங்காரகேசனென்றுஞ்சொல்ல விளங்கும் இத்தடாகத்தில் மூழ்கி அங்காரகேசனை வணங்கல் அவர்களுக்கு யெல்லாப் பொருளுங் கைகூடும்.

முற்றும்.

இராகவன்பூசவிணப்படலம்.

தராபதிபோற்றியேசாபநீத்துமேல்
விராவியகாதையைவிழைந்துரைத்துமே
யராவணைதுறந்துபோந்தயோத்தியெய்திய
விராகவன்சரிதையையியம்புவாமரோ. [1]

உம்பரின்விபுதருக்கூறுசெய்திடுஞ்
சம்பரனைச்செகுத்திட்டதாரினு
னம்பரன்றனையடிபரவுநன்றியா
னிம்பரிற்புகழயோத்தியிலியைந்தனன். (2)

அசரதந்தனைவிண்ணோர்க்காக்குமாமகஞ்
சசரதமாகவேபுரிந்ததன்மையான்
கசரததிரகமாக்கடல்கொள்காவலன்
றசரதனெனப்பெயர்தரித்தமேதக்கோன். (3)

அறுபதினாயிரமாண்டுமாண்டுமே
சிறுவனில்லாமையேதெய்வவந்தனை
யிறுதியின்றிழைத்துமேயேற்றகான்முனை
யுறுமகமியற்றினனுண்மையாகவே. (4)

அன்னதின்புண்ணியப்பெருக்கினாற்றினான்
மன்னகிலாண்டங்கடம்மைவாய்ப்பெயு
முன்னவனென்றிடுமுராரிதானுமே
யன்னவன்சுதனெனவவதரித்தனன். (5)

கராசலங்காத்திடுங்கரியமாமுகிற்
றராதலமீதினிற்சனகத்தன்மையால்
விராவியமறையெனும்வதிட்டமேதக்கோ
னிராமனென்றிடுமபிதானமிட்டனன். (6)

வேறு.

அன்னவன்றன்றம்பியெனவொருமூவரவதரித்தார்
முன்னவன்றன்றேசிகனாற்கலையெலாமுற்றுணர்ந்தான்

சொன்னபுரியெனுமிதுலைப்பார்த்திபன்றன் சுதையென்னு
மின்னவிடையாடன்னைவில்வளைத்துவேட்டனனால். (7)

வேட்டனராகவன்றந்தையாய்வரத்தைமேற்கொண்டே
தேட்டமுறவேதாவமெய்தியநாடிருந்திழையைக் [ணின்
கோட்டகனாய்த்தறுகண்ணன்கொண்டொளித்தானிலங்கைத
மீட்டவளைக்கவர்வுறவேண்டுறுமுயற்சிமிக்குற்றான் (8)

நெல்வேலிநாட்டிறைவன்கவிக்குலநாதனைநேர்ந்து
கொல்வேலிராவணனைக்கோறல்செயக்குறிக்கொண்டு
நல்வேலியாயறத்தைநான்மறையையியற்றியிட
வல்வாலிதனைக்கோறியிருந்தனனம்மழைக்காலம். (9)

உத்தராபூமியின்கண்ணப்பதியையொருவியே
மித்திராரொடுசெல்லும்வேலைதனிலேஜீவன்
முத்தரார்ந்திடுமகிமைஏவுலகும்பரிமளிக்கும்
பத்திராரணியஞ்சென்றுற்றானப்பருதியான். (10)

அவ்வனத்திலெய்துதலுந்தேவதாராதவினாற்
திவ்வியமாமணத்தினுக்கேசேணுலகோர்வந்திறுத்தா
ரவ்வியநீத்தருந்தவர்கடவங்குயிற்றுமமைவினா
லெவ்வுலகிலிதற்கிணையுண்டெனவுவகையெய்தியே. (11

புறம்புமயிர்பூவாதகுருளையொருபாற்புகுந்தே
கறந்திடல்போனூட்டுறும்வல்லியத்தின்பாலினைக்காணா
திறம்பெருகுமான்குருளைதின்றொருபாலூட்டிடக்கண்
டறம்பெருகுமிடமிதெனவறிவுற்றானறிவாளன். (12)

தினமேவும்வெய்யவன்றன்செங்கதிரங்கெய்தாம
வினமேவுபறவையெலாஞ்சிறையினாலெரிமூட்டி
மனமேவுபகையின்றிக்குளிர்காய்ந்துவாழ்ச்சியினால்
வனமேன்மைதனைக்கண்டுமகிழுற்றான்வரிவில்லான். (13)

சிலைநெடியகரந்தரித்துத்திரிவேடரங்கெய்திக்
கொலைபுரியுநஞ்செயிற்றுப்பணவரவின்குழுக்கடமைத்
தலையணையாய்வைத்துறங்குந்தன்மையினாலவ்வனத்தி
னிலைமைதனையாவரேநிகழ்த்தலாந்தகையத்தே. (14)

இத்தகையமேன்மையுறுந்தேவதாருகளியைந்த
பத்திகொளுந்தாவத்தைப்பார்த்துமகிழுறுமன்னன்
முத்தனையமுறுவல்வைதேகியைத்தேடுமுயற்சியால்
சித்தமதிலென்செய்வேனெனமருண்டுதெருண்டிலான். (15)

அவ்வேலையங்குறையும் பிரமேசனருளினால்
வெவ்வேலையகழிசுலாமிலங்கைநகர்மேவியே
தெவ்வேலையமர்செற்றுத்தேவியில்லாடனைக்கொண்டு
செவ்வேநீவாழ்கென்றாகாயமொழிசெப்பியதால். (16]

வேறு.

என்றுரைத்திடுமொழியினையிராகவன்கேளா
நன்றுநன்றெனவுளங்களிப்பெய்தியேநாடி
யின்றுநாமெண்ணுங்காலையிம்மொழிபோல
வென்றுங்கேட்டிலேமீததிரேகமென்றெண்ணி. [17)

இத்தகைக்கிறும்பூதிவணிருந்திடல்வேண்டு
மெத்தவென்றுசுற்றெங்கினுநாடுறும்வேலை
பத்தருக்கருள்பழுத்தொழுகுறும்பரஞ்சுடரைக்
கர்த்தனாகியவருட்பெருஞ்செல்வத்தைக்கண்டு. (18)

கண்டுகைமுகிழ்த்தஞ்சலிசெய்துகம்பிதத்தைக்
கொண்டுநாத்தழுதழுத்துமிக்கற்புதங்கூர
விண்டுநான்முகன்முதலினரேவரும்விழைந்தே
தொண்டுசெய்திடநின்றவனிவனெனச்சொல்லி (19)

திருவருட்குறியாகியவிறைவர்க்குச்சிறந்த
குருவருட்பிரகாசத்தாற்பூசனைகுயிற்றிப்
பெருவருட்பெறுவேனெனவயோத்தியிற்பிறக்குங்
கருவரப்பெறலுற்றிடுங்காகுத்தன்கருதும். (20(

தனதுபேரினாற்றாத்திரிநாயகத்தலைவன்
மனமுவப்பொடுமிறைவனுக்காட்டவும்வானோ
ரனைவரும்பவிதிற்படிந்துபுண்ணியமமைவுறவுங்
களமுழூம்பெருந்தீர்த்தமொன்றவ்வழிகண்டான். (21)

தினந்தினமரகதலிங்கபூசனைசெய்யு
மனந்தனைப்பெறலுற்றுச்சைவாகமப்படியே
முனைந்துநின்றவனுபகரணங்களைமுற்று
நினைந்துபெற்றபின்சரியைநிகழ்த்துறநேர்ந்தான். [32]

நானமாடித்தன்மேனியினறியபுண்ணியமுங்
கானமாடியமணியொடும்புனைந்துசெய்கடன்க
ளானவாறெலாமியற்றியென்னற்புதனுறையுந்
தானநாடினன்செய்முறைவிதியினைச்சார்ந்தான். (23)

எண்ணெயாதியாச்சாந்தமீறுக்வேயியற்றும்
வெண்ணெய்பாறதிமதுமுதல்பலவையும்விழைந்து
பெண்ணையாகத்திற்பாகம்வைத்தருள்செய்பிஞ்ஞகர்க்குக்
கண்ணைநீரொடுமாட்டுபுவரன்முறைகண்டான். (24)

மஞ்சனத்திருநீரினைத்துடைத்துமெய்வடிவில்
செஞ்செவேதிருநீற்றொடுமணியினைத்திகழ்த்தி
கஞ்சமாதியமலரினாலர்ச்சையைக்கண்டு
மஞ்செழுத்தைநாத்தழும்புறப்பயின்றனனங்கண். (25)

மற்றுமுள்ளனதூபதீபாதியமாற்றம்
கற்றநூனெறிமுறைமையினியற்றியேகனிக
டெற்றியேநிவேதனஞ்செய்துசிந்தைநைந்துருகிப்
பற்றிலான்பதம்பற்றுளனாய்ப்பராய்ப்பகர்வான் (26)

வேறு.

பிரமன்மாறேடநின்றபிஞ்ஞகப்பிரானேபோற்றி
அரகரபெருமநாயேனிடர்தீர்க்குமண்ணல்போற்றி
புரகரநீலகண்டபுண்ணியப்பொருளேபோற்றி
வரமிகக்கொடுத்தாளுற்றவள்ளலேபோற்றிபோற்றி. [27]

ஆறெனுமிருதுக்காலமாகவேயமையலாலே
யேறியமானன்றீகால்மேதினிவிண்ணீயன்றே
தேறுமாறடியேன்சிந்தைதெருண்டுறவருளுகிற்பாய்
மாறிலாக்கருணைவாழ்வேவாதனேபோற்றிபோற்றி. (28)

என்னெண்ணம்யாதுமின்றியிமைப்பினினழிவதல்லா
லுன்னெண்ணம்போலேவியாதுறுதியாயுளதுகொலோ
மின்னெண்ணும்பின்னல்மோலிவேதனைவிளப்புநாயேன்
றன்னெண்ணம்விளங்கவிண்டுதழைந்திடச்செய்வைபோற்றி. ( )

மிண்டுசெய்வார்க்குநன்குமேவுறப்புரிகிற்பாய்நின்
றொண்டுசெய்வாருக்கூறுபுரிவதுசுருதியாமோ
கொண்டசேயதுவுந்தானுங்கொண்டாடுவோர்யாலன்பு
கண்டுறுமென்னுமாற்றமெய்யன்றேகருணைமூர்த்தி. (30)

வேறு.

பாதகந்தனைப்பாறவே
சாதகஞ்செயுஞ்சங்கரா
வேதநான்கும்விரும்பிய
போதனேயருள்போற்றியே. (31)

தேவதாருசெழித்திடுந்
தாவமேவியதற்பரா
தேவதேவசிகாமணி
பூவைநாயகபோற்றியே. (32)

ஏகநாயகவேந்திழை
பாகநாயகபத்தியோர்
மோகநாயகமுத்தியின்
போகநர்யக்போற்றியே. (33)

சித்திராங்கவிசிட்டன்மு
னத்தியேத்திடுநாதனே
பத்திராரணியப்பரா
சத்திநாயகசரணமே. [34]

வேறு.

என்றுநைந்துநைந்துருகியேயின்னணங்கரைத
னன்றுவந்திடுநண்பரையடிமைகொளுத
னன்றுவந்தனனுகியேயாரருள்விளையத்
துன்றுநன்மைசேர்காயவாணியினென்றுசொல்லும். (35)

வியன்கொண்டுற்றமேதகுமயோத்தியின்வருவேந்தே
யயங்கொண்டுள்ளத்தின்வேறொன்றுமுன்னலையன்பி
னபங்கொண்டர்ச்சனையைப்புரிந்திடுபயனினண்ணுரைச்
செயங்கொண்டுற்றவை தேகியைப்பெறுகெனச்செப்பி. (36)

பொய்துலாவியவரக்கரைப்புடவியிற்போக்கிச்
செய்யுமாமறைமுறைவழிச்சீர்பெறத்திருத்தி
மெய்குலாவுறுமரசர்செங்கோன்முறைவிளக்கி
வைகும்வைகுந்தமேவியேவாழ்கென்றான்வள்ளல். (37)

எனப்பணித்திடக்கேட்டிடுமிராகவன்றானு
மனமுவப்பொடுபன்னிவைதேகியைமருவத்
தனதகத்திடைப்பெற்றனன்போலவேதளிர்த்தவ்
வனமகன்றபின்கவிக்குலத்தொடுசென்றான்மார்க்கம். (38)

அயோத்தியாபுரியையாண்டுவந்த தசரதமகாராசனென்பவர்புத்திரனில்லாமையால் புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ் செய்தபடியால் அகிலாண்டநாயக மகாவிஷ்ணு அவதரித்தார். அவர்தம்பிமார் மூவர்பிறந்தார். அவர்களுக்கு நாமம் வசிஷ்டர் இராமர், பரதர், லக்ஷ்மணர், சத்துருக்கனென்று வைத்தார். அந்த ராமமூர்த்தியானவர் மிதுலாபுரியில் வில்வளைத்து சீதையைவிவாகஞ்செய்தனர். பின்பு பிதுர்வாக்ய மாதுர்வாக்கியம் பரிபாலிக்க வனம்போனகாலத்தி லிராவணன் சீதையைத்தூக்கிக்கொண்டு போய் இலங்கையிலொளித்துவைத்த காலத்தில் அவனைக்கொல்லச்சுக்கிரீவசம்பாஷணைஞ்செய்து வாலியை வென்று சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு தெற்கேசெல்லுமளவில் பத்ராரண்ணியஞ்சென்று யெழுந்தருளி வருத்தமுற்றிருக்கும்போது ஈஸ்வரனருளினால் பகைவரைக்களைந்து சீதையைமீட்டுக்கொண்டுவருவாயென்று மொழிந்த வசரீரியின்றிருவருளையெண்ணிச்சுத்திப்பார்க்கும்போது மகாலிங்கத்தைககண்டு மகிழ்ந்து தனது பேரினால் தீர்த்தமுண்டாக்கி தினந்தினம் மரகதலிங்கத்தைப்பூசைசெய்யும்முறைபோல் ஸ்நானமாடி விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்துப்பஞ்சாக்ஷரஞ்செபித்துப்பூசனைசெய்து தோத்திரஞ்செய்தகாலத்தில் பின்னுமையனருளாலாகாயவாணியா லஞ்சவேண்டாம் பகைவரைச்ஜெயித்துச்சீதையைப்பெற்று நீதிமுறையை நிறுத்தி வாழவுற்று வைகுந்தமடையக்கடவை யென்றதைக்கேட்டுத் தென்சமுத்திரமடைந்தார்.

முற்றும்.

அருச்சுனன்பூசவிளைப்படலம்.

உருச்¶சிதம்பரம்போன்றிடையாடனைபுன்னி
வரிச்சிறைத்தும்பிமலரினாலெந்தகாண்மலரி
லருச்சனைக்குகந்துற்றதாமற்புகழுரைத்து
மருச்சுனன்புரிந்துற்றதையறிந்தவாறறைவாம். (1)

கத்துவாருதிசூழ்புவிபெரும்புகழ்கதவு
மத்தினாபுரிப்பதியினிலிறைவனாயமர்ந்த
முத்தமாலிகைபுனைதருபொருப்புறழ்மொய்ம்பன்
மத்தமால்களிறனையவன்மதிகுலமன்னன். (2)

யாண்டுமெய்ப்புகழ்பெற்றிடுமரசரேறனையா
னீண்டகோலினினிகரறுவாய்மையினிமிர்ந்தான்
காண்டொறும்வெறுப்புற்றிடவெறுக்கையீகையான்
பாண்டுமன்னவனெனுமபிதானமேபடைத்தான். (3)

செந்துவர்த்தவாய்த்திருமகள்கருணையிற்சிறந்தான்
குந்தியென்னுங்கோதையினெடுங்கோதைசூழ்கிடந்த
கந்தவார்குழன்மந்திராதேவியைக்களிப்பின்
வந்துமாமணம்புரிந்துவந்திருந்தனன்மன்னே. (4)

தவமுறுங்கலைக்கோட்டுமாமுனியிடுசாபக்
கவலையுற்றிடுதுயரினன்கருத்தினிற்காமச்
சவலமுன்னிலனாகியேதாவமேசரித்து
மவலமாயினனில்லவரொடுமியங்கரசன். (5)

காதன்முற்றிடாக்குந்திதான்கன்னியாம்பருவத்
தாதரத்தினிற்றந்தையினேவலினறவோர்
மாதவப்பயனாற்பெறுமந்திரமதனாற்
பூதலத்திடைவரித்தனர்தேவரைப்போற்றி. (6)

போந்தவிண்ணவர்யாதுவேண்டுறலெனப்புகல
மாந்தருட்பெறுகதிதருமகவிலாமையினா

¶ சிதம்பரம் - சிதாகாயம்.

னாந்துதித்தனமென்றனரகமகிணண்ணிக்
காந்தாராகியேயிருவரைப்புணர்ந்தனர்களித்து. (7)

தருமன்வீமனொடருச்சுனனனுசராய்ச்சாற்று
முரிமைபெற்றிடுநகுலசாதேவனென்றுரைக்கு
கிருபரோறனாருதித்தனர்நீணிலமிசைச்சற்
கருமம்யாவுமைந்தாகவேமுளைத்திடல்கடுப்ப [8]

ஐவருக்குளேதலைமைமிக்குயர்தரச்சமைந்தே
மெய்வருக்கமும்புகழ்மையுங்கல்வியும்விறலும்
பொய்வருக்கமொன்றில்லராய்மானமும்பூண்டா
ரைவருக்குநேர்மூவரைப்புகன்றிடலாமோ. [9]

அனையர்யாவருங்குருமொழியமைந்தனராகி
வினையுந்தூய்மையும்விழுப்பமுமொழுக்கமுமேன்மே
னினையுநீதியுநெறியுநன்னிலைமையுநேர்ந்தே
யினியபூசனைப்பத்தியுமீறிலர்தியைந்தார் (10)

சாயமின்னதென்றியாவருமறிவருந்தகையோர்
மேயகாவலர்யாவரும்விழைதரவில்லை
மாயிரும்புவியினில்வளைத்தாயபாஞ்சால
தேயக்கொற்றவன்சிறுமியைத்திருமணஞ்செய்தார். (11)

மாதுவாக்கியமுண்மைபெற்றிடவுளமதித்துச்
சாதுவாய்ந்துளோரைவருமொன்றியேசார்ந்தே
கோதிலாவொருமனத்துடனைம்பொறிகூடு
மேதுவென்னவேமேவினரன்னவட்கியைய. (12)

சிறிதுநாளகன்றிட்டபின்வியாசனார்சேர்ந்து
பிறிதொர்மாற்றமாய்பேர்க்கொராண்டன்னபெய்வளையைச்
செறியவாழ்விரேற்சீற்றமில்லீரெனச்செப்பி
நெறியமைத்தனர்நின்றனரவருமந்நிலையே. (13)

ஒவ்வொராண்டதற்கொருவர்பாலிருந்துமற்றோராண்
டவ்வரம்பெனச்செல்லுமப்போழ்தினிலாண்டி
லெவ்வமேகமற்றையரைநெஞ்சினுமிணங்கேனென்
றவ்வெரிப்புகழூழ்குபுவர்ழ்குவளவணே. (14)

ஆயகாலையிற்றருமரோடுறைந்திடுமாண்டிற்
சேயரிக்கருங்கண்ணிசிற்றடியினைத்தெரிய
மாயனேயனாகியகிருட்டினனிருமலர்க்கண்
பாயநோக்கினனென்கொலோபளகெனப்பரிந்தான். (15)

பார்த்தனோக்கிடுபளகினாற்பரிவுளனாகி
மூத்தவன்றிருத்தாட்டுணைமுளரியைமுடிமேற்
சாத்திநீக்குறும்வகைமைபெற்றேருவெனச்சாற்றத்
தீர்த்தயாத்திரைசெய்கெனமொழிதலுந்தெருண்டான். (16)

காண்டிபச்சிலைதரித்திடுவிசயனுங்காளை
யாண்டுநின்றகன்றலகிலாநதிகளுந்தலமுங்
காண்டொறும்படிந்தானந்தக்கட்புனலுகுப்பப்
பாண்டிநாட்டுளநதியெலாந்தலமெலாப்படர்ந்தான். (17)

அத்தினாபுரிக்கதிபனுமவனுறைந்தகன்று
முத்திலங்குமுத்தாநதிகண்டதின்மூழ்கிச்
சித்தியாவையும்பரவினர்க்களித்திடுஞ்சிறந்த
பத்திராரணியத்தினிற்புக்கனன்பரிவால். (18)

எங்குமேசிவதரிசனமின்றியேலவையு
அங்கையாலள்ளிக்கொண்டுணாவிரதத்தினமைந்தான்
சங்கரன்றனையன்றுகாணாதவிச்சழக்கா
னுங்கிடேனென்றுமென்றுதன்னுளத்தொடுநுவன்றான். (19)

பூசைசெய்திடாவுணவதுபுழுப்பிணமென்றே
மாசினாலெலாமுரைத்திடும்வாளினிற்றீயி
னாசமாவதுநலமஃதின்றெனினாடி
னீசர்மேனியைத்தீண்டிடினிழுக்கெனநேரும். (20)

வேறு.

பூசனைசெய்யாக்கையுப்புராந்தகன்புகழையெண்ணிப்
பேசுதலிலாதவாயும்பேறெனப்பெற்றுநின்ற
நீசரானவர்கடம்மினேயமாவனத்திருந்து
கூசுதலிலாக்குரங்குநன்றெனக்கூறலாமால். (21)

பொன்னையேபொருவுவானைப்புண்ணியப்புறவினிற்கண்
டன்னையேயப்பனேயென்னருங்குலமணியேயன்பி
லென்னையேபென்னையேநீயென்னையேயாளவேண்டி
முன்னையேவந்தாய்கொல்லோவென்றனன்முராரிநேயன். (22)

பற்குனன்றானுமிந்தப்பத்திரத்தாவமேவு
முற்குணத்தண்ணலுக்குமோலிநீராட்டவெண்ணி
விற்குணன்னலம்பெற்றோங்கும்வேயுறுகாண்டீபத்தாற்
றெற்கினின்றுத்தரத்திற்றொட்டமண்டெறித்தானன்றே. (23)

தூண்டிரடடந்தோட்சேயோனிராகவன்றொட்டகூப
மீண்டியபாவுமாவியாகவேயிபற்றிபாரு
மீண்டிபமென்னுநாகருலகினரேறிமீளக்
காண்டிபதீர்த்தமென்னக்கண்டனன்கரைந்தானுமம். (24)

தெள்ளுற்றவாவியாடித்திப்பியவெண்ணீறுடி
விள்ளுற்றவுருத்திராக்கமாவிகைமெய்யணிந்தே
யுள்ளுற்றைந்தெழுத்துமோதிபொழுகுறுநியமமுற்றிப்
பள்ளித்தாமந்தெரிந்துசபரியைப்பண்ணலுற்றான், (25)

அண்ணலுக்கபிடேகாதியருச்சனையாவுமாற்றிக்
கண்ணிறைகனியைப்பாகைக்கன்னலைக்கனிவுள்ளூறும்
புண்ணியப்பொருப்பையாதிப்பொருளினைப்பூரணத்தி
னெண்ணியவிளக்கைப்போற்றியேத்துறலியம்பலுற்றான். (26)

வல்லருள்வல்லாய்போற்றிமயலுறவல்லாய்போற்றி
புல்லருட்செல்லாய்போற்றிபுரிசடைச்செல்லாய்போற்றி
நல்லருணல்லாய்போற்றிநாடிடநல்லாய்போற்றி
பல்லருட்சொல்லாய்போற்றிபழிப்புரைசொல்லாய்போற்றி. [ ]

இன்னநீர்வரங்கள்யாவுங்கேட்டியானிறப்பனென்னில்
பின்னுறுபவத்திலூழாய்ப்பெறுவரந்தருவனென்று
லென்னநம்பிக்கையுன்பாலீயினிப்போழ்தேயீவாய்
பின்னையானறிவன்கொல்லோவென்னுடைப்பெருமபோற்றி. [ ]

நண்ணுறும்பூசங்கூடுநவில்பிரதோடமான
புண்ணியகாலந்தன்னிற்போற்றிடப்பெற்றேனென்னுக்

கண்ணிபதனஞ்சயன்றான்களித்தவனுறையுங்காலை
யண்ணல்பாலன்புநீங்காவார்வத்தினகன்றிலானால். (29)

பற்குனனதிநீராடிப்பற்குனேசரைப்பணிந்தே
நற்றுணைத்தாற்பிடித்தபிடியன்னநல்குவாரேல்
சற்குணம்யாவுமொன்றிச்சந்ததியுள்ளாராகிச்
சிற்குணவறிவுற்றெல்லாச்சித்தியாமுத்தியாமால். (30]

சிறப்புற்றோங்கிய அத்தினாபுரியென்னும் பட்டினத்தில் வாழ்கின்ற பாண்டுமஹாராஜன் குந்திதேவி யென்பவளையும் மந்திராதேவியையு மனைவியராகி வாழ்ந்த நாளில் கலைக்கோட்டு மஹாரிஷிசாபத்தால் மனைவியர்சுகமடையாமலிருந்தான். குந்தியானவள் புருஷனுத்தரவின் மேல் மந்திரத்தால் தேவரை வரவழைத்தாள். அவர்கள் அனுக்கிரகத்தால் தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவனிவர்கள் பிறந்தார்கள். பாஞ்சாலதேசத்தரசன் மகள் திரௌபதியை வில்வளைத்தெய்து விவாகஞ்செய்து மாதுவாக்ய பரிபாலனப்படியிருந்தார்கள். சிறிது காலங்கழித்து வியாசரிஷிசேர்ந்து மொழிந்தவாப்பின்படியொவ்வோராண்டுக்கு ஒவ்வொருவராகி யிருந்து மற்றையாண்டுக்கு அக்கினிமூழ்கி மற்றையரைநெஞ்சினாலுந்தீண்டேனென்னுமுறையின்படிக்குவாழ்வுற்றிருந்தகாலத்தில் தருமரோடுறைந்திடும் வருஷத்தில் பாஞ்சாலியின்றிருவடியை அருச்சுனன் கண்டு பயந்து நடுங்கித் தருமரை வணங்கியிச்செய்தியைச்சொல்லி நின்றான். அவர் தீர்த்தயாத்திரை செய்கெனச்செப்பினார். அருச்சுனன் அனேக நதி நீராடி அனேக சிவதலங்கள் தெரிசித்துப் பத்திராரணியமடைந்து சிவதலந்தெரிசனையுடன் பூசனையில்லாமலுண்ணாதவிரதமுடையவனானபடியால் என்செய்வேனென்று வருந்தினான். அப்போழ்து பிரமதேவன் வரம்பெற்ற மஹாலிங்கத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து தீர்த்தமுண்டாக்கி யதில் ஸ்நானஞ்செய்து பூசைபுரிந்து விட்டு நீங்காமல் சிலநாளவ்விடத்திலேயிருந்தான்.

முற்றும்.

வேதாளவுருநீத்தபடலம்.

தாதாளுந்தொடைபூண்மார்பன்சனிப்பிரதோடந்தன்னின்
மாதாளும்பாகத்தெந்தைமலரடிக்கர்ச்சைசொற்றும்
பாதாளம்வானம்போற்றும்பத்திரவனத்தில்வந்த
வேதாளவுருநீத்திட்டமேன்மையைவிளம்புவேனால். (1)

அங்கண்மாஞாலந்தன்னிற்பழிமொழியமையத்தக்க
சிங்கமேயனையமன்னனுத்தரதேயத்துள்ளான்
மங்கையர்போகமென்னும்வாரிதிதனிலழுந்திச்
சங்கையில்லாதமுத்தியஃதெனச்சமைந்தான்மன்னோ. (2)

தன்மஞ்செய்தார்கெட்டார்கள்தன்மமேசற்றுமின்றி
வன்மைசெய்தார்வாழ்ந்தார்களென்பதைமனத்திலெண்ணி
யன்வயப்படுத்திநோக்கமாட்டாதவறிவனந்தோ
தன்மசத்துருவாய்மன்னர்வழியினிற்சார்ந்துற்றானால். (3)

அன்னவனுமமூர்க்கனெனச்சொலுமபிதானத்தான்
முன்னவரறம்புரிந்தோர்பலருமேமூடரென்றே
துன்னலனாகிவாவியாவுமேதூர்த்துநின்றா
னென்னவன்செய்திதன்னையியம்புறத்தக்கதன்றே. (4)

உலகினோருண்டென்றோதுமொன்றினையூக்கங்கொண்டே
யிலையென்பானலகையாவனென்பதுமாறிடாமல்
கலைவலோர்சாபத்தாலேகாசினிபதனின்மீது
பிலமெனவாயமைந்தபேயுருவாயினானால். (5)

அன்னவனெங்குஞ்சென்றேயலகையாய்த்திரியலுற்று
மின்னிடையார்கடம்மைவேற்றுருமிகப்படுத்தி
யின்னமுங்குணம்போகாமலிடுகாடுபுகையுண்டோவென்
றுன்னிமேதருமீதேறியுற்றுநோக்குபுவியங்கும். (6)

ஆண்டகையோர்கடம்மைத்துற்கனவாக்கலுற்றும்
வேண்டியதீமையாவுமிக்குறவேவிளைத்தும்

பாண்டியன்றன்னைப்பற்றிப்பருவரற்புரிந்ததேபோற்
பூண்டுறுதுயரமாற்றிப்பொள்ளெனச்சரிக்குமன்றே. (7)

அத்தகைபுரிவேதாளமவ்வடவியினிற்புக்குப்
பத்திராரண்ணியத்தின்புண்ணியப்பான்மையாலே
சித்தமீதறிவுதோன்றித்தெளிவுமிக்குடையதாகிப்
பித்துறுகுணமனைந்தமயற்குணம்பிரிந்ததன்றே. (8)

மூர்த்திநற்றலம்விசேடமுக்கியமிவணென்றுன்னிப்
பார்த்தனைக்கண்ணினோக்கிப்பருவரல்யாவுங்கூறி
காத்தழும்புறத்துதித்தேநர்த்திகமுற்றுநீங்கி
யார்த்தியினவன்றுணைத்தாளிறைஞ்சிநின்றயர்ந்ததன்றே. (9)

ஆரெனப்பற்குனன்றானமைவுறவுசாவலோடும்
பாரிடத்தலைமைபெற்றேபழிப்புறுமவ்வேதாள
நேருறநின்றமுன்னர்நிலைமையயன்றான்றேறிச்
சீரிதென்றுளம்வியப்பச்செப்பியேபின்னுஞ்செப்பும். (10)

சாதகஞ்செய்வையேவிச்சாதகவுருவைவிட்டுப்
பேதகமாகியுய்வேனிலையெனிற்பீழைகொள்வேன்
பாதகநீக்கியாளும்பைம்புயற்றோழனேயென்
றேதகமகிழக்காட்டுப்பற்பலவிசைத்ததன்றே. (11)

என்னெனக்கேட்டலோடும்வாசவியொன்றிவையென்னி
னின்னதுகருணையாலேயாடிநானீப்பனென்றே
முன்னதுமொழிந்துநிற்பமுதலவனருளையுன்னி
யின்னலஞ்செப்பிநின்றானெண்டிசையனைத்தும்வென்றான். (12)

புகட்சமதக்கினிப்பேர்புண்ணியன்றவம்புரிந்து
மகிட்சிகொள்வன்பீகத்தின்வரையினைமூவில்லாக்கி
நகச்சிலைபாளிக்கொன்றுநாரணற்கொன்றுநல்கி
மிகச்சிலைகாண்டிபத்தையெனக்கருண்மேன்மைதன்னால். (13)

காண்டிபந்தனைக்கரத்திலெடுத்ததுகருவியாகத்
தோண்டுறநதியாற்குத்திமண்ணினைத்துகளாம்வண்ணங்
கீண்டியற்றிட்டதாலேகெழுமிபவிதற்குநாமங்
காண்டிபதீர்த்தமென்றேகழறுவர்பலருமம்மா. (14)

இப்படியோர்கள்முற்றுமெய்தினுமிடங்கொடுக்கு
மெய்ப்படுதடத்தினுடுகெனக்கிருட்டினன்விளம்ப
வப்படிவப்பேயாடவவ்வுருவகன்றுமுன்போற்
செப்படிவித்தைகற்றோன்போலவேதிகழ்ந்துநின்றான். (15)

முன்பழிநீங்கிவேதாளத்துருமுயங்கிநின்ற
தன்பழிநீங்கியேதன்றமர்தமைச்சார்ந்துநின்ற
வன்பழிநீங்கித்தூபபுனிதத்தைமருவலாலே
பின்பழிநீங்காதுண்டோபெட்பினிலாடுவோர்க்கே. (16)

கண்டபோதறங்களெய்துங்கருதரும்புனல்காத்திற்
கொண்டபோதர்த்தமெய்துங்குலவுறும்வாயிற்பெய்தே
யுண்டபோதின்பமெய்துமுண்மையினாடுங்காலை
விண்டபேரின்பமென்னும்வீட்டின்பமேவுமன்றே. (17)

காண்டிபத்தலைவனந்தக்காவலன்றன்னைநோக்கி
யீண்டுநீர்குடைந்தெம்மான்றாளர்ச்சையையியற்றுகென்ன
வேண்டுறுமவனும்யான்செய்புண்ணியம்விளைந்ததென்னாக்
காண்டொறும்விழிநீர்சோரமூழ்குபுகடன்கள்கண்டு. (18)

வனத்தினாவிறைவற்காட்டிமதுவைவண்டுண்ணாமுன்னம்
புனத்துறுமலர்கைக்கொண்டுபோற்றியர்ச்சனைபுரிந்து
சினத்துறுகுணங்களானதீக்குணம்யாவுநீங்கி
மனத்துறுமிலிங்கமென்னப்பராய்த்துதிவழங்கலுற்றான். (19)

திங்களங்கலைபாய்போற்றிதிருவருட்கலையாய்போர்றி
பங்கயற்றலைபாய்போற்றிபாவியுற்றலையாய்போற்றி
தங்கமாஞ்சிலைபாய்போற்றிதறுகணச்சிலையாய்போற்றி
யெங்கள்பால்மலையாய்போற்றியிரசிதமலையாய்போற்றி. (20)

வலமழுப்படையாய்போற்றிமறுபிறப்படையாய்போற்றி
நலமுகிற்சடையாய்போற்றிநாளுநச்சடையாய்போர்றி
உலகெலாமுடையாய்போற்றிஒன்னலர்க்குடையாய்போர்றி
அலைகொள்மால்விடையாய்போற்றியணிகொளாவிடையாய்
போற்றி.

நலமலிதுதிபுரிந்தேநாதனுக்கன்பதாகி
தலவிசேடத்தைபுள்கித்தணந்துறேனெனவேசாற்றி

யலகினுளவணிருந்தேயைம்புலப்பகைகடந்தே
மலமிலாவழியாமுத்திவாழ்வினின்மருவினுனல். (22)

வேறு.

அன்னபின்னர்கிரீடியனுமவில்லே
துன்னும்வாவியைத்தொட்டதுபேயுருத்
தன்னைநீக்கிற்றெனத்தருக்கெய்திமுன்
மன்னும்வில்லுப்வளைவற்றுநீண்டதே. (23)

வில்லைநோக்குவன்விற்பிடிக்கும்புயக்
கல்லைநோக்குவன்காண்டிபவாவியி
னெல்லைநோக்குவனிவ்வுபகாரமாஞ்
சொல்லைநோக்குவனெஞ்சந்துளங்குவான். (24)

இல்லமைந்தமகிமையுமெங்கினுஞ்
சொல்லமைந்தபுகழ்மையுந்தோன்றுதல்
வில்லமைந்திடுமேன்மையன்றேவென்று
னெல்லமைந்தபுருவத்துநெற்றியான். (25)

மோனமட்டும்வளர்ந்தமுகிர்ச்சியான்
வானமட்டும்வளர்ந்தவயத்தினு
னமட்டும்வளைத்திடவும்மவ
மானமட்டுமிகவும்வளர்ந்ததே. (26]

பார்க்குணல்லவர்நூல்கள்பகரினு
மார்க்கமெய்தும்வழிபலகாட்டினு
மார்க்குமேவணங்காதவறிவிலா
மூர்க்கர்புத்தியைப்போலமுறைத்ததே. [27]

மொய்த்தபேயுருமாற்றுபுமுன்னுரு
வித்தலத்திலளித்தவிபையினுற்
கைத்தலத்துறுகாண்டிபநன்குற
வைத்துவாங்குவனென்றுமதித்தனன். (28)

கல்வளைத்தவரற்கருள்கான்முளை
சொல்வளைத்தகணேசன்றுணையடிக்

கெல்லிளைக்குமலரிட்டிறைஞ்சினு
னல்வளைக்கண்ணனச்சியதோழனே. [29]

வில்வளைத்தருளென்றுறவேண்டலும்
புல்வளைத்திடல்பொல்வளைத்தீந்ததால்
வில்வளைத்தவிநாயகனென்றினஞ்
சொல்வளைத்துவிண்ணோருந்துதிப்பரால். [30]

உத்தரதேயத்தில் பொருந்திய தன்மசத்துருராஜனென்பவனொருவனுள்ளான். அவன் போகமே முத்தி தேகமே சித்தி யென்பவன். மஹாமூர்க்கனாகி முன்னோர் தருமஞ்செய்தவர் யாவருமூடரென்பவன். எங்குமுள்ள தடாகங்களையெல்லாந் தூர்த்து அக்கிரமித்தவனானபடியினாலே பேயுருவாயினான். பின்னுமவ்வுருவடைந்தவேதாளமானது உலகத்திலே பெண்களுருவத்தை மாற்றி புருஷர்களுக்குத் துன்பமுண்டாக்கித் துற்கனவு முதலானதுஞ்செய்து சுடுகாட்டிலே போய் மரத்திலேறிப்புகைகிறதாவென்று பார்க்கும். இப்படிப்பட்ட வேதாளமானது பத்திராரணியமென்னுமவனத்திலே வந்தவுடனே அந்த வனத்தின் புண்ணியத்தால் நல்லறிவுதோன்றி மூர்த்தி விசேடந் தலவிசேடமிவ்வழியுள்ளதென்று நினைத் தருச்சுனனைக்கண்டு வணங்கியது. அவன் ஆரென்னலும் தன்விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி யிவ்விடத்தில் தீர்த்தமொன்று தந்திடுவையேல் என் வேதாளவுருநீங்கிப் பிழைப்பேனென்றது. அருச்சுனன் சமதக்கினிமஹாரிஷி தவஞ்செய்த விடத்தில் புற்றுண்டாகி அதில் வளர்ந்த மூங்கிலை மூன்று வில்லாக்கி ஒருவில்லைப்பரமசிவன் பினாகமாய்ப்பெற்றார். ஒருவில்லை மஹாவிஷ்ணு சாரங்கமாய்ப்பெற்றார் ஒரு வில்லைக் காண்டீபமாய் நான் பெற்றேன். அதினால் தோண்டிய தடாகமிது. இதில் ஸ்நானஞ்செய்யென்றான். உடனே ஸ்நானஞ்செய்த மாத்திரத்தில் வேதாளவுருவும் முன்பாவமுமெல்லாம் நீங்கி மன்னவனாகி நின்று அருச்சுனனுத்திரவின்பேரில் மஹாலிங்கத்தைப்பூசை பண்ணி ஞானம் பெற்றுப் பேரின்ப மடைந்தான். இப்படிப்பட்ட மகிமையெல்லாமிவ்வில்லாலமைந்ததென்று அருச்சுனன் மமதையடைந்தான். மமதையால் வில்வளையாமலிருந்துவிட்டது. அருச்சுனன் விநாயகனைப்பூசைபண்ணி வில்வளைத்துக் கொடுக்கப்பெற்றான். அதனால் வில்வளைத்தவிநாயகரென்று தேவருந்துதிசெய்கின்றார்கள்.

முற்றும்.

துர்ச்சகன்பூசவினைப்படலம்.

முச்சகநிழற்றுறுமுழுமதிக்குடை
நச்சினன்பேயுருநண்ணுங்காதைதா
னிச்சயநீங்கியவகைநிகழ்த்திமேற்
றுச்சகன்றன்மையைச்சொல்லுவாமரோ. (1)

கிழவனுங்கிழவியுங்கெழுமபேலுறும்
பழமலையெனுமபிதானம்பற்றிய
வழகியநகரதிலரசுசெய்திட
விழைவுறவாழ்ந்தனன்வேந்தர்வேந்தனே. (2)

துர்ச்சகனெனுமபிதானந்தன்னினான்
விச்சையர்யாவரும்வணங்குரிச்சைய
னச்சயமகடனைப்புயத்தமைத்திடு
நிச்சயநீதிச்செங்கோனிகழ்த்துநாள். (3

காட்டைநாடாக்கியாள்கின்றகாவலன்
சேட்டையோர்தமைத்தெறுஞ்சியமன்னவன்
கோட்டையேய்கசரதுரகதங்கொடு
வேட்டையாடுறமனம்வேட்டமுற்றனன். (4)

கானகஞ்சென்றவன்கடுங்கண்வேங்கைமா
மானகமரையரியாளிவாளினாற்
சானகிநாயகன்போன்றுதாவியே
வானகமெய்திடும்வண்ணபாற்றினான் (5))

அத்தகையாகவேபத்திராரணி
யத்தினிற்புக்குளானடுங்காலையி
னித்தரைதூக்குறுகேழலென்னவே
சத்திகொளேனமதொன்றுசார்ந்ததே. (6)

தாவியமன்னவன்றனுவைவாங்கியே
யேவியசரமெலாமெய்யிலெய்தலு
மேவியகேழலின்மெய்யினின்றுமே
யாவியேகுற்றிடுமமயமானதே. (7)

அங்கலிவுற்றுமேயாலயம்புகுந்
தின்னவின்வலம்வந்தங்கெய்த்திறந்ததால்
பன்னருமறைமுடிப்பரசிவப்பிரான்
றன்னருள்விளைந்ததுதலத்தின்மேன்மையால். (8)

எம்மையுஞ்செய்திடுபாவமேவையுந்
துய்ம்மருவுற்றிடுசுடரிற்சுட்டிட
விம்மணித்தேரின்மீதேறுகென்னவே
மெய்ம்மைகொள்சிவ்கணநாதர்மேயினார். (9)

தாலமேல்வீய்ந்திடத்தக்கபேர்களைச்
சாலவேதண்டனைதாக்கத்தக்கவ
ராலமேயுருவுகொண்டனையமேனியர்
காலனார்தூதருங்கடுகியெய்தினார். (10)

வேறு.

கடிகொளிதழிச்சடையினார்கருணைக்கணநாதரைநோக்கி
யடிகண்மீர்நீரிவற்காகவணுகியழைத்தலறமாமோ
படியிலொருநன்றியுஞ்செய்யாப்பாவியும்மையூழ்வினையாற்
§கிடியினுருவையடைந்தவனுக்கென்றோபுனிதங்கிளர்த்துவிரால்

தெய்வபத்தியுடைமையினோசிவபூசையிற்றாஞ்சிறந்ததுவோ
பொய்யிலாதசிவநாமஞ்சரிதங்காதிற்புகுந்துளதோ
மெய்யதாமெங்கோமான்றன்விழவுகண்ணிற்கண்டுளதோ[றூர்.
வையநீர்வந்தருளுறும்புண்ணியமென்கொல்லோவறைமினென்

என்னமொழிந்ததூதர்தமைநோக்கிக்கணத்தரியம்புவார்
முன்னமயன்மாலறிவரியமுதல்வனூழியில்வலம்வந்திங்
கென்னையாளுமெந்தைமுனமுயிரையிகக்குமியல்பினாற்
பன்னுமேலாஞ்சிவலோகபதவியென்றுபகர்ந்துமே. (13)

சின்னமுறுவீர்கிற்பிரெணிற்றிருக்கண்கண்டுந்தீங்குண்டோ
நன்னராய்நீர்சென்மினென்றேதூதர்தம்மைநவின்றேவிப்
பொன்னின்மணித்தேர்மீதேற்றிப்புலவர்பூமாரிகள் பொழியச்
சொன்னசிவலோகத்தின்பாலுய்த்தார்பதவிதுய்ப்பவே. (14)

§ கிடி—பன்றி.

விருத்தகாசிவேல்வேந்தும்வியந்தகேழல்வினோதத்தைப் [லாங்
பொருத்தமாக்கண்களிற்கண்டுமிகவும்வியந்திப்புதுமையெல்
கருத்திலுன்னிப்பத்திராரணியமேவுங்கடவுளடி
திருத்தமாச்சிந்தையிற்பதித்துச்சபரிசெய்யத்தேர்ந்துற்றான்.()

அளவிலாதவுவப்பெய்தியலகிலாநாளங்கிருந்து
களவிலாதநெஞ்சுளனாய்க்கருதியுள்ளங்கனிவூறிப்
பளகிலாதபூசைபுரிபண்பின்ஞானபக்குவனாய்ப்
பிளவிலாதவொன்றியொன்றாநிலையாம்வாழ்வுபெற்றிட்டான்.()

பழமலையப்பாரும் விருத்தாம்பிகையம்மனும் வாழும் விருத்தாசலத்தில் துர்ச்சகனென்னுமொரு அரசன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். காட்டை நாடாக்கியாள்கின்றவன் ரதகெஜதுரகபதாதிகளோடு வேட்டையாடக் கானகம்புகுந்து வேங்கை, சிம்மம், மான், கரடி, யானைகளைக்கொன்று விண்ணுலகமனுப்பினான். அந்தப் பத்திராரணியம் புகுந்து வேட்டையாடுங்காலத்தில் பூமியைத்தூக்கியஇரணியாக்ஷனாகியவராகம்போல் ஒருகாட்டுப்பன்றி வந்தது. அதைக்கொல்லும்படிப்பாணத்தையெய்தான் பிராணன்போகுஞ்சமயத்தி லாலயத்தைச்சுற்றி வலம் வந்து இறந்தது உடனே பத்திராரணிய விசேஷத்தால் சிவகணநாதர்வந்து தேரிலேறுகென்றனர். எமதூதர் வந்து மஹாபாவஞ்செய்தபடியால் பன்றியினுருவமமைந்ததை நீங்களழைப்பது சரியோவென்றார். கணநாதர் சிவாலையத்தின் முன்னம் உயிர் நீங்கியபடியால் எமலோகங்கிடைக்காது. நீவிரினி நின்றால் தெண்டனை யடைவீர் போங்களென்று அனுப்பிச் சிவலோகபதவிகொண்டுசேர்த்தார். இதைக்கண்ட விருத்தகாசி யிராசனும் இப்படிப்பட்ட விசேஷ புண்ணியஸ்தல முக்கியத்தைக்கருதி நெடுநாளங்கிருந்து சிவபூசைபண்ணிப் பூசாபலத்தினால் ஞானம்பெற்றுப்பேரின்பமடைந்தான்.

முற்றும்.

செமதக்கினிமுனிவர் பூசவனிப்படலம்.

கரியகேழலுருவேட்டைபுரிந்தவிருத்தகாசிநகர்ப்
பிரியமுற்றதுர்ச்சகமன்னவன்றன்காதைபேசினோந்
தெரியலணியுங்கருங்கூந்தற்றேவியெம்மோய்சிற்பரைதாட்
குரியசெமதக்கினிப்பெயர்கொளுறுவன்காதையோதுவாம்.(1)

வானநாட்டிலரசுரிமைமன்னன்றெய்வத்தருநிழலிற்
சேனையொடுசீயத்தணையிற்சிறப்பின்மேவுமமையத்தி
லூனநீக்கியருள்குருவுமவுணகுருவுமொருங்கெய்தி
யேனையோருமனக்களிப்புற்றிருந்தாரிருந்தவெல்லையின்வாய். ()

வேறு.

புரந்தரன்சபையினுற்றோர்பலரையும்பொதுவினோக்கி
நிரந்தரங்கடல்சூழ்வைப்பினியமநல்லொழுக்கம்பெற்றே
தரந்தனிலுயர்ந்தோர்யாரேதையலர்வலைபடாது
துரந்துளானெவரேயென்றுவினவினன்சுங்கனம்மா. [3]

என்றலும்வெள்ளிக்குப் பொன்னிளைக்குமோ வெனுஞ்சம்வாத
மென்றுமேகொண்டதேவகுருவினுவிடையியம்பு
மின்றுநீயுசாவலொன்றுமரிதலயோகிக்கெல்லா
மின்றெனமறைகள்யாவுமியம்புவதறிதியென்றான். (4)

பத்திராரணியந்தன்னிற்பதிகருமூர்த்தபாகென்
றெத்தராதலமும்போற்றுமிருடிமாமுனிவனீன்ற
முத்தரானவருக்கெல்லாமுதல்வனென்றுரைக்குஞான
சித்தராஞ்செல்வன்றன்னைமாயையிற்செப்பற்பாற்றோ. (5)

அச்செமதக்கினிப்பேர்முனிவனேராகயாரை
முச்சகந்தன்னிலுள்ளமூதுணர்ந்தோரைச்சொல்வா
மச்சுதன்பரசுராமனாகவேயவன்பாற்றோன்றி
யிச்சையாறுமுகியெந்தவுலகமுமிறைஞ்சநிற்பான். (6)

நன்னிலைநிலைமைமிக்கானகமகடாளுக்கன்பா
யுன்னியமலர்கொண்டர்ச்சித்தன்றியேயுண்ணுறுதா

ணன்னியமின்றியெந்தவுலகமுமாக்கவல்லான்
றன்னிலையின்னதென்னயாவரேசாற்றவல்லார் (7)

என்னவேபொன்னோன்கூறவிறையுடல்பாதியானான்
பன்னுமானெடுமாலானான்பங்கயன்சிரமொன்றற்றான்
கன்னல்வேள்பகழியாலேகற்பகத்தரசன்காணப்
பின்னுமாயிரங்கண்பெற்றாரெனிற்காமம்பெட்புறார்யார். (8)

எங்கிவன்விலக்குவானென்றியம்பியசுங்கன்கூறப்
புங்கவர்குரவனோக்கிப்புகலுவானவன்காமத்திற்
றங்கிநன்னியமநீங்கில்யான்செயுந்தவத்திற்பாதி
சிங்கலில்லாதளிப்பேனென்றுரைசெப்பினானால். (9)

என்னவேபொன்னோன்கூறவிவ்வுரைதோல்வியாமேற்
பொன்னெனதடிமையின்றேற்புகலும்யானடிமையென்று
மன்னியவெள்ளிகூறமற்றவனொருப்பாடுற்றா
னன்னதுகண்டபுத்தேளனைவருமகங்களித்தார். (10)

வெள்ளிதன்மாயையாலேவிளங்கிழைநால்வர்தம்மைப்
பொள்ளெனப்படைத்துற்றானப்பொன்னனையாருந்தோன்றி
யெள்ளலில்லடியிறைஞ்சியென்பணியெங்கட்கென்றார்
கள்ளமேயுருவுகொண்டகாரிகைதம்மைக்காணா. (11)

மாதர்மீர்தேவதாருவனத்திடையூர்த்தபாகுக்
காதரம்பெருகுஞ்சேயினருந்தவமதனைப்போக்கி
மாதரார்மயலில்வீழச்செய்திவண்வருகுவீரேற்
சீதரற்கரும்வரங்கள்சிறந்திடத்தருவனென்றான். (12)

அம்மொழிதலைமேற்கொண்டேயாயிழையார்கள்யாருஞ்
செம்மையினெறிக்கொண்டேகிப்பத்திராரணியஞ்சென்று
தம்மனமெனமருட்டச்சஞ்சரித்தற்றநோக்கி
மெய்ம்மைசேர்முனியைக்காணவிடுதி யொன்றமைத்திருந்தார்.

அதிகமாமாயவித்தையற்புதமிக்கோராகித்
துதிபெறுதெய்வத்தன்மைச்சுந்தரவுருவமாகிச்
சதிநயமிகவேபாடித்தத்துவமொழிகளாடிப்
புதியதாமமிர்தமுண்டுபோந்ததுபோலப்புக்கார். (14)

அச்சுதனயனுங்காணுவரற்கிணையாரேனுங்கண்
மூச்சகந்தனிலுமிந்தமுதியர்போலதிதியாரென்
றுச்சரித்துபசரித்தேயுள்ளமிக்குவகையோங்கிக்
கைச்செயலருக்கியாதிகடன்முறைபலவுங்கண்டான். (15)

மின்னனார்செங்கைகொட்டிவித்தைகள்பலமிரட்டிப்
பொன்னின்மாமேருவென்னும்புணர்முலைச்சருவிகாட்டி
யன்னவனுரத்திற்கூட்டியற்புதமமைத்தபோதுந்
தன்னிருகரமுகிழ்த்தஞ்சலிசெயுஞ்சார்பினின்றான். (16)

முனிவனும்பூசாகாலமுற்றுமுனதிதீபூசை
கனிவொடுபுரிவமென்றுகனிபலமலர்கைக்கொண்டு
வனிதையர்திருத்தாடன்னின்மலைமகடனைப்பாலித்தே
யினியவாமஞ்சனத்தாலபிடேகமியற்றிப்பின்னும். (17)

கண்பனிமலர்கடூற்றிக்கரத்துறுமலர்கடூற்றி
யெண்பிறழாதுவாய்ந்தகனிநிவேதனமியற்றிப்
பண்பின்மெய்யானந்தத்திற்பரவியுள்ளுருக்கமுற்றே
நண்பொடுபழிச்சிநின்றானண்ணுமைம்புலனைவென்றான். (18)

குற்றமேயுடையார்நெஞ்சுகுறுகுறுப்பெய்திக்கல்வி
கற்றிலார்போலநிற்பின்கடுஞ்சாபமெய்துமென்னாப்
பற்றிலார்மாட்டுச்சுற்றும்பற்றிலாராகிச்செல்வார்
சுற்றுமேநோக்கிநோக்கிச்சுங்கனைத்துருவிச்சென்றார். (19)

கொந்தலர்குழலினாத்தானவகுருவைநோக்கிச்
செந்தழல்பிடிக்கவென்றாற்றிரணமோபனிதமான
முந்துறுகட்டியோவம்முனிவரன்கதலித்தண்டாம்
வந்ததுதெய்வத்தன்மையென்றுரைவழங்கிநின்றார். (20)

மங்களப்பாட்டுளாட்டுள்மாழ்குதலணுவுமில்லா
னெங்களைக்கண்டபோதேயிறைவியேயென்னவெண்ணிக்
கொங்கலராலர்ச்சித்தகொள்கைகண்டச்சமெய்திப்
பங்கமில்லாமனுற்றதடிமையேம்பாக்யமென்றார். (21)

என்றினோர்கழறக்கேட்டவெள்ளியுமிறும்பூதெய்தி
யொன்றுவிட்டுரைக்கவேண்டுமென்னவேயுள்ளத்துன்னித்

துன்றுறுபொன்னைநோக்கிபிவரையுய்த்தனனின்றேற்பா
வின்றுநீயடிமையாமென்றியம்பினனைவையுமம்மா. (22)

ஆயவனுரைத்தலோடுமமரர்தங்குரவன்சொல்வா
னீயிவனுரைத்தமாற்றமெய்ம்மையோநீத்தோன்றானுஞ்
சேயிழையாரைத்தேவியாயுளஞ்செய்தானன்றி
மாயையிற்பட்டுளானேவழங்கிலாரடிமையென்றான். (23)

ஐயமுண்டாகினீசென்றாலயத்தம்பிகைப்பொற்
செய்யதாண்மலரிலர்ச்சைசெய்திடுமலர்கள்யாவு
மெய்யதாய்விளங்குஞ்சான்றாய்கண்டுளமேன்மைதேர்வாய்
மையவாங்கண்வலைப்பட்டதும்படாததுவுமன்றே. (24)

எனமொழிந்திடுதலோடுமியனுமாணுக்கரோடு
கனமொழிசங்கன்றானுங்கதித்தவாலயத்துளெய்தி
மனமொழிகடந்தமேனைமகளிருமலர்த்தாடன்னின்
முனமொழியடையாளத்தின்மொய்த்திடுமலரைக்கண்டான். ()

வேறு.

வெறிமலர்த்திருவடிமிசைமிருசபரியைச்செய்
துறுமலர்க்கருங்குழலினூற் றோங்கியமணத்தான்
மறுமையிம்மையுமருள்செயுமரகதாம்பிகைக்கு
நறுமலர்க்குழலுயகியெனப்பலர்நவின்றார். (26)

ஈதுநோக்கியசங்கனுங்குரவன்றனிழைத்த
மாதவத்தினிற்பாதியீந்தளித்தனன்வானோர்
நாதனுகியகுரவரும்யாவருநண்ணிப்
பாதபங்கயம்பணிந்தருட்பெருக்கினைப்படைத்தார். (27)

அன்புமீசனுமிரண்டெனவறிவிலாரறைவ
ரன்புமீசனுமொன்றெனவறிவுளோரமைவா
லன்புமீசனும்வேறறக்கலந்தவந்தணனே
யன்பதேயுருவானவர்க்கர்ச்சையாற்றுறவே. (28)

அலரியேழ்பரிவையத்தினண்டத்தினெழுமுன்
புலரிமூழ்குபுகடன்கனைப்புரிவுறும்போழ்தின்

*வலரியாவையுமுரன்றதால்வாவியிலென்று
மலரிலாமலேயாகவென்றேசபித்தனனால். (29)

வேறு.

துன்பெலாமகற்றுவிக்குந்தூய்த்தடந்தவனையாதி
யென்பிலாச்சலசரங்கள்யாவையுமின்மையாலே
பின்பெலாநதியுமிந்தவாவிநேர்பேசற்பாற்றோ
வென்பெலாமல்ராமென்னிலேவரேயியம்பவல்லார். (30)

கூடவின்மேவுபொற்றாமரையினிற்கூடற்கோமா
றூடவின்¶மயிலையென்பதிலாதுறுமன்மவொன்றேயா
லோடவினையைத்தீர்த்துமுயர்செல்வமுதவலாலே
பாடலினமையுங்கொல்லோவிதன்பயன்பகருவோர்க்கே. (31)

அன்னமாதவன்படிந்தேயருமன்பலருங்கொண்டு
முன்னமாலறியாவண்ணன்முளரியந்தாளுமெய்ம்மோய்
சொன்னமாமடியுமர்ச்சைதுதியொடுபுரிந்திறைஞ்சி
யென்னமாதவம்புரிந்தேனெனக்களித்திறுமாந்துற்றான். (32)

வேறு.

அனையமாமுனியையனையம்பிகைதன்னை
நினைவின்வேறறக்கலத்தலும்பேரன்புநிறைந்து
வினையகன்றுமெய்யானந்தவாரியுண்மேவிக்
கனைகழற்றிருவடிநிழற்பிரிவறக்கலந்தான். (33)

தேவலோகத்தில் தேவேந்திரன் சபையில் வியாழபகவானுஞ்சுக்கிரபகவானுங்கூடிய காலத்தில் சுக்கிரபகவான் பூலோகத்திலே மாயையை விலக்கினவரொருவருமில்லையென்று சொன்னார்: அதற்குச்செமதக்கினிமஹாரிஷி யொருவரிருக்கிறாரென்று குருபகவான் சொன்னார். சொல்லியவர்மாயைக்குட்பட்டால் என்றவத்திற்பாதி தருவேனென்றார் அதற்குச்சுக்கிரபகவான் அவர் மாயைக்குட்பட்டால் நீயென்னடிமை. உட்படாவிட்டால் நானுன்னடிமையென்று சபதஞ்செய்துகொண்டனர். உடனே சுக்கிரபகவான் நாலு பெண்களை மிகுந்த வழகாய் சிருஷ்டித்துப்பெண்களைப்பார்த்து நீவிர் பத்திராரணியத்திற் போய் செமதக்கினி

---

* அரி—தவளை.

¶ மயிலை—மட்சம்.

மஹாரிஷியைக்கண்டு மயக்கிவாருமென்றனுப்பினர். அவர்கள் போய் பலவிதமாக மயக்கினார்கள். அவர் மஹாதேவியென்று பூஜை செய்து அசஞ்சலாபக்தியோடிருந்தார். அப்பெண்கள் சுக்கிரபகவானிடம்போய் எம்மால் முடியாதென்றார். அச்சுக்கிரபகவான் குருபகவானைப்பார்த்து வஞ்சனையாக நீர் தோற்றீரென்றார். அக்குருபகவான் நான் தோற்க வில்லை. நீர் தோற்றீர். அவர் தேவியென்றர்ச்சனை செய்த விஷயத்தை நீர் பத்ராரணியஞ்சென்று அத்தலத்தில் அம்மனைக்கண்டு எந்த மலரா லர்ச்சித்தாரோ அந்த மலரை யம்மனிடங்கண்டு தெளிந்துகொள்வீரென்றார். அப்படியே தேவர்களோடும் வந்து அம்மனைக்கண்டு அந்தவம் மன் கூந்தலில் அந்நறுமலர் வாசனை வீசியதைக்கண்டு நறுமலர்க்குழ லம்மை யென்று தெளிந்தார்கள். சுக்கிரபகவான் அவமானப்பட்டுப்பா திசவத்தை யிழந்து சென்றனர். அதன்மேல் அச்செமதக்கினி மஹா ரிஷி பூசை செய்யக் காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகடன் முடிக்கு ங்காலையில் அக்காண்டீபதீர்த்தத்தில்தவளைகள்மிகுதியாய்க்கத்தினதர்க்கு அம்முனிவர்இத்தீர்த்தத்தில் தவளையில்லாமலிருக்கக்கடவதென்றார். அத னால் தவளைமுதலான சலசரங்களில்லாமையாய்விட்டது. அத்தீர்த்தம் மதுரையில் சுந்தரேஸ்வரர் நாரைக்காக மட்சமில்லாமலிருக்கக்கடவ தென்று அனுக்கிரகித்தபடியே அந்தப்பொற்றாமரையில்மட்சமில்லாம லிருக்கின்றது. இந்தத்தீர்த்தம் அதுபோல் சலசரமில்லாமலும் நோயை த்தீர்த்துஞ் செல்வத்தைக் கொடுப்பதுமானதால் இதற்குச்சமானம்எதை ச்சொல்லலாம், ஆகையாலித்தீர்த்தமாடி அய்யனையும் அம்மையையும் பூசனைசெய்து மெஞ்ஞானமடைந்து சிவபாதநிழலில் கலந்திருந்தார்.

முற்றும்.

மிளகைப்பயருக்கியபடலம்.

இளகுறுமுள்ளந்தூய்மையியைந்தவன்றவமிழைத்துப்
பளகறுத்துலகமெல்லாப்பரவியபேன்மைசொற்று
மளகையாள்பவன்போற்செல்வமமையொருநாய்கற்காக
மிளகினைமுற்கஞ்செய்தமேதகைவிளம்பலுற்றும். (1)

உவாகிறைகடல்போற்செல்வமோங்குறுவனப்புநோக்கத்
திவாகரன்றினமும்வந்துசேரனாட்டிற்சிறந்த
தவாவெழின்மணிமாடங்கடக்கசீர்காண்டலாலே
திவாகரபுரமென்றோர்பேர்சிறந்திடுநகரொன்றுண்டால். (2)

செந்திருமகளும்வெண்பூமகளுமேசேரநோக்கி
யிந்திரன்றானென்றைக்குமந்தரத்தானென்றெண்ணி
மந்திரிகண்ணிலானென்றிவனிடமருவிவாழுஞ்
சந்திரகுப்தனென்னுநாயகன்றான்றழைந்துள்ளானால். (3))

என்குலமதனைக்காக்குமெம்பிரான்சுந்தரேசன்
முன்குலமாணிக்கந்தந்திட்டசீர்மொழியுங்காலைத்
தன்குலமதனுமின்னுனிடம்வாங்கித்தந்ததன்றிப்
பின்குலமணியேதக்குமணியன்றிப்பிறர்தமக்கே. (4]

சித்தனைமனதுள்வைத்துநியமமிக்குடையனாகிப்
பத்தனைச்சிவமாப்பாவித்திறைஞ்சிடுபான்மையாலே
யெத்தனைகோடியென்றிங்கியம்புவேனிரப்போர்மேவி
னெய்த்தநீர்கோடிரென்றுகோடியாயீகுவானால். [5]

வாணிபஞ்செய்வோருக்குள்மாதிமகிமைவாய்ந்தான்
பூணியல்பலவுங்கொண்டுபொருந்தமூதியமங்குற்றே
காணியறேயந்தன்னிற்கறிப்பொதிமிதப்பக்கொண்டு
சேணியனெறியிற்செல்லச்சிந்தைசெய்திருந்தானம்மா. [6]

தண்டுதலின்றிச்சாலத்தந்தியொட்டகத்தின்மீது
பண்டிகணிறையச்சேர்த்துப்பரித்திடச்செல்லவுய்த்து
மண்டலவணிகர்கோமான்வாணிபமூலமாகப்
பண்டுளசினகரங்காண்குவனெனப்பரிவிற்சென்றான். [7]

பொற்பொதியதிகமென்கோகறிப்பொதியெனப்பொதிந்து
சொற்பொதியதிகமென்கோதோழமைசேனைசூழக்
கற்பொதிசேரநாட்டைக்கடந்துபின்க்வுடநாட்டை
விற்பொதிமாடமல்கும்பழனியங்கிரியைமேவி. [8]

நாணிக்கண்புதைத்தாதித்தனடுங்குறவொளிருந்தூய
மாணிக்கங்கண்டுவந்தவாரியமன்களிப்பப்
பாணிக்காதுடனேஞானமணியொடுமெணிபயந்த
மாணிக்வரையின்மேவும்வள்ளலைவணக்கஞ்செய்தான். [9]

பொன்னிக்குத்தரத்தும்பச்சிமத்தினும்புதுமையாக
மன்னியபதிகள்கண்டுவணங்கிநன்னதிகளாடி

யென்னையாளையாருனைசவனையிறைஞ்சியேத்திப்
பின்னையாள்குடமூக்கார்ந்தபிரான்றனைப்பெரிதிறைஞ்சி. [10)

வலஞ்சுழிமேற்காவேரியிடைமருதூர்வனப்புப்
பலஞ்செறிதிருக்குற்றாலந்துலாத்தலம்பகருயாரூர்
கலஞ்செறிசண்பைவேளூர்கந்துகாபுரியாப்பாடி
நலஞ்செறிபனந்தாளாதிப்பதிபலநண்ணிப்போற்றி. [11]

உத்தரதேயஞ்செல்வானுயரிளங்கோக் கன்றானும்
பத்திராரணியஞ்சென்றுபான்சினகரத்தின்மேல்பால்
சித்திரமாயமர்ந்தேதிருக்குளம்படிந்தேயாடிப்
பத்திரத்தாலர்ச்சித்துப்பாமனைப்பணிந்தான்யன்றே. (12)

அங்கணச்சினகரத்துக்காகவேயாயம்வாங்குந்
தங்கணத்தவரிலேகஞ்சுகத்தவர்தாமங்கெய்தி
யிங்குநீயாவரெவ்வூரெப்பெயர்பொதியுளென்னே
சிங்கிலாதறியும்வண்ணமெய்ம்மையிற்செப்புமென்றார். (13).

அவ்வுரைகேட்டவேவலாளர்களாயத்தாருக்
கிவ்வுரைமெய்சொலிற்பொன்னீகைமிக்குறுமென்றெண்ணிக்
கவ்வையயாகியேயக்கரவடங்கருத்துட்கொண்டே
யொவ்வியநெஞ்சர்போலவுசாவினர்க்குரைக்கலுற்றார். (14)

சேரநாடதனின்மேவுந்திவாகரபுரத்தில்வாழ்வோந்
தீரநாடெல்லாநீந்திக்கவுடநாட்டினுக்குச்செல்வோ
மீரநாடுற்றேமிந்தப்பொதியெலாமுற்கமென்றே
சாரநாடணந்தன்னோர்க்குச்சுங்கமுந்தந்துசென்றார். (15)

வடதிசைச்செல்லுமேல்வைமணிமுத்தாநதியின்பாற்போய்
தடநதிதனிற்குடைந்துபழமலைத்தானுத்தாளி
னிடைவிழுந்திறைஞ்சியேத்தியிருந்தனரிருந்தவெல்லை
யிடல்கொளநகரின்மேவும்வணிகர்கள்வினவலுற்றார். (16)

தென்புலவணிகீர்நுங்கள்பொதியென்னைசெப்புமென்ன
நன்புலம்விளைவெவண்சொல்லுமினெனநாய்கர்கேட்ப
வன்புலவாகதூயவறிவினாரமைவினோக்கித்
தென்புலம்விளைந்தரானகறிப்பொதிதெரிமினென்றார். (17]

இச்சரக்கெடுமினென்னவிளங்கோக்கர்பொதியவிழ்த்துக்
கைச்சரக்கெடுத்துக்காட்டமுற்கமாய்க்கனலக்கண்டு
பொய்ச்சரக்குடையீர்வேறுபுகல்வதென்னென்றபோது
பிச்சரைப்போலயாவுநோக்கியேபேதுற்றாரால். (18)

என்னவோவென்னவோவென்றெனையருமேக்கமெய்திச்
சொன்னவோர்தலைமையாஞ்சந்திரகுப்தன்றன்பாற்சொற்றா
ரன்னமாவசியனென்கொலெனவனார்க்கடலுளாழ்ந்தான்
பின்னமாவதற்கென்னோகாரணமெனப்பேசினானால். (19)

ஏவலர்தம்மைநோக்கியிறைமகன்வினவலோடும்
பூவலர்காக்கள்பத்ராரணியக்கண்போந்தபோதங்
காவலாயாயத்தார்கணைநனவிறுற்றிற்கேட்ப
நாவலர்தள்ளும்பொய்யைநவின்றதினாலோவென்பார். (20)

அன்னதின்பின்னரென்கொலோபயறானவாறு
பின்னதின்செய்திதேறேமெனவவர்பேசினாரா
னன்னதிவேணிசூடுநாயகன்கோயினண்ணிப்
பொன்னதினொளிரும்பொற்றாளிறைஞ்சியே புலம்பினைந்தார்.

அழுபவர்தங்கட்கென்றுமருடருமம்மானான
பழமலைநாதர்தான்சந்திரகுப்தன்பரிவைநோக்கி
வழிவருமுன்னாயத்தின்றுறையினின்வரிக்குமாறுப்
பழுதுரைத்ததனான்முற்கமாயினதெனப்பகர்ந்தார். (22)

ஆயினுமவணேசென்றாலனைத்துமேசரியாமென்றார்
போயினும்வேண்டுமென்றேபுட்கரவாணிசெப்ப
மாயினுமுயிரளிக்குமருந்துபெற்றவரோடொப்ப
தாயினுங்கருணையான்சொற்கேட்டுளமாவலுற்றான். (23)

அவ்வுரையமையக்கேட்டநாய்கர்கோனவணிகந்தி
தெவ்வுரையிலாதபத்ராரண்ணியந்தன்னிற்சேர்ந்தே
யவ்வுரைகல்லுக்காணியாமவனைவரோடு
மெவ்வுரையுங்கடந்தோன்முனம்புகுந்திறைஞ்சியேத்தி. (24)

எந்தையேயெந்தையேயிவ்வெழுநிலவளாகத்திந்த
விந்தையேபுரிவோர்நின்னையேயன்றிவேறுண்டேயோ

விந்தையேபுனைகொடீரவிறைவவென்னேபிழைத்தே
னந்தையேய்மூற்கமாகவாக்கினைகறியையையா. (25)

முன்வண்ணங்கறியதாமுற்கத்தினைமுற்றுமாக்கின்
பொன்வண்ணங்களுலும்வேணிப்புனிதவிப்பொருளையெல்லா
நின்வண்ணக்கோயிலுக்குநினதடியவர்க்கும்வேண்டி
நன்வண்ணம்புரிவனீங்குநலமருள்செய்வையென்றான். (26)

நெடியநான்முகனுங்காணாநின்மலாபோற்றியேற்றுக் [ற்றி.
கொடியனேகொடியனேன்செய்வினைநெஞ்சிற்கொள்ளாய்போ
யடியனேன்பிழையைநன்மையாக்குவாய்போற்றிநீற்றின்
பொடியனேபுண்டரீகபுரத்திறைபோற்றி·போற்றி (27)

பற்பலவிதத்திலோதிப்பணிந்தனன்பரிவுற்றேங்கி
நிற்பவப்பொழுதெம்மையனிறையருட்பெறுமாறுன்னி
யற்பகலாகவூணேயின்றியுள்ளயர்வானாகித்
தற்பமுமின்றியோர்பாற்றுயின்றனன்றணவாவன்பன். (28)

ஆயவேலையினேயெம்மானன்பன்றன்கனவிற்றோன்றி
நாயகநாயகரேறேநண்ணியமுற்கம்யாவுந்
தூயதாங்கறியாத்தந்தோஞ்சொல்வண்ணம்புரிவையென்றான்
மேயவம்மொழிகேட்டாங்குவிழித்தனன்வியந்தான்மன்னே. ()

பொதியெலாநோக்கிநோக்கிப்பூரணவிறும்பூதுற்றுக்
கதியெலாங்கண்டதென்னக்களிப்பெனுங்கடலுட்டாழ்ந்து
நிதியெலாம்பெற்றதென்னநின்மலனருளைப்பெற்றுப்
பதியெலாநதியெலாநீள்பறம்பெலாமகன்றுசெல்வான். (30

கவுடதேயத்தின்பாற்போய்கறிப்பொதிமுற்றும்விற்றே
குவடெனநிதியங்கொண்டேகுலவுசோணாட்டுண்மேவித்
திவடாநீறணிந்தசந்திரகுப்தச்சீரோன்
கவடுறுதருக்கள்போக்கிச்சினகரங்காணலுற்றான். (31)

கருப்பம்வாய்கிரகமத்தமண்டபங்கவின்மணஞ்செய்
திருப்பிறழ்ந்தண்டமேவுமண்டபஞ்சிகரியாதி
மருப்பெறுநறுமலர்ப்பூங்குழலெய்மோய்வதியுங்கோயில்
விருப்பினாவரணமாரைவிளங்கவேயியற்றுவித்தான். (32)

பையாவென்பினாம்பரித்திடுபகவனுக்குச்
செய்யரவடப்பொற்பூண்களசிறப்புறப்பலவியற்றிப்
பைபரவிடையாளோடுபெருமணித்தேரிலேறுந்
தெய்வநாயகனுக்கேற்றதிருவிழாக்குயிற்றினால். (33)

நேருறுவணிகன்றன்னைநேயம்வைத்தடிமைகொள்ளக்
காருறுகறியைமுற்கமாச்செய்தகாரணத்தாற்
பாரினிலதனாலன்றேபயறணிநாதரென்று
தேருறுவோர்கள்யாருஞ்செப்புவர்நாமமம்மா. (34)

முப்பதின்மூன்றுகோடிவிபுதர்கள்முறையிற்போற்றத்
துப்பதினிறத்தெம்மானுக்கற்புதந்துலங்கும்வண்ணந்
தெப்பமதேறுகின்றவிழவெலாஞ்சிறப்பச்செய்து
செப்புறுமுப்பற்றின்றியடிமையிற்றேர்ந்துள்ளானால். (35)

கரும்பெனுமொழியாள்பாகன்கழலிணையிறைஞ்சியேத்தி
யிரும்பெனுநெஞ்சந்தீகாணிழுதெனவிளகிக்கண்ணீ
ரரும்பியேபாசநீங்கியருமறைகடந்தஞானப்
பெரும்பதமுற்றானந்தப்பேரின்பமெய்தினானால். (36)

சேரநாடாகிய மலைநாட்டின்கண் திவாகரபுரமென்னும் பதியில் வாழ்கின்ற வணிககுல சிரோன்மணியாகிய சந்திரகுப்தனென்னும்பெயரினையுடைய செட்டியாரானவர் சிவபக்தியுஞ் செல்வமுமிகுதியாயுள்ளவர். மிளகு வியாபாரஞ்செய்பவ ரிதின்மூலமாய் அனேகஞ்சிவதலந் தெரிசனஞ்செய்ய எண்ணங்கொண்டு மிளகுப்பொதியை யானைகள் மேலும் ஒட்டைகள் மேலும் வண்டிகள்மேலும் ஏற்றிக்கொண்டு அநேக சிவஸ்தலந்தெரிசனஞ் செய்துகொண்டு வந்தவர். இந்தப்பத்திராரணியம் வந்தபோது ஆயத்துறைச்சேவகர்கள் என்ன பொதியென்று கேட்டார்கள். அச்செட்டியார் காரியக்காரர் மிளகுப்பொதிக்குத்தீர்வைப்பணமதிகமென்றே பயறுபொதி யென்று அதற்குள்ள தீர்வை செலுத்திச் சென்றார்கள். விருத்தாசலம்போய் விற்குமளவில் என்னபொதியென்றார் மிளகு பொதி யென்றார். பொதியவிழ்த்துக்காட்டும்போது பயறாயிருந்தது. எல்லாப்பொதியும் பயறாயிருந்தது கண்டு மிகவருத்தமடைந்து பழமலைநாதரிடம்போய் வணங்கி வருத்தப்பட்டிருக்குமளவில் என்ன காரணமென்று எங்குங்காலத்தில் கெட்டவிடத்திற்றேடுமென்று அசரீரி வசனஞ்சொல்ல அப்போதுகாரியஸ்தர்கள் பத்ராரணியத்தில் ஆயத்துறை வரிக்காகப் பயறென்று சொன்னோமென்றார். அப்படியானால் அங்கே போவோமென்று பத்ராரணியம் புகுந்து ஸ்வாமியைக் கண்டு

வணங்கி இப்பொதிகள் மிளகானால் உம்முடைய ஆலயத்திற்கும் உமது அடியவர்கட்குஞ் சிலவாக்கிவிடுகிறேனென்று வருந்தி நித்திரைசெய்யு மளவில் அவர்கள் கனவில் பரமசிவனெழுந்தருளி மிளகாய்த்தந்தோமெ ன்றார். அவர்கள் கவுடதேயஞ்சென்று விற்று இங்குவந்து சிவாலயங் கட்டிவைத்துத்திருவிழாச்செய்து தெப்பத்திருவிழாவுஞ்செய்து திருவரு ளால் ஞானம்பெற்றுப்பேரின்ப மடைந்தார். ஆகையால் வணிகேச னென்றுந்திருநாமம் ஐயனுக்குண்டு.

முற்றும்.

முனிவர்பூசனைப்படலம்.

நறுமலர்க்குழனாயகிநாயகன்றனைக்
குறிகொளுந்தனபதியெனும்வணிகர்தங்கோமான்
நறியைமுற்கமாகியகதைகட்டுரைதந்து
மறவர்பூசித்தமுறைமையைபதிந்தவாறறைவாம். (1)

அன்பினுக்கெளிதாகியவருட்கடலண்ணன்
முன்பினித்தமான்மியமதையொழிதரக்கேட்டே
யின்பெணப்படும்பரவையிற்படியிருடியர்க
ளன்புநெக்குருகிக்கரைகாண்கிலாதிருந்தார். (2)

துறவுபூண்டிடுமாதவர்யாவருந்தொழுதே
கறவையான்கன்றுகண்டெனவுருகிநீர்காலத்
தரையினித்தலப்பயறணிநாதனைச்சபரி
முறையியற்றிடவெண்ணினமொழிந்தருளென்றார். (3)

என்றுகூறியவிருடியர்க்கிறைவனுங்குரவ
னன்றியம்பினீர்நானுமிஃதெண்ணினேனென்னத்
துன்றுமாதவரனைவருமொருங்குறத்துவன்றிச்
சென்றுகாண்டுமென்றெழுந்தனர்சிந்தைமிக்குவந்தே. (4)

அன்னமாதவரம்பரத்தாற்றையேயடைந்து
*கன்னமாம்விழிமாலையன்பதிபலகண்டு

---

* கன்னமாம்விழி—பாம்பு.

முனிவர்பூசனைப்படலம்.

மன்னுபாபதிசெய்யதாட்டாமரைவணங்கி
யென்னமாதவமியற்றினமோவெனவியைந்தார். (5)

நதிபணிந்திடுநாயகன்றிருவடித்துணையே
கதியெனக்கொளுமுனிவரனைவருங்கண்டு
நிதியின்வைப்பினைமுனிவரர்நேர்ந்தனர்நேர்ந்திப்
பதியிதாமெனப்பாலையமிறங்கினர்பரவி. (6)

துதிப்பரோர்சிலர்பாடுனரோர்சிலர்துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர்பரவுவரோர்சிலர்குழுவோ
டதிப்பரோர்சிலரிப்பதிப்பெருமைகளனைத்து
மதிப்பரோர்சிலர்வழுத்துவரோர்சிலர்மகிழ்ந்தே. (7)

இன்னவாறுகாண்டபமாந்தடங்கரையெய்திச்
சொன்னசங்கற்பம்விதித்திடுவிதிமுறைதோய்ந்து
பின்னயம்பெறுநீறொடுகண்டிகைவேய்ந்து
நன்னயம்பெறுகடன்முறைபுரிவனநயந்து. (8)

மன்னுறுஞ்சபரிக்குவேண்டுனவெலாம்வரித்துச்
சொன்னநான்மறைச்சுருதியிற்சொற்றிடும்வண்ண
முன்னமாவரணத்தினைமுறைவலபவந்து
பன்னகப்பணிபூண்டவன்முன்படிபணிந்தே. (9

கடுக்கைசூடியவேணியே'ன்றன்னுருக்காணு
வுடுக்கைநாயகற்காமபிடேகத்தையோர்ந்து
யடுக்கையாகியவெட்டருந்தயிலமேயாதி
மடுக்கும்பாளிதச்சாந்தமீருகவேவாய்ப்ப. (10)

வாசஞ்சேர்திருமஞ்சனமந்திரத்தாட்டி
வீசஞ்சாளிகைக்கண்ணிகைபணியெனவேய்ந்தே
யோசஞ்சார்தருபன்மலரருச்சனையுஞற்றி
நேசஞ்சார்தரவருக்கத்தின்பலநிவேதித்து (11)

கமழ்நறும்புகையாதியவட்டமங்கலங்க
ளுமிழ்சுடர்ப்பளிதத்தொளிகாட்டியொன்பானி
னமவெனப்பணிந்தக்கரமஞ்சையுநவின்று
தமதுளங்களிகூர்ந்திடத்துதிசெயச்சமைந்தார். (12)

வேறு.

சிறியவருணர்ச்சியுள்ளேதேர்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு
பிறியமாம்வணக்கமில்லையென்பதுபிழையுருமே
நிறுவினமுளத்தைமேலோரிரங்குறுநெறிபொய்யாமோ
மறிமழுக்கரம்படைத்தவள்ளலேமலர்த்தாள்போற்றி. (13)

தோட்டியற்கடுக்கைசூடுந்தோன்றலேயெண்ணமெல்லாங்
கூட்டிவைத்திடுவையென்னக்குறையையாரிடஞ்சொல்வோமா
ஓட்டிதண்டளவும்பார்ப்பதுன்குணமாதலாலே
பாட்டினைப்பாராதிங்கணிருப்பையோபரமபோற்றி. (14)

என்பனபலவும்பன்னியிறைஞ்சினோர்க்கிரக்கங்கூரப்
பொன்பலவாகச்சூடும்பொலிவைப்போன்மதலைபூண்ட
முன்பின்வெள்விடைமேற்றோன்றிமுன்வரமிகவுநல்கிப்
பின்பினவ்விலிங்கத்துற்றான்பெற்றனர்பெற்றியோரே. (15)

விடைபெற்றமுனிக்குழாங்கண்மேதக்கவரங்கள்பெற்றே
கொடைபெற்றோமென்னுவந்துதம்முறிக்குறுகினால்
விடைபெற்றநெடியமாலுமென்கமலத்தினானுந்
தடைபெற்றோமென்றுநெஞ்சஞ்சமழ்ப்பொடுமேத்தெடுப்ப( )

ஆதலாலித்தலத்தின்பெருமைகளனைத்துஞ்சொல்ல
வேதனான்முகன்மாலேனுமிற்றெனவிளம்பற்பாற்றோ
காதலாற்கற்றோர்கேட்டோர்கருதினோர்வரைந்தோர்பெற்றோ
ரோதலாப்பொருளையெய்தியுண்மையின்வாழ்வரம்மா. (17)

வேதமோங்குகவேள்வியுமோங்குக
மாதமாதமும்மாரியுமோங்குக
தீதகன்றசிறப்பும்வளங்களுங்
காதல்பெற்றவறமுங்கதிக்கவே.

ஆகத்திருவிருத்தம் 825.

முற்றும்.

8B
3-47